

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

A 987,936

Գ. Ե. Ի. Ե. Չ. Ե. Ն. Ե. Գ. Ի. Ի.

Նախագահի և վերջագոս Եղիսկոպոսաց, որք
Լաւ շնորհական պատուով նստեալ յաթոռ Ամենափրկչեան
վանաց նոր Սուղայ, հանգերձ հակիրճ փանթութբք
գրգոցն ժամանակաց, և նշանաւոր գործոց նոցին ընդ այ-
լովք, սկսեալ յաւուրց անտի դաշթականութե հայոց
ժնչ ցաւուրս յայտասիկ օ

Ըստ խնդրոյ ոմանց Հայրենասիրաց՝ աշ
խատասիրեալ Տեառն Յովհաննու Խաչկեան
Խաչակիր Աւագերիցու Հայոց, Տպագրեալ
Եւրոմ Տպարանի վերատեսչութեամբ իւրով:

ԳՐԱԴԱՐԱՆ
ՐԻԳՈՐ ԱՊՈՎԵՆՆԻՍԻ Ա. Թ. Ա.
Կարգաթիւ. 2110

1876

Ի ՀԱՅՐԱԳԵՏՈՒԹԵԱՆ ՏԵԱՌՆ ՏԵԱՌՆ ԳԷՈՐԳԷՑ
Դ. ԿԱԹՈՒՂՈՍՏԻ ԱՄԵՆԱՑՆ ՀԱՅՈՑ .

ՅԼՄԱՋՆՈՐԴՈՒԹԵԱՆ ՍՐԿՈՑ ԱՄԵՆԱԳՐԿԶԵԱՆ
ՎԱՆԱՑ ՏԵԱՌՆ ԳՐԻԳՈՐԻՍԻ ԱՐԻ ԵԳԻՍԿՈԳՈՍԻ .

Յուշ լիցին քեզ առուրքն յաւիտենից, իմա
ցարուք զամսն ազգաց յազգս : Հարց ցհարսն
քո՝ և պատմեացեն քեզ, և ցծերսն քո՝ և
ասացեն քեզ :

Բ. Օրինակ, ԻՌ. 71

ՕՒՂԵՐՁ ԸՌՊԵՐԿԵՆՏԵՍԵՆ

ՅԻԿԻՆ ՄԷՐԻԱԹՈՒՆ Մ. ՄԿՐՏՈՒՄ.

Ո՛չ թարմատար զյաջողուած Տպագրութե դուզնա-
 յայ գործոյս յանուն քո ծաւալումն, վն զի յնշած զոր
 քրքեմն ամօք ինչ առաջ շուրջ զգրա սեղանով ՚ի մով այսր՝
 Կրեկցաբար սիրաբանէիր — “Հայր՝ զի՛ք քեզ զաշխա-
 տանսդ անդուլ, մինչ կոչկոճեալ կեանք քո հանգստութե
 Կարօտաւորի” — ընդ որ և զպատասխանիս ՚ի քեզ — “յօ-
 ծարակամ աշխատանաց քիրտն՝ անուշահոտ”:

Տես արդ՝ զարգասիս վաստակոց, և տնւր յիմացակա-
 ւութե քում, թէ զի՛նչ օգտեցան փափկակեացք ՚ի նինջ
 արտալոյ, քե՛զ քեզ մակաբերեայ, զի եթէ զքոյդ եռանդ
 արդոյ ոչ ջանասէր, ուստի անկանէր քեզ պարծանքդ
 յիլլահիւս շարամանութե ազգայնոյ գրչի, (Ու իտէ հա-
 յարտի-ք յիտիտն օրս ՚ի ՚իւ) թողում զլինդլիականին զճար-
 արդ հմտութիւն, ահա՛ քեզ շնորհ այ, և բուլուլմն
 անուշահոտ քրտանց վաստակոց:

Ո՛ր ՚ի նկատի զնուէրս առնուցուս՝ արպէս թէ ան
 լայելուչ քումդ վիճակի կենաց, այլ խո՛յան զոչ եսս ըզ-
 քամ, այն է նախագաստութիւն առաքինական սկզբանցդ,
 որւէա ՚ի ծանրատաղտուկ կիրոդ այրիութեան:

Բնական և գրական օրէնք դաստիարակէն զմարդ՝ գոլ
 ասէր, և վար վայելեալ յայոց զբարիս՝ փոխադարձա-
 րտակարարիլ զկենաց, առ յոչ մնալ ամօթով ՚ի պարտինս,
 ԺԳ Դ) մանաւանդ տօլ ՚ի բրի և զանցս անմտաւոցութի
 նւոյն տան, զի մի Լ ան յիշատակ դարս Հոսեցին. վէպք:
 Բ ստ որոյ և մեր պարտ անձին կոլեալ զգուգնաքեայ
 րանս՝ յիշատակ ընձայել արժանեաց, եթէ ըմբն զսա
 րասիրութիւն անուանել — Բ, Ե և երբէք արարեալ մեր
 նս, սակայն կարի պատկառ սմով, զանշիտեալ յաւեա
 րոց ոմանց անարդարակորով իշխողաց եկեղեցւոյ, որք
 Հասանել կարճել զլեզու երաւարանից՝ թերաքամ
 րովից, զոր մշտակազմ ՚ի ծոցի:

Իսկ նորովս այսու, (Ուսան և Իւս, Գաբար) ոչ գի-
 ղկատարածէն, արդարութիւն արդեօք՝ թէ անդատին
 ի անիծից և կատանաց, բայց և այնպէս զոր ինչ և իցէ՝
 րալեմք կրել սիրով ՚ի ծոցի, իբրև պառոյք չարաչար
 ր, յուսալով Բ սասուծոյ փրկչին մերոյ, որ լսողն է իրա-
 ւաններցուն, և դատող, (Մեւեա, է. 7)

Բ պաքէն եթէ սիրաբան ոք կարեկցարար ասիցէ
 չեղեալ քեզ բաւական ճաշակն դառնութեան՝ զոր
 մտք զգածար հանգուցեալ ին, իշպիսկոպոսաւ երկ
 վշտօք, նոյն և զարդիս առնուլ ախորժիս, որով և
 սփորձ տխմարի զանունս ստանձել, և այլն:

Ի պատասխանի ասելոցեմք ցնա, մեք զյոյս մեր և
 դո ՚ի Տէր բւեռեալ, և գէն ան վթար զպատգամս նորա
 հաստատեալ, (Մտ, Ժ. 28) ոչ կասկածիմք յերեսաց
 րասարաս խժդժութեց ոմանց, եթէ անդատին որոց սիրտ
 րհնոց բորբոքիալ, (Ուսեա, է. 6) յանիծանել զմզ զարթ-
 ւն, վնան զի արդէն սակս մեր վճարեալ զամենայն — Ո՛ւր
 ք մանաւանդ զսպառնալիս՝ և զքաջալերս սք գրոց — «Որ-
 ք»

Եւ զեւակ՝ մի՛ յին առնուլ 'ի հզօրէ , և մինչև 'ի մահ մարտեր վասն
ճշմարտութե , և տէր ԱՅՏ քո՝ օգնեսցէ քեզ ' : (ՍԻՐԱ . Դ . 52)

Եթէ անգրէն կրկնիցի իբրև ընդդէմ օրինաց զբանս
առայն թէ , " () իշխանս ժողովրդեան քո՝ մի հայհոյեսցիս —
զառնամք ասել խղճի մտօք , — քաւ եթէ մեք զնոսս հայ-
հոյեմք : այլ թէ զապարէն գնացս նոցին պախարակեմք
'ի խրատ և յուղղութի այլոց—նարսեալ յաւեա 'ի ձայնէն
"Վ ան՝ որ զչարն բարի , և զխաւարն՝ լոյս դրոշմեսցէ", (ԵՊԻՍՏ
Ե . 20) և հետեւաբար ոչ անպակերտեալ մեր 'ի խառն գպրոց
Խոտորովու հօր՝ արփուդն 'Կարեկայ , առ 'ի ծածկել զգարչե-
լիս , այլ 'ի պարզ գպրոցի ԱՅՏայնոյն Պողոսի , (Ա . ՏԻՆ՝ Ե . 20)

Բովանդակութիւն գործոյս՝ յերկուս վերածի հա-
տուածս , միոյն առաջնոյ տալով զվէպս Առաջնորդաց վանաց
մինչ ցնարդենւոյս գահակալ , և միւսոյն վերջնոյ՝ յատուկ
զանցս և զհանդամանս արհւոյն , թէ 'ի ջուղայ անդ , և
թէ 'ի հնդիկս այսր՝ յարեւով ընդ նա՝ և զայլ խնդիրս
կարևոր անցից յարբերեալ յոմանս :

Արդ՝ եթէ խիստ թուիցի արհւոյն՝ կամ նմանեաց
զմերն վէպ իրաւանց , թող յուշի կալցին զերդումն զառ 'ի մէջ
ընկալեալ յահաւոր ատենիւ , ի ժամուն կոչման զմեզ 'ի կարգ
Քահանայութեան , անանթիմայ նզովիւք փակելով զանձն մեր
և զխիղճ , որպէս զի մահու չափ հաւատարիմ լինիլ օրինաց , և
պաշտաման սք աւանդոյ հաւատացելոյն 'ի մեզ — Ա՛հ մե ժ ասի
մատուումն 'ի ձեռս Աստուծոյ կենդանւոյ , (ԵԲԵՊ՝ Ժ . 31) բայց
եթէ են օրք ոչ ճանաչեն զԱՅՏ կենդանի , և ոչ իսկ յահէ վրի
ժու նորին սարսեալ , թող ելցին առ ճանճիկ չաճն ակկօրոնի
'ի հարց , թէ ապրելոցեն յերեսաց բարկութեան Աստուծոյն
կենդանւոյ , (Դ . ԹԹԳ՝ Ա . 2)

Տրուպն Բահանայից ,

Խ . Տ Է Ի Յ Ո Վ Է Ա Ն Ն Է Ս Խ Ա Չ Կ Ե Ա Ն

ԲԱՌԱՅԻՆ ՍՈՒՐԻ ԽԱՉ, ՁԳԵՍ ՄԵՉ ՄԻՇՏ ՅԱԸ :

“ Պանծալիդ սուրբ Խաչ՝ պարծանք իմ և յոյս,
 Ինչ զիս ազատեաց՝ փրկիլն իմ Յիսուս,
 Արդ էք քո տեսիլ՝ հաւատով էք զիս,
 Փառս առ նա կարգամ՝ որ փրկեաց հիօյսս : ”

Չես զու գազափար՝ խորան պատկերաց,
 Արք են էք կտուռ՝ էք ստափանկ ներկած,
 Այլ ձե փրկարար՝ Գրօշ յերական,
 Հաւատացելոց՝ քրիստոնեայ ազանց :

Ձե՞նչ անուն փառաց՝ զե՞նչ վել ստափանկ,
 Դոցի գառակեալ՝ քոյոյ մծութեան,
 Օրհնութիւնք էք զլուսէ՝ պաշտողաց զօրդ,
 Անեծք տակեաց՝ բանիւ սիրական :

Դ՛ու սիւն լուսեղեն՝ Առաջնորդ Հաւղաց,
 Ի խոտոր ելից՝ յերկիրն Աւետեաց,
 Մեզ նորոցս առեր՝ փոխանակ հեոյ,
 Զան Խորայելեան՝ էք գաւիթ շնորհաց :

Դ՛ու և լուսափայլ՝ Ահն պատուական,
 Ատիցն Աստուծոյ՝ յարգեալ պատուանդան,
 Դոհար զոհարաց՝ անդր քան Հափիղոյ,
 Բանին որ էք միզ՝ յեսան տեսութեան :

Հայրատունիք որթոյն՝ զու իմ ինչ հեճան,
 Բաժիլ յողիւղոյ՝ բաժակ փրկութեան,
 Եւրթ պատարազի՝ քաւութեան մղաց,
 Մեր մղապարտիցս՝ ընդ չոր հաշտութեան :

Արդ և դ՛ու փշնորդ՝ առ զո՛հ քո անպարտ,
 Ար արեամբ Խաչով՝ ներկեաց քոյոյ գազաթ,
 Ար՛ւ զի վերջին՝ էք գառն ընդ հանուր,
 Ո՛չ մասնել զմիզ՝ էք զհեճեւոյն հուր : ”

Որդեակ եթէ մը՝ ձեռնաս ծառայել Աստուծոյ՝ կայսրդարութեան
Սէրո՛ւ Բ .

Գոնե՛ս զօրութեամբ և մի խնայէր, բարձրաց իբրև զփողոյ բարբառ քո
պատման ժողովրդեան իմու՛մ զմիզս նոցա—
Եսոյի ԾԸ .

Լուսարևուք զայս քահանայք և անասցէք, քանզի ընդ ձեզ է դատաստան, զ
որոգայթ եղէք զիտանոցին :
Ովե՛ս Ե .

Իմեք քահանայք որ բամբասէք զանուն իմ, և ասէք իւր բամբասեցա՛
զանուն քո, զի մատուցանէք ՚ի սեղան իմ հաց պղծութեան, և ասե՛
իւր պղծեցաք զնոսա :
Մաղտ Ա .

Այս պատուէր է իմ առ ձեզ Քահանայցք, եթէ ոչ լրեցէք և ոչ ունե՛
զնէք ՚ի սրտի ձերում տալ զառս անուան իմում, ստէ Տէր ամենակալ, ասե՛
քեցից ՚ի վերայ ձեր անձնս :
Նոյն Բ .

Որք մարդոյ, ՚իւտ կացուցք զքեզ տանն Իսրայէլի, լուրիս յինն զլա՛
զամս՝ և սպառնացես նոցա իբրև յինն.— յորժամ ասիցեմ ցանօրէն
թէ մահու մեռանիցիս, և դու ոչ զբուշացուցանիցիս նմա դառնալ ՚ի շա՛
շանապարհաց, զարիւնն անորա ՚ի ձեռաց քոց խնդրեցից : Եւսիկէ Գ . Ի
Բուծին հովուք զանձինս իւրեաց, և զխաշինս իմ ոչ արածէին, այսպե՛
ստէ Տէր Տէր, ահաւասիկ ես և ՚ի վերայ հովուացդ և պահանջեցից զխաշին
իմ ՚ի ձեռաց քոցա, և դադարեցուցից զդոսս յորածելոյ զխաշինս իմ :
Նոյն ԼԳ . 83

Չգնչկացէք անձանց և ամենայն հօտեր, յորում ես զձեզ Հողին սուրբ
Տեսուչս, հովուեւ զժողովուրդ Տեսան, որ ասրեցոց արեամբ իւրով
Գործ՝ Ի . 2

Չայս խրատ տուեալ եղբարք, բարեք զաշտանայ լինիս Քրիստոսի, սնա՛
նիցիս բարեք զարդապետութեամբ :
Ս . ՏԵՃՅ՝ Գ . 6 12

Օրհնակ լիջիւր հաւատացելոց՝ բանիւք, զնացիւք, սիրով, հաւատով (և
սրբութեամբ :
Ս . ՏԵՃՅ՝ Գ . 6 12

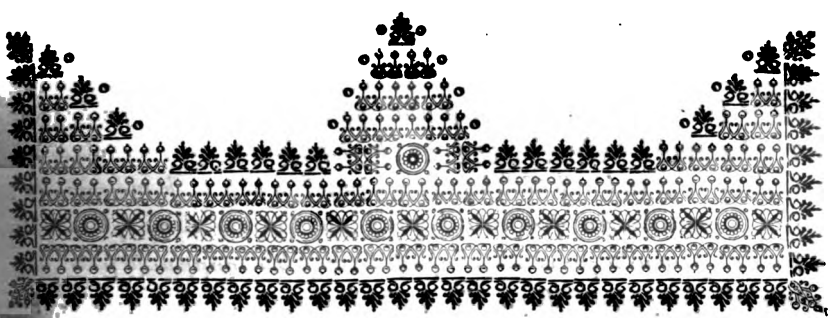
Չի անուն կենդանւոյ ունիս՝ և մեռելիս— Լիւր արթուն և հաստատեան այսու
հետև՝ զի հանդերձեալս մեզանկ, քանզի թէ զա՛ի պարծոն քո կատարեալ
առաջի Աստուծոյ :
Յար՛ն՝ Գ . 1-2

27

Հանդէս բարունեաց տանս ասրանազե ան-
Արզոյ հռետորաց չքնաղ տեսար ան:

ՍՏՈՐՈԳՈՒԹԻՒՆ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՑ ԱՆՆԱՑ
ԶՈՒՂԱՅ՝

ԿՆՈՒՄ Ա՛ :

Ըստ ճառագրելոյ Առաքել Արղապետի Դաւրի ժեցւոյ, և խաչատրոյ վարդապետի Խսահակեան Ղուղայեցոյ, (1) յամի տեառն 1606, ՚ի գերել դժոխանոյն շահ Աբասայ առաջնոյ զՀայս ՚ի Հայաստանեաց և վարելն ՚ի Պարսկաստան՝ այնէ Շօշ կամ Արաղ, և հասարակ անուամբ Ապահան, (2) բնակեցուցանէ զնոսա ՚ի տեղիս տեղիս, որպէս Պաշտեցւոց յատուկ ՚ի Համաբաղ, որ ՚ի քաղաքամիջի, առ եգերբ առուաւ մեծի ջրոյն, որ խաղայ ՚ի չարբաղ և անտի ՚ի շրջակայս այգեստանեաց՝ մինչ ցպալատս արքունի լցուցանելով նոցա զկարիս :

(1) Այս պատմութիւն Պարսից՝ սկսեալ ՚ի Կիւրոսէ արքայէ՝ կնքի Բէրիմ խանաւ, որը հատուածովք տղադրեալ ՚ի Մադրաս, միջոցաւ ամսատետր լուսադրոյն «Ազգարար» յորշտրջեալ, յամի Տիառն 1794 տես անդ :

(2) Չհաստատութենէ ասպահան քաղաքի, պատմիչք անհամաձայն և արտաշատիղ հանդիպին միմեանց, բայց մերն Արղան վարդապետ՝ տայ Ներքով թոյ, որ և ասն Բէլ, սա ասէ ՚ի թագաւորին ՚ի Բաբելօն քաղպէացւոց, ՚ի ժամանակաբարձա խորհրդոյ ամբարտակին շինութեան, երկրին Աննարայ ՚ի գաշտեան անէ, տայ շինել զասպահան, վասն առնլոյ իւրոյ կնքեան աթոռանխտ ան պատմութիւն Հայոց, հատ՝ Ա. Երես, 168 :

բաղ սրբոյ Աշմիածնի եկեալ ի ջուղայ սակս բաշխելոյ զիւղ
որբալոյս մեռնի, և միսիթարելոյ զհօտն Քրիստոսի, ըստ
խնդրոյ ժողովրդեան նստի յաթառ առաջնորդութեան տե-
ղոյն՝ օտ լցեալ երկնային շնորհօք և իմաստութեամբ,
հմուտ ազատական և բնազանցական մակացութեանց, յօրինէ
բազում աստուածաբանական տրամաբանական, և ճարտասա-
նական դրեանս, հաստատեալ զմարզարան հրահանգէ զբազումս
ներքին և արտաքին գիտութեամբք:

Օ մին յաշակերտաց իւրոց: Յովհաննէս վարդապետ,
ըստ վկայութե խոսչատրոյ վարդապետի առաքէ Յիտալիայ
վասն ուսանելոյ զարուեստս տպագրութե և բերելոյ անտի
գիտարեայ տառն աթուղթայից՝ և զմեքենայս տպաշրութե (1)
եւ ինքն անգատին աշխատէ յարուցանել զսարս տպագրութե
օր և առնէ իոկ, վասն փորձոյ տպաշրեն զՀարանց վարս յամի
Տ՛ն 1644, սակայն զոր բերեալ յիտալիոյ՝ ընտիր քան զյօրի-
նեալն ի ջուղա, որով տպի Պարզատօմար յամի ան 1647: (2)

Բայց տարաբաղդապէս հեղինակն նախանձելի բա-
րեաց ինքն Խպիսկոպոս, մեկնեալ ՚ի կենցաղոյս սլանայ առ
տյան բնաւից Քր, յամի Տ՛ն 1641, մարմին սորա ամփոփի
ի ներքոյ սեղանոյն:

Աշակերտք սքյ վարդապետիս իբրև արեգակունք տանս
առջանագրան, մին քան զմին արտափայլեալ երկնային շնորհօք
զանուանս քանի մի յերևելեաց ասասցուք աստ ՚ի ծանօթու-
թի, — Յակոբ ջուղայեցի վարդապետն՝ որ եղեալ Աթուղիկու
Աշմիածին (3) յետ մահուան Փիլիպպոսի Աթուղիկոսի յամի
ան 1633, տես պատմութիւն Առաքել վարդապետի երես 394:

(1) Զայսմանէ տորբեր իմ ոճով գրէ Մ. Զամբ, տես ի պատմութիւն
կայ, հատոր Գ. երես 657:

(2) Այս ասի լինել առաջին տպարան ՚ի հայս՝ ըստ վկայելոյ պատմա-
մանց, մանաւանդ Յակոբայ Նալեան, տես Գանձ, Ժանուց, երես 429. — վկայ
է Մ. Գ. Թաղիլեան ի պատմութեան Պարոյից, երես 177:

(3) Ո՛վ տարաբաղդ զու վանք ջուղայ, որ երբեմն ՚ի ծոցէն քումմ
այիբր Աթուղիկոս ասքանագրանս գրոհի, և զարդիս շունիս ՚ի քեղ գոնէ ծո-
յածին եպիսկոպոս մի՝ որ հարազատապէս հովուեսցէ գրեղ, ՚ի ցիւ արբե-
սած ողական ինամք մօրուի՝ ըստ մօրն իսկականի, ոչ, և ոչ բնաւ:

Պաւլիթ վարդ՝ որ եղեալ առաջնորդ և կերտող վանացն Ամնափրկչեան,— Սիմէօն վարդապետ քաջիմաստ հռետոր, և ներկուռ հնոյ և նորոյ կտակարանաց, ևս ներհօռն սղատական արհեստից, արարեալ սորա զքերականութիւն և զտրամաբանութիւն ՚ի մերօ բարբառ, արտահանեալ ՚ի գրոց Արիտաստեղի, համեղ և հեշտալուր ոճով (որպէս արամաբանութեան ձեռագիր օրինակն՝ ունիմք այժմ ՚ի մեզ) նա և զայլ քաղում պէսպէս աշխատասիրութիւն՝ զոր չին հասեալ լուսոյ տպագրութեան— մին ևս Սսկան որ տպագրեալ զԱստուածաշունչ և զայլ գրեանս յԱմստրոսամ, տես պատմութիւն հայ, հատոր Պ. Երես 620, ևս 660 :

Իւր քանզի՝ ոչ ընդ երկար տեւալ յաջողուած տպագրութե, որչափ փոյթ ընդ փոյթ խանգարեալ, և նործիք բոլորութեան ընդ եռանդոյ գրականութեան ժանկահարեալ եղծեալ, յորժամ չարաբարոյք ոմանք ՚ի մէնջ՝ առ Շահ Սուլթանն (Յօսէն չարախօսեալ անհամար տուգանս ածեն ՚ի վերայ, ահա՛ քեզ ազգային տարաբաղդութի և նախանձ շար, յսուռ առ աստանօր զկործանումն և զանկումն գաւազանի իշխանութե տանս մերոյ ազգութեան, ՚ի մերոց անտի չարագրգիւ արանց՝ տուած որդւոց :

Պ. — Պաւլիթ հրեշտակակրօն Խպիսկոպոս (աշակերտ Խօչատրոյ ասացելոյն ՚ի վեր) հրամանաւ Շահ Աբբասոյ երկրորդի արքային պարսից, յամի տեառն 1656, հիմն արկանէ շինութե Ամնափրկչեան վանաց, և յամին 1665, կանդաղեալ զշինուածն ինն ամաց աշխատանօք յամբողջ հանէ, ուր և հաստատի Աթոռ մետրապօլտի՝ որ կայ մինչ ցայսօր ՚ի զարմացումն տեսողաց, որոյ բառացի և չքնազ տեսարան վայելչահիւս խորհրդաւոր նկարօք, օսկներփ երանգօք՝ հիացուցանեն զհետազօտողսն :

Սոյն այս Պաւլիթ հանդոյն նախորդին իւրոյ՝ մեծա-

քիբան ճգամբք՝ համարի երկրորդ հեղինակ պայծառութիւն լուրջայ, և լուսաւոր Աթաբանութեամբ բարգաւաճման բանաւոր հօտին յօրէնս սասուածայնոյ գիտութիւն, ուստի ըստ նախորդին իբրև ամլոց հաւատոյ, յաւերժական յիշատակաց վերագատեալք, որոց զանուանս մինչ երէկ և յերանդն ՚ի համօրէն թեմս վանաց յերգս գոհութեան սրբոյ պատարագին յիշատակէր, որչափ աշտմէն ՚ի նորոց բացալքեալ ՚ի տեղիս տեղիս (ԷՊՊՊՊՊՊՊ լի+ փգագրեալ ՚ի ծոմանագրի) քայց զլուրջայուն բուն տեղուջ չգիտեմք արդեօք՝ թէ բարձի թողի արարեալ, իսկ ինքն տէր Արաւիթ՝ հրածեշտ աւեալ յողջաւոր կենացս յամի Տեառն 1683, թաղի ՚ի ներքեա յարկի սեղանոյ սրբոյ տաճարին կից շերտին ՏՆ Խաչատուրոյ, ուստի բաշխին շնորհ սպաքինութեան առ ախտածէտս՝ որք հաւատով և յուսով ՚ի գերեզման անգր նոցա գիմնն :

Աշակերտք երանաշնորհ բաբօննուցս այսմիկ Արաւիթ, ոչ նուազ թուովք և իմաստութիւնք քան զնախորդին իւրոյ, որոց միոն զգործ՝ առնումք աստ ՚ի յիշատակի, որով իմանին և զայլոցն :

Յովհաննէս ճգնաղգիաց վարդապետ՝ որ առ ժամանակաւ իւրով ընդ Շահ Աուլթան Զօսէնի արքային պարսից, ՚ի վր մարդեղութեան բանին Աստուծոյ վէճ մտեալ և յաղթեալ նմս սքանչելի վարդապետութեամբ, որպէս որոց խօսք անցուցեալ ՚ի գրի հայ և պարսիկ գրովք և բարբառօք հանդէպ միմեանց, զոր երբեմն ՚ի կալկաթա աստ տպեալ՝ զձայերէնն և եթ :

Յամի տեառն 1840, այն ինչ հաճի միեզա Աղասի փոխարքայն պարսից, (1) Է Ասմայիլխան Ղրիղի (2) առաջի-

(1) Հաճի միեզայ Աղասիս այս, երբեմն պարսիկ զրագրի Էջֆաննի՝ վերահատէր Քրիստոնէական կրօնիս, ուսեալ էր մասնաւորագէտ՝ զարարողութիւն և զձեռ մերում եկեղեցւոյ, և զանուանս հանդիսաւոր տանից, Ջրօրհնէնք, Ցեռն ընդ առաջ, Ոսնալուայ, Հսիւան, Ջատիկ, Համարձում, Հոգեգալուսա և այլն :

(2) Իմայլխան երբայցի՝ ծնունդ առն երբայցեւոյ, առ ժամանակաւ անգորոյն հաճի Հաչիմ խանի, ՚ի աղայութեան անդ ընդ զրկեալ զդն մահ մով՝ արժանացեալ և պատուոյն յատնի թագաւորին :

Կայ ծառայի Մահմատ շահի վէճ մտեալ, առաջին անգամ
 զգալուստ Սեփիային, և վերջին ժխտէր, յոյզ մեծ յարուցեալ
 ի միջի և ձգեալ զլուծումն ՚ի դենպիտս թէհրանայ, որք ևս
 նիւթեալ զհնարս՝ արկանեն ՚ի հայս, ուստի ՚ի գալ թագաւ-
 որին յասպահան, և կոչեալ զերկուս կրօնագէտս ՚ի Հայոց, և
 շերկուս յԵբրայեցոց յաօհան իւր ՚ի վիճել ընդ իրեար, (1) ուր
 պիտոյէր մեզ զայն գիրք՝ զոր չունեաք ՚ի միջի, թէ և տուչութի
 աքի հոգւոյն մարթայաք ստնանել զամբարշտութի անհաւատուե-
 շոցին, և բարձրաբար զաւանել զհան որդին Աճ, մարմնա-
 ցեալ յիրուժ ժամանակի թնախատեսութե մարգարէից, և ըստ
 զկայուե զ ուրա՛ի նոցին՝ որ Հրդի անուանէ զԱրդին միտօինե-
 թայց սակայն ՚ի մոլեռանդ և խտրաբորբ վայրի անդ ան-
 հաւատութեան պարսից, թէ քանի պիտանի այնպիսի գրա-
 յւոր մեքենայ ՚ի դիմադրութի՝ յայտնի իսկ է փորձանաւու-
 րաց, ուր ընդ հակառակն չունիմք այսօր ՚ի միջի, ոչ զէն՝
 և ոչ հմուտ զինակիր, որ ՚ի դէպս ինչ պահանջու մարթացի
 ատոյեսան կեալ, և առնել պատասխանի՝ ըստ օր գրոց :

Ամբ ինչ առաջ փերիզակ ոմն այլ ազգի՝ յանակնալ
 շէպս ած եբեր զայն գիրք առ մեզ ընդայլ քանի մի Հայ
 գրեմք ՚ի վաճառ, զոր գնեալ և խնամով առաքեալ յետօ
 ՚ի ջուղայ առ Ս. Խպիսիոպոս, խնդրելով ՚ի նմանէ տալ
 ազանել ՚ի գրքատան անդ վանաց, չգլտեմք արգեօք թէ կնք
 յւ մնայ այժմէն : (2) :

Իաց յասացեալ հրաշալի գործոց, ունի սա այլ ևս
 բազում աշխատասիրեալ մատենսս Աստուածաբանական՝ այ-

(1) Չայսմանն ունիս խտորև տեսանել ՚ի ճառին Խաչատրոյն Կիսկոպոսի :

(2) Եթէ վանքն ջուղայ ՚ի բնէ պաշտօնեալ ՚ի ցեր զգրաւորական գանձ-
 իւր, չթուէր այսօր զնմանն լինիլ յուրեք, Խաչատուր վարդապետ պատմա-
 գիրն պարսից, հարկւրաւոր հազուագիւտ զրջագիրս ՚ի վանաց առեալ ընդ իւր
 ՚ի Բարսայ, ուր ՚ի վախճանիլն՝ թողու Յ. Իսահակեան սղսնուրեանց, որդէս
 մասնաւորապէս տեսեալ մեր աչօք ՚ի Բուժբայի, յամի Տեառն 1833, զինի ծորս
 մինչ որդիքն առաքէին ՚ի վննետիկ՝ ընկղմեալ նաւուն՝ սուլան ՚ի յատակս
 ծովու, թնգ և զոր առաքեալ կանխաւ ձեւամբ Ս. Ա. Թեոդորեան, զորոց
 յանուանէ Յիշատակեալ ՚ի վէպս Մուրառեան վարժարանին, հատոր Ա. էրես 614 :

Եւ—Աղէքսանդր Եպիսկոպոս Չուղայեցի, այր ճգնակիր Խա-
տակրօն և հեղահամբոյր, որ զինի քանի մի ամաց տօնելի
տեսչութեան՝ հրաւիրի 'ի պատիւ կաթուղիկոսութեան ար-
քոյ Ալմիաճնի, յաջորդութիւն 'Ահապետի կաթուղիկոսի
յամի տեառն 1707 :

Սարօեալ սորա 'ի հրաւիրանաց անտի իշխանութե՝
գուն գործէ հրաժարիլ քանիւն թէ, մինչ կարգեցայ տե-
րուչ հատուածեալ միոյ հօտի փոքու, կորուսի զհանգա-
տութիւն անձին իմոյ և մտացս խղճի, արդ՝ հրաւիրիմ
'ի ծանրութեան պատասխանատուութե՝ Արամեանս գրուհի տան,
զի կայ ինձ վարել զկեանս անզբաղ և անվիշտ, սակայն 'ի վեր-
ջոյ յաղթահարեալ 'ի կրից կրօնի և սիրոյ ժողովրդեան՝ յանձն
առնու զլուծն ահաւոր և ծանրատաղտուկ (1) :

Ոչն այս Աղէքսանդրուէ գործ ընդիմութեան առ-
Քաղկեդոնականս, որում իբր պատասխանի արարեալ ուրումն
Ստեփաննոսի դաշտեցւոյ, “Սախաղ փշրանաց” եղեալ զա-
հուն, արդ եթէ աշխատիցիս գտանել և ընթեռնուլ ըզ-
կտակ սորին աւանդեալ յամի տեառն 1708, փետր վարի 20,
ունիս իմաստասիրիլ զեղանակէ ընտրութե՝ կաթուղիկոսաց
Ալմիաճնի; և զգնացից, սկսեալ 'ի Ղաւթայ և 'ի Սեւքե-
սեղեկէ ցաւուրս իւրոյ կաթուղիկոսութե՝ :

(1) Օ՛չ թէ հոգի տան մերոյ հոգևորականութեան յամնայն վիճակ-
'ի ցիւր ըստ Աղէքսանդրու սրբոյն, այսինքն նախ քան զմտանիլն ընդ լծով հո-
գևորականութեան, ոչբայցեր զծանրութեան պարտուցն պաշտման, ըստ սրոյ և
աչ ձրի շնորհ հոգևոյն սրբոյ լինէր գործի մարմնաւոր փառաց և կեցից, և
Եկեղեցին ոչ սուգ ընդ զլիով նստէր յողոս Թագժութեան, և ոչ իսկ վիճակ
հոգևորականութեանս ալեկոծիւր՝ ըստ զեկակորոյս նաւու 'ի ծովու կենցաղոյս,
որչպի արդի տեսարան ցուցանէ :

Ընտրութիւն կաթուղիկոսաց Էմիաճնի 'ի հնումն լինէր ժողովրդովք Զու-
գայ և Կ. Պօլսոյ փայն, որպէս Արքահամ կաթուղիկոս 'ի պատմագրի եւ-
թում առ Նադր շահ արքայն պարսից յիշէ (տես երես 13) նոյն և վկայէ
Աղէքսանդր կաթուղիկոս 'ի կտակի իւրում, (տուեալ յամի Տեառն 1708, փետր 20)
իսկ զարդիս ընտրի 'ի համօրէն աղգես ըստ կարգադրութեան Ռուսաց յամի Տեառն
1836, առ յօդուած և 11 :

Օ. — Մ' զգո՛ւ Բ. Եպիսկոպոս Ղուղայեցի, այր վեհանճն
 թահադի, զգոն և քաղցրաբարոյ, 'ի սորա աւուրս յարձ-
 ւալ Աղուանից յասպահան, հեղուն զոճիրս ահեղ 'ի բնա-
 թլան առ հասարակ, ընդ որ և ոչ նուազ չարիք 'ի Ղուղայ
 ա մեր աղինս, և ինքն եպիսկոպոս՝ կատարէ զընթացս
 Էր բարի մահուամբ, յամի տն 1724, սորայ է կերտեալ առաջ
 Բրդարան վանացն, յորում ցայսվայր նստեալ եպիսկոպոսաց :

Գ. — Մ' զգո՛ւ Բ. Եպիսկոպոս Ղուղայեցի, այր քաղցրա-
 բարոյ, խստակրոն, իմաստուն և սղորմած, զատեալ մեկ-
 ւալ յամէ աշխարհային խլրտմանց, տքնեալ 'ի պայծառու-
 թիւն Աստուծոյ տան և յիմաստութի առ ինքն յանճնեալ
 թի, ոչ նուազ քան զհոմանուն նախորդն եռանգոտ,
 ան շինութիւն բազում, սա յախճապակօք շքեղացուցանէ
 որ տաճարն, 'ի ստորոտէ յատակաց մինչ ցերիս կանգունս
 լինց, և գլուխ յաղճապակաց տայ նկարել զպատկերս
 Բրդարանաց սրբոյ Հօրն մերոյ Վ. Սուսաւորչի, զգե-
 յիկս և զոսկեզօծ ծաղիկս երփնավայլս՝ որովք պայծառա-
 վալ զարդարի տունն Աստուծոյ, զարդարեալ և ինքն
 Բնակ յիշատակօք՝ յաւելու ընդ հարս իւր, յամի տն 1727 :

Դ. — Մ' զգո՛ւ Եպիսկոպոս Ղուղայեցի, որ ըստ միամիտ բա-
 ռցն՝ կամ ըստ ոմանց յարուցանելոյն զաղանի մի, մակաճայ
 եալ Աղաւնի, յիտ երկ ամսայ տեսչութի վախճան ընկալնու
 կենաց, յամի տեառն 1744 :

Թ.—Պողոս Եպիսկոպոս Ղուղայեցի, ժանտ և անարժան ոմանոր յետ ոչ բազում ժամանակի ընկեցիկ լինի 'ի պատճառս անագորոյն գնացիցն, յառաջնորդական գահէն :

Ժ.—Օաքարիայ Եպիսկոպոս Տփլիսեցի, համահանգէտ նախորդին իւրոյ, ըմպէ զբաժակ անկման :

ԺԱ.—Պետրոզ Եպիսկոպոս Ղուղայեցի, այլ քաջակորով և մեծասիրտ, սա մինչ ելեալ 'ի վանայ իբրև նուիրակ 'ի Ռաբրայ, յիշխանաց մերոց անտի ընտրի յառաջնորդուի վանաց, ուստի ելեալ յԱջմիածին ընկալնու զաստիճան եպիսկոպոսութեան վերադառնայ 'ի հայրենին, ուր և զամս բազում բարեպա կառավարեալ զհօտ իւր՝ փոխի յաստեացս, յամի տն 1768 : (1)

ԺԲ.—Սկրտիչ Եպիսկոպոս Ղուղայեցի, 'ի դասակարգէ տախարհական եկեղեցականաց, յետ կորուսանելոյ թագին մարմնաւոր՝ հոգեւորականին լինի ժառանգաւոր, սա վատաբաստիկ քաջ համօրէն նախորդս իւր, զի 'ի սորայս աւուր յաճախեալ չարեաց 'ի տեղական կառավարութեանց, խառնի իշխանութիւն 'ի հարուածս՝ 'ի կողոպուտս՝ և 'ի լլկանս հասարակաց, տուգանի Ղուղայ անողոքելի սպաննալեօք, Ոսկի, սրծաթ, պըզինձ, երկաթ, տղայ, աղջիկ, մշակ, բեռնակիր, և այլն, սորի վաճառն ասի 'ի միում գիշերի եղեալ պսակ հարիւրաւոր ամուսնու :

(1) Մեթոյլբ Դ. Թաղիադեանց 'ի պատմութեան անդ իւրում յիշէ, որպէս գնացեալ սորա 'ի հնդիկս 'ի Քօչին՝ յամի տեառն 1744, բայց որոյ 'ի հաստատութիւն՝ չգտանի ուրեք վկայութիւն ինչ—տես պատմութիւն հին Հնդկաստանի, ԳԵ. երես 220—225 :

այս հարսն մի դուստր մեծատան՝ սխալմամբ պսակի ընդ աղջ
տ փեսայի միսջ , որոյ և ճոխուլթիւնն անկանի ՚ի նա , և ոչ
հափ միայն , այլ և ինքն առաջնորդ կալանաւորեալ հան-
րձի դնիլ յերացեալ կաթսայ ջրոյ ՚ի խարշատիլ—այսպէս
խոշտանկանս բազում առնու զանձամբ :

Ի սմին ժամանակի բանին պահեստք վանաց և եկեղեցեաց ,
զոպտին օրբազան սպասք և անօթք ոսկւոյ , արծաթոյ և
յլոց , և ՚ի ժողովրդոց՝ զգոյս և զկարիս , յորմէ հետէ գոզջիր
կեալ զողն բարեկենդանութեան և բարեկցութեան ջուղայ՝
ան վերանորոգութե յառնիլ ոչ մարթացեալ , և ժողովուրդն
բոլորեալ և ձեռն թափ՝ յամենայն ուրիւք թափառական
փոարանդի :

Պանծալին այն ջուղայ որ երբեքն քսան և չորս հազար
փ և փարթամ տամբք վերձեմեալ ՚ի շուք ազգութե , սեր-
անս աւուր իբրև 500 ճռաքաղ տամբք՝ յաղքատիկ կեանս
բայտի , և ինքն Ս՝կրտիչ առաջնորդ՝ յետ բազում արկա-
նց և չարաչար կրից , բարի մահուամբ փոխի յանանցն երա-
ւութիւն , ժառանգաւոր ջերմ արտասոււաց համօրէն ժողովր-
ց , զգալի յիշատակ սորա տեսանի այժմէն՝ նորա շինի անուա-
րալ այգին սերկէլի և այլոց պտղոց , որ իբրև կալուած վա-
րց՝ մխիթարէ զվանականս , և զժողովուրդս : (1) .

Ի համօրէն եպիսկոպոս ջուղայ վանաց՝ սոս միայն անձամբ
ցելու եղեալ թեմիցն հնդկաստանի , (Բայ , ապոստոսէէն Յալու-
ն . օւլ : Երէ Ի - Եր .) յաւուր՝ յորում աղայ Ս՝իքայէլ եղբայր իւր
մեծանուն և մեծատուն վաճառական , ՚ի հայ բնակիչս-
րոցայ քաղաքի :

(1) Խաչատուր վարդապետ պատմագիրն պարսից , ցայս վայր դազար առնու
տեւոյ գառաջնորդաց ջուղայ վանաց , ըստ որում և ինքն ժամանակակից Ս՝կրտ-
եպիսկոպոսի , բայց յաւելու ասել և օրինակ զայս :

«Չնի Պողոսի ընկիցելոյ , բաց ՚ի Գեորգայ բարունւոյ , ամենեքեան յաւեարբու
թեամբ՝ քան օրինօք նստեալ ՚ի գահ այցելութեան , տան Աստուծոյ » :

Ժ.Գ.—Յակոբ Եպիսկոպոս Էջմիածնեցի, այր գաճաճ, ժամատարարոյ և բարբարոս, որ զինի ամաց ապօրէն վարչութեան զգեան ձեռն գործելոյն վանաց և ժողովրդեան, բռնաբար յարձակի յեկեղեցիս ջուղայ, կոպտէ կողոպտէ զնշխարս մնացելայ սրբազան սպասուց, այն է ոսկեայ և արծաթեայ Աջ, Խաչ, Սկիհ, Բուրվառ, Սկուտեղբ, Տապանկ, Աշտանակ, Մասնատուփ և այլն, սա պէս՝ և զոր գտեալ ՚ի վանս, չուէ ելանէ ՚ի հնդիկս՝ ընդիւր ածելով զամենայն, ուր ՚ի Մադրաս քաղաքի վախճանեալ թաղի ՚ի գաւթի եկեղեցւոյն յամի տն 1793 ՚ի վեցն թիրայ ամսոյ :

Տապանագիր սորա յօրինեալ յիւրմէ, յանուանէ զգահազարս վանաց ցինքն՝ թուէ երկոտասան, ՚ի բաց առեալ զՄովսէս՝ որ ընդ գաղթելոց մտեալ ՚ի ջուղայ, և որ յիշատակարժանւոյն ասի բան՝ զլակոնական կտակ սորին, որով տուեալ խրատ ջուղայեցւոց, եթէ կամիցիք (ասէ) անգբաղ ապրիլ և ան վրդով մեռանիլ, մի ընդուն ջիք ձեզ առաջնորդ ոք՝ յօտար թեմէ, որպիսի էր ինքն, (1) :

Չլինի ստուգել, թէ յետ մահու սորին ուր չքացան կողոպուտք, արտաքոյ երկուց արծաթեայ Աջից, որոց մին արդէն կայ յեկեղեցին Բուրվառոյ, և մին՝ ՚ի Չիչրայ եկեղեցին սրբոյն Յովհաննու, տարեալ պարոն Մարտիրոսի տէր Ստեփանոսեան անդ, այն տեսաւ և յեկեղեցին կալիւթուս ոսկեայ սկիհ մի՝ յիշատակագրութիւն անուամբ Ամենափրկչեան վանաց ջուղայ, թերևս մնացեալ յաւուրց անտի նորին եպիսկոպոսի, այլ թէ որով եղանակաւ՝ ոչ ուժք յայտնի, զայսմանէ յետ քանիցս յայտարարելոյ մեր հրապարակաւ, լուաք զի եկեղեցւանն յաւուրս յայտոսիկ վերադարձուցեալ է զայն ՚ի ջուղայ վանս—(2) :

(1) Ըստ հանգամանց ժամանակաց առ զնացս ոմանց տարուսի եպիսկոպոսացն իրօք արգարացի զայս տեսութիւն նորա :

(2) Ըլ օրինակոր թուի զարարս եկեղեցւանի՝ առանց գիտութեան հասարակ ժողովրդոց, առ յետ իբրև 80 ամաց վերադարձ Սհհւոյն ՚ի վանս ջուղայ, թերևս զնով գնեալ ուրուք, և տուեալ զայն յեկեղեցին տեղոյս :

Վ—Յարութի Եպիսկոպոս Չուղայեցի, այր երկիւղած և
բոբբարոյ, սակա չկրելոյ վիշտ ըստ նախորդին և կելայն ՚ի մի-
տահման խաղաղութե ժամանակի, համարեալ երջանիկ առաջ-
որդ վախճանեալ սորա յամի ան 1812 :

Ե—Յովհաննէս Եպիսկոպոս Լջմիածնեցի (Տախտանեալ
սոր) այր բարեսիրա և ժողովրդասէր, եկեալ սորա Լջմի-
սի իբրև նուիրակ՝ բերելով և զիւղ սրբալոյս Սեռանի,
ենալ ժողովրդոց զսրբակեաց վարս սորա՝ ընտրեն ՚ի պատիւ
նորոգութե վանաց—գրեալ առ Եփրեմ Վաթուղիկոս
ն բրբել կոնդակ հաստատութեան, սակայն այսու կոնդա-
կաբանայ վեհապետն զարածնութի առաջնորդի՝ առ ազատ
ան արձակման նուիրակի ՚ի հանդիկս, այլ ՚ի գէպս ինչ հարկի
առքման (աւէ) պարտէ նախ ընկալուլ հրաման յէջմիածնէ :
Վժեկամակեալ ընդ այս իշխանաց հնդկաստանի՝ գրեն առ
Վաթուղիկոսն, թէ չկարէ վանքն ենթակայ լինիլ ստրկութե
բանին ՚ի քամահանս, և ըստորում այսպէս՝ ոչ միայն թա-
նակի եղծումն առ արկային, այլ և սահման նոր իմն կարգա-
րութե՝ այս է, չմտանել նուիրակաց Լջմիածնի և Երուսա-
ղեմի ՚ի հնդիկս, առանց հրամանի և կոնդակի առաջնորդին
նոց Չուղայ, հաւանեալ Հայրապետին՝ կոնդակաւ նոր ջնջէ
հրամանն առաջին՝ և վարի ըստ հաճոյս իշխանացն (օրինակ,
նազարաստան-Քեանոյ՝ գիր և խորտ և թալիսիսի իսլամեան, յամի
նոս 1815) ուստի յայնմ հետէ մի չայսօր՝ պաշտի զայս կարգ,
ն նախբահունք աթուոց՝ թանոց հրամանի առաջնորդի վանաց
նոց, ոչ համարձակին մուտ ՚ի հանդիկս գործել, թէ և եր-
կն որ յանփթութե կառավառութե վանաց, որ յամառութե
նոց նուիրակին, և որ յանդիտութենէ նորոցս ժովրդակա-
ց՝ գորհհակն տեղի առեալ, որպէս ունիս իստորև ՚ի ճառին

Ուսման Եւրոպայի Կոնգրեսի, սկսած լինել, (1)

Յաւարտ սորա և ոչ նուազ չարիք խաղացեալ ընդ գլխոջ
Չուղայ, պատճառաւ կորուսեալ գանձուց արքունեոյ Թէհրան
նայ, զոր գողացեալ այլ ազգեաց՝ զնշանախեցին հետոց պ
կեալ 'ի հայ գործաւարտ ապակեայգործ (Էմբոյ) ընդ որ ել
գուեալ սաստկապէս Պատմալի շահ արքային պարսկց, թէ ու
տի 'ի յայտ եկեալ գողոնեոյն՝ Չնջեցէ զբնակիչս, տեղւոյ
հուպ լինէր կործանումն Չուղայ՝ եթէ աներևոյթ խնամ
տն չիցէր ծագեալ 'ի սիրտ Ռամազուն Ալի խանի գաւա
ռապետին ասպահանայ 'ի փրկութիւն անպարտ ողջակիզաց բ
նաւոր հօտի իւրոյ :

Սոյն այս՝ անձն բարերար մինչ 'ի Թէհրան լտէ թէ հրամ
նաւ թագաւորին ելին զօրք 'ի խողխողել զհայ բնակիչս Չու
ղայ, առ աթոռով թագաւորին եղեալ զերեսն 'ի հող՝ ողբ
և աղաչէ զփրկութիւն Չուղայեցւոց, քսան և հինգ հազար թու
մանս ամբողջ գումարոյ վճարն յինքենէ խոստանալով, այս
ամենայնիւ հազիւ հազ փրկի Չուղայ 'ի վերահաս փորձութէ
թէ և անդստին արք քանի մի 'ի մերոց՝ 'ի ռումբ և 'ի թնդ
նօթ ճարձատեալ :

Ի վերադառնալ սորա 'ի թէհրանայ յասպահան, ընդ առ
ելեալ համօրէն Չուղայեցւոց՝ յոտս Չորոյ նորա ծնկեա
յօրհնութիւն և յողբ, քաջալերէ զամենեսեան կեալ մնալ ս
կասկած և օրհնաբան իւրոյ ինքեան, գիտեմ ասէ զան մեղու
ձեր՝ յակամայդ արկած, օյր վասն և գնեցի զարիւն ձեր Չ
հազար թումանօք, արդ գուք իմոյ էք ժողովուրդք, և ունի
պարտս անձին՝ պահպանելոյ զձեզ ամենայնի խնամօք :

Յետ փոքու ամաց անտացեալ սորա յախտ մահառիթ, հր
մանաւ Ա. Կոնգրեսի առաջնորդի ժամանակին, համախմբ
հայք յեկեղեցիս յաղօթս, և բաշխեն զողորմութիւնս կար

(1) Հնագէտք 'ի միտ ածին զայսպիսեաց՝ փղձկին 'ի հողի և 'ի սիրտ առ զան
գանուծեան հնոյն ընդ նորոյս արդի, յոր Ա արդապետ և Քահանայն նորին վանս
անարգաբար մտնեալ յանկեանոց քաղաքիս, զգայ և ոչ ոք, աւանդ քեզ վան
թէ Նուստի հեր հասեալ փառք քո, զի էիք երբեմն թագուհի պալատան, և այժ
եղեալ նա ժիշտ անպիսն ...

լից՝ վասն առողջութե սորա ազատչի իւրեանց, որոյ՝ ի լուր՝
 քան զէս քաղցրանայ սիրտ նորա՝ ի մերս, և մինչ տեղափոխի
 ի Քաղցաստ անուանեալ պալատ մերձաւոր ջուղայ, ընդ դիշե՝
 քն լսէ զախորժ ձայնս զանգակաց վանաց՝ և կոչնակաց եկեղե-
 ցաց, որով թմրեալ ՚ի նինջ ցառաւօտ, յիրազի կիլն թէ այն
 իեալ հանապազորդական սովորութիւն հայոց՝ ՚ի կոչ հասա-
 փութեան յազօթս առ աճ, և թէ յատուկ վասն առողջութե
 երջ, կոչէ զՎարապետ եպիսկոպոս ընդ ոմամբք երեւելիօք
 որովորեան, հանեալ զբաշխագիրն, կամ լաւ և սէ ասել՝ ժախ
 արիքն թագաւորի, որոյ ՚ի յետին կողմ ստորագրեալ՝ ընծայէ
 ոյս, առէք ասէ զայս գիր ՚ի ձեզ՝ ՚ի դիմաց իմոց որպէս պարզ
 էայ հպատակսդ իմ, քանզի գիտեմ զի յետ ելից իմոց յաստեացս
 լազօլախան որդին իմ՝ ունի քերթել պնդթ ձեր ՚ի վճար
 արտին բնինն :

Արդ տես դու զսիրաբան ընթերցող զխնամ և զգութ ան-
 ուտա իշխանին, և ողբն զգնացս քոյոյ հաւացեալ իշխանաց
 անց, (եէէ ու ա հասարակ) որք եթէ տեսցեն զկորուստ ողջն
 արիս՝ չյօժարին կարեկցիլ կորստական մամոնայիւ ՚ի փրկուի,
 իսկ ինքն (Յով հաննէս եպիսկոպոս, զկնի աշետաւոր ան-
 յժողովրդեան, յաւուր բնի կաղանդին՝ յորում ըստ սովո-
 րութեան համախմբին քահանայք և ժողովուրդք յառջևո գարան
 ի նորհաւորել զամն նոր, ազդէ նոցա զմոտալուտն մահ իւր,
 արեա թէ այցելութի ամին ջերջնոյ, և այսպէս հրաժեշտ ա-
 իեալ ՚ի ցաւալից կենցաղէ յամի տն 1817, ապրիլի 22 :

Վարապետ Եպիսկոպոս ջուղայեցի, թէպէտ զուրկ
 էրաւոր մակացութեանց, սակայն այր խաղաղասէր, հեղա-
 փոյր և ողորմած, մանաւանդ ընտել վիճակի տառա-
 փոյ ժողովրդոց, յատուկ և սիրելի յաչս համօրէն իշխանա-
 րոյ և գինպետաց պարսից տեղւոյն, յորոց և բազում ան-
 յժարեալ պէսպէս պարզեօք :

Յոմի տն 1819 , յեպիսկոպոսանալ և վերադառնալն արին ՚ի վանս, ոմանք ՚ի միաբանից վանոց ըմբոստ եկեալ պատճառաւ տէր Սատթէոս Սարգսի ատենադպրին վանաց(1)դի ասեի մեք տացուք զայն պաշտօն ձրի՝ զոր նայն վարէ վարձաւուք ր ընդ ակամբ մեզ նայելն՝ ոչ սակաւ ցաւ ՚ի մերս սիրտ արարէ, յոչ անսալն եպիսկոպոսի՝ նշկահեալ ցրուին ՚ի տեղի տեղիս, Յովհաննէս վարդապետ համադանցի Հանազարեան, (2) ՚ի Ռաբիւն, Սուկաս վարդապետ՝ յԱջմիածին, ուր մեռեալք՝ այլ ոչ յետս դարձան—Յովսէփ վարդապետ հրատարանօք նորին տէր Սատթէոսի՝ իբրև նուիրակ առաքի ՚ի Հնդիկս, ուր վախճան առնու ՚ի Պաքայ քաղաքի, և այսպէք դատարկացեալ վանաց ՚ի բանագիտաց՝ ականի ընդ իշխանութեամբ ատենադպրին :

(1) այսու ժամանակաւ՝ կամ դուն ինչ զկնի, երեւեալ ոմ իբրև վարդապետ էջմիածնի Ս սահակ անուն (հայնէալ Կլաս ըստորում այր գինեճան՝ պանհանջէ ՚ի վանաց զան գուսպ ըմպելիս, յանդիմանեալ ՚ի նորին տէր Սատթէոսէ, ելեալ ասելիւ Սահմադ բաղէր մեծ դէնպետն՝ թլփատի և ընկալնու զանուն նոր Հէկ Ս սաղ, յետ աւուրց ինչ՝ վաթեթ մի մեծ ՚ի գլուխն, ձեռք և մորունն ներկեալ, համրիչ և ցուպ ՚ի ձեռնին, ընդ քանի մի սէլիօք գան ՚ի վանս, բերելով հրամանագիր ՚ի դեն պեաէն մեծէ՝ առ պահանջ իրաց ինչ, այն է՝ երկերիւր (Բալալէ) ոսկուց, յականակուռ մեծագին տփոջ, ընչ շարի միոջ մարգարտեայ, իբրև եզելոյ աւանդ յեպիսկոպոսն :

Ամենայն ոք ՚ի պարսկաստան գիտէ՝ թէ հետեալքն աս ՚ի մէնջ իդեն մահմտի՝ իբրև ջգիդ ալ ըսլամ՝ որպիս քաջալերութիւն և զօրութիւն ընդունին ՚ի մոլեռանդ դինպետաց և համօրէն արգայնոց նոցին, որոց իրաւունք և պահանջք

(1) Այր մի ազան, կողպտիչ, չարանսխանձ և փոքր հոգի, եթէ յիշոց տայի յերեսն յօժարէր, գէթ արծաթ մի շահիցիւր :

(2) Սահաղայր է բարեյիշատակին, Կ. Վ. Հաննազարեանցորոյ, մարմնի թէ և հողացեալ՝ ակայն ան մահ յիշատակն արձանացեալ յազգս :

հանին՝ ընդ սրինոք, և կարեն ժառանգաւոր լինել զՅիս
անեաց՝ ցեօթն ազգս (1) :

Իս նեղ անկեալ Եղիսիպոսի, աւնու ընդ իւր քանի մի
անայտ հանգերձ կարևոր ընծայիւք՝ հետեւեալ աւուրն ելա-
առ ածամուսն յաղերս, թերեւս ասեն՝ քաղցրուցի սիրտ
ի՛ չարին, հասեալ ՚ի տուն գենպետի (ԲԻՐԷԲՈՒՐ) ուր բնա-
րարանեակ չարին, ՚ի գուռն եկեալ ամենեցուն ապաշաւոր
նա՛ լինին, առաջի դնելով զընծայսն, (2) ձվ եղկելիք
նա, զի՛նչ մեծ ընծայն ձեր՝ քան զոր ետուք ինձ կորու-
նել, զի եթէ փշրեալ զուսկերս ձեր տացից հողմոյ ՚ի հոսումն,
մեւին սչ հանդչի սիրտ իմ, ելէք ելէք աստի, և մի այլ
նաջիք ընդիս :

Արհեսեալ նոցա զազաչանս լալաշին աչօք, մի այդ չափ
աւթեամբ վարիլ ընդ մեզ, կտրեալ տոննագարի զձեռն
ն սրբազանի հօր՝ համբուրէ ներուսնն պաղատելով, յաւել
քանն թէ, ամ ոք հաւատայ զայժմանն վիճակ քո ոչ ՚ի սրտե՛
աւ երես ՚ի զայրացմանէ բնութե՛, հաւանական մեզ թուի՛
ընդ գիշերայն յարուցեալ քո յաղօթս առ աճ սրտի մտօք :
Եւ աւթի մարդկօրէն յանցուածոյդ, որով և անշուշտ հասա-
նենիս ներողութե՛ այ, սակայն երանելի ևս լինէիր՝ եթէ
չէք առ աճ՝ հրապարակաւ քարոզէիր, անգաննելով և
զբռնուցս ընդ գրկեալդ դեն :

Այլ զարհուրանցս, յոր ծանրացասումն սղծոյն յոտն
մե՛, ՚ի դանել զնա, ձվ սերմն չար և ծնունդ ժանտ
նոցայ վայր ողորմելութեան հասուցեալ զիդ՝ ոչ զովանաս
ազդ թշնամութեան, ծարանիս և արեան իմոյ իշամարտի

1) Այս օրէնք եղեալ ՚ի գծիսայնոյն շահ Աբբասէ մեծէ, զի ով յազգես ու
աչ զհաւատ իւր ընդ գրկեսցէ զմահ մտականութիւն, ցեօթն ազգս ժառանգա-
նեացն զՅիս ընտանեացն, որ և զգըջիր մի ՚ի պատճառաց աւերման ջուղայ :
Քարդ ներգործէ, ուստի սովորութիւն էր հասարակապէս կտակաբարին զրել
ուրմ կտակաբարի : Թէ չունի ընտանի հետեւալ ՚ի հաւատոյ, և օտ համարէր մի,
բնական և բարեբաղդութեան առն մահացուի :

(2) Թերեւս օտ իցէ իրուսեմք բանաստիւն (ուրի) յասելն—մինչ դեռ Հայե՛
պատ է պատ, երբ Բուրդացաւ պատիւն է շատ :

բնական նահատակութեանը օտննելու և անհասկանալի իմաստներ
 հայտնաբերելու, և տամբերդ քարկոծելու աստ, անհասկանալի
 գննելու փորձին ընդ ստիճակ, ներքեան ներքեան փորձելու և քննելու
 համեմատելու և փորձելու և փորձելու և փորձելու և փորձելու և փորձելու
 և փորձելու և փորձելու և փորձելու և փորձելու և փորձելու և փորձելու և փորձելու

Յետ քանի մի անուրջ գրեալ արդարապէս մի անհասկանալի
 աստուծոյն (չոր ոտն ծածկելու) կողմէ գննելու աստ և փորձելու և փորձելու
 բան ինչ անհասկանալի, որպէս ելաքան յայտնուած աստ և փորձելու և փորձելու
 որոյ ծածուկ էր՝ զայս, եղեալ և՛ իմաստ աստ և փորձելու և փորձելու և փորձելու
 քի քաղաքէ աստի, ունելով և ընդ իսկապատմութի մի մանկատան
 որպէս ծառայ, թող ե պիտի սպաս պատրաստեցէ վրան իմաստ
 մի, և տասն թուան դրամս, որպէս զի եղեալ յինքն աստ
 և ելոյց ։

Հանելու յարկապատմութի ընդ կամսն արարապատմութեան
 չնորհօք և պատրաստելով մի քանականին զայս և փորձելու
 կելիք, որպէս ընկալեալ զամ անց գնաց գար քեմ քեմ քեմ քեմ
 հոսն լուս թէ ելեալ յայ միտն ին և փորձելու և փորձելու և փորձելու
 տական ծառայն փ քրիստոսն և փորձելու և փորձելու և փորձելու

Մտնելու և զայն չարագոյն գիտոյ փորձելու և փորձելու և փորձելու
 նեցելոյ ընդ գրեալ լուսն և ե պիտի սպաս պատրաստեցէ վրան զի
 կայ աստ հաճի Հարկման փ աստ քանիտարի վե քեմ քեմ
 նեալ լեռնային ելուզակայ, մուտ գործեալ յասպանն քե
 դաք, տալով զքոյրիւր փ կնութիւն յարգութեան գաւառս
 պետի ստիճակն, անուրջ յանուրս վերանայ յասպանն չարութի
 դուրջ իւր լցեալ հազարուար այլ և փորձելու և փորձելու և փորձելու
 անանն զինքնայն գաւառս պետ և զուրնն գորութեամբ յաճ
 տակէ զի յանուրս նորա, յայտեալ խորհրդով կապել
 ընդ գլխով զթագ արքայական, քի լուծ ծանր ծանր տուգանս
 ճնշէ զաննեւեան, զոչ անասոյս հրամանին անգամ զու քառ
 մասն յերկու, ան, դող և սարսափ արկեալ յաննայն վիճակ
 կալանաւոր է, բանտէ շղթայակայ աստ և փորձելու և փորձելու և փորձելու
 և կամի և աստն ընդ ստիճակ քաղ քի քաղ քի տեսա մարդկան
 թաւալէ, չտեսանի օք օւնող զանամբն օր վրան լերին

Իրոք ի հանձնուց Բնիկ ի Իտալիանէ և արևելս
նա ի Կարս մասնէ Զուղայ լինել տեղի առաւ գինւոյ և քրտոյ
արհեստիցն յիտալիանից ընդ Իրեկո խաղաղեալ ի Զուղայ
ձեռնի վանս առ անգոր և ան օգնական և պիտոստան : ունե-
ւ ընդ իւր զգորս բաւական, զպատժական զպոճիս, զբահիճս
և զբեղիկն : և ցրամբաւոր սարիչս :

Ի ճայն է արմատայն հրացանից՝ սոսակի Զուղայ, զօրե-
կանն ի վարացն, ասմ կաշնան՝ վերամորեն, և է՝ զոր
գանձն, արդեա սպանեալ և զՊարգէսու ծառայն եպիսկո-
պոսականութիւն ամրացեալ ի ասն ի աննո սարսու գ-
րիչի վարակեալ : մարանք վանացն՝ Վարգգ, Արարհաւ,
Ինքիհան, փաքը Զալհան, Եստուածատուք : և Պետրոս
ու անք ծպտեալ : մնայ եպիսկոպոսն միայն առ փոսնդ կե-
այ և մահու : Ի բաբան չիւր րոպէք նշմարեն նմա զմահ չա-
ղոր : հուպ ընդ թերութամ սրոյն անօրինի : ի գիրկն առեալ
բնի համրոյր նորածիլ մօրուսն ընծայէ : մատուցանելով
նա պատարաք կամաց՝ վանքն և Զուղայ ողջոյն ընակչօք :

Վայնն սակ ասմ : և հպատակեալ ծառայք բոււժ հրա-
նի, խնայեան աղաչեմ՝ խնայեան և մի կորուսաներ, և մինչ
նա մանրացասունն սակ : Էր ոչ երևին այսք ի տես իմ քո-
նոցք և ժողովուրդք, և հրամայէ զամենեւեան ի սուր վա-
նուարի մաշել, նա սուրք շրմամբք զան սուրք ոտս նորա
մբուրէ աղաչէ, մեծէ (աւէ) սաբասի մեծութեանդ, և հայք
նիկիւզած, ոյք վասն չեղիսն կեալ առաջի քո, և այսպէս
նմանդ և բմպեղեօք թմրեցուցեալ զարիւն բաւչա գա-
նն : աղասէ զԶուղայ ի վազահաս փոսնդէն կործանման : մինչ
որացեալ տեսան : բաւնայ զգիշտիսնձ քանասար և պա-
րհան մեղոց՝ ի միջոյ, ի ձեռն Գրախի արքային պարսից,
բեկեալ յասպահան յամի ան 1827, կալանաւորեալ զնա դնէ
նա և քիսի, փորելով ի վերջոյ զաչս նորա՝ և ցրուելով
նա նորա ստա և անդ :

Պէտ և անդատին մրուրն դառնադոյն զոհի՝ հեղեալ յան-
որս յողակէզն, այն է Սիմեոն Հայրապետեան աղգապետն,

որ ՚ի քաղաքապետէն կարգեալ հարկահան և իշխան գիւղորդի ընդ որ մախացեալ գլխատէ , և զկնի երից աւուրց զմաքմին յերևան հանէ , զոր տարեալ թաղեն յեկեղեցին մէյդամի կը ինթիթահէմի , հուսկ ապա և զչլուլին գտեալ՝ տօնն ընդ մամնոյն 'ի հոշ : (1) .

Յետ այսց ամենից անհղանցից՝, այլ ոչ կարացեալ ետլի կոպոսին զօրանալ , մանաւանդ և տիրեալ նմա ախան արբեցութեն՝ կորուսանէ իսպառ զսանձ բարւոք կառավարութեանն մնացեալ իշխանութեան յատենադպիրն . աէր Սասթէաս՝ ՚ի Յաջորդ Յակոբոս վարդապետ , որ եկեալն էր ՚ի հանգկատանայ , մանաւանդ և ՚ի սմին ժամանակի պատահեալ կորուսեակուց հոյակապ տանց վանաց , Քամալեանց , և Յ վրդապետ կամ Սէթ աղայի կոչեցելոյ , առաջին հրապուրանօք ատենս դպրին շնորհաբաշխեալ աղայ Յօսէնի Սիչանցւոյ , որ ՚ի քաղաքապետէն կարգեալ իբրև վերատեսուչ ջուղայ , որոյ 'ի տառուր շահեալ ատենադպրին յաղայ Յօսէնէ՝ մին չարեք ջուր , յառօգումն ժարաւոյ այգեաց իւրոց , (2) :

Երկրորդն , անուամբ և եթ վաճառեալ ՚ի հանդուցեալ պարոն Սկրտիչ Օօրաբ՝ հարիւր հիսուն . թուամնով , յովերայ և ատենադպիրն իբրև վարձ պատրաստման վաճառքըոյն՝ քսան թուամն ճաշակեալ , (ԸՄ . ասիո նոյնոյ պարոն Սիչի Գ՛ԵՆ) առ սյո՝ և առ այլ սոյնպիսի եղելութիւնս , յուեկեալ հասարակութեան յաւէտ գրգռմամբ նորին ատենադպրի և Յակոբայ յաջորդ վարդապետի , ընկենուն զեպիսպոսն յառաջնորդականէ իշխանութեց , (սու ՚ի Ժուլի և ՏԵՆ՝ ՏԵ Գաբաբարուսիւն) և ինքն եպիսկոպոս թուէր ձանձրացեալ՝ յժարեցաւ տալ գրաւոր հրաժարումն ; օրինակ զայս :

(1) Զայսմանէ լիով տես զժողկակալն կալկաթուս յամի տեաան 1826 , ՚ի Թիլէ՝ մինչ ց74 .

(2) Զարեգայ ասի՝ մին ՚ի չորից մասանց աւուրն , որ չափի երիւց ժամուցերեկեան , կամ գիշերի , որ իբրև մեծ իմն համարի , ըստորում քաղաքն անջր պարտաւորին այգորդք՝ արբուցանել զժարակիս իւրեանց ջրհորովք , ահա հասարակութիւն ատենադպրին .

ի որոյ ամենաբարձր վանից առաջնորդ կարապետ արք եպիսկոպոս ։ Ի ներ-
 քայլ քառասուն յառաջ իմ անկարգութեանն կամառ և յաժարութեամբ հրաժար
 լիցայ յառաջնորդութենէ սրբոյ վանիս ։ և վիճակաւ որեւցն և ամենայն ելե-
 ինց և լինելութեանց և իշխանութեանց սրբոյ վանիս ։ և ինքեանք ՚ի նոր ջու-
 ղայս հոգևորականք և ժարձեաւորականք զիսն ։ ու՛մ և կամօցին հասարակու-
 թեամբ կարել վերակացու և առաջնորդ սրբոյ վանիս և վիճակաւ որեւցն եղև
 ՚ի նոր ջուղայ , յաֆ տետն 1831 , ապրիլի 9 , ին ։

Ձեռն՝, ինձ Առաջնորդիս ընդունելի է ։ (1)

Օհնի և ինքն Եպիսկոպոս՝ ելելալ չուէ յԱշտիածին,
 ինչպէս հրաժարական ՚ի ժողովուրդն անիծիւք , թէ օր ձեր
 անձին և վերջին բարութե՛՛ն՝ եղիցի այսօր—Յամի ամ 1840,
 ինչպէս աղաչանաց զրեալ առ հանգուցեալ Եղիայ (Յովհան
 Բարսեղի) (անա հա, Ե Ե) ՚ի ջուղա, որպէս զի յորդորեսցէ զոմանս ՚ի գը-
 լի և ինչրեւ առ կարբեցի (Յովհաննէս Աթուղիկոս, զի բա-
 թականցի յեսս դարձուցանել զինքն ՚ի վանս ՚ի Հայրենին ,
 որտե սրպէս միաբան մի կեալ և մեռանիլ և սոյն այս Եղիայ
 իմարում ժողովուրդ մեր և բարեկամ՝ ցուցեալ մեզ զգիրն
 ինչպէս առ Տէր Եւնիմի) ինչրեւ ՚ի մէջ կարեկցութիւն՝
 ի կատարումն , իսկ մեր որովհետե տարաբաղդապէս ձեռ-
 նարեալ ՚ի նմանէ , համակից մեզ արարաք զհանգուցեալ
 ինչ (Յ . Գալստան , և Պ և Կոնդ (Յ . Աւագ , որք էին պա-
 թականք ՚ի հասարակութեան—միաբան լինելու ժամովք պա-
 թականք ՚ի կաթուղիկոսն զի արձակեսցէ զնա՝ ՚ի գալ ջու-
 ղայ , և բոս նւխտին իւրոյ մնալ իբրև պարզ միաբան ՚ի վանս
 մեր , առանց միջամուխ լինելոյ յո և իցէ գործ առաջ-
 նորութեան ։

Հաճեալ վեհապետին ընկալնու ՚ի նմանէ յեակար ուխ-
 տի , առ յոչ կարելոյ տալ պաշտօն եպիսկոպոսութեան՝ թոյլ
 սրբէ գալ , որպէս և նովին ոճով մեզ գրեալ նորին օժու-
 թիւն յատուկ կոնդակաւ , (Եւ Եւնիմի Ե Տէր ,) որոյ և ՚ի ժամա-

(1) Եպիսկոպիւն և անհարթ ոճ ատենադարին , բացառալի վերայ գրութեամբ ,
 որ առ ժամանակաւն ճամբորտներ զանձնէն գոլ մի միայն իմաստուն ՚ի համարէն
 իմանայ ջուղայ ։

Երկը շուրջաւ երկուքին զախարհեալ պարզոյց շեղով 'ի կենս
որոյ զժախա վերադարձին երեսասէր թու ման՝ անկեալ 'ի վերա
երկուց քաւանայից՝ զոր հասանցաք սիրով ' թէ և յուս
'ի վերջոյ՝ զի պատուելի համարգիք մեր ' թէ հրան , աւաւ
քան զերկերիւր թու մանօք շահեալ էին զինքն , բայց բոլոր
մտեալ 'ի քսակ ամենապիղծ 1) արտիրոս ծառային՝ բերեալ
ինդ իւր յէջմիածնէ անտի , կամ եթէ յայլուստեքէ՝ ինք
իմանայք :

Արդարև ոչ առկաւ ինքու թի պարծանօք զհազոյն 'ի սկե
մեր : այսու փոխազարծ երակտեքսք ար հոգեար ծնողն մեք
եթէ զախճանն չեզեր մեզ ողբաչի և զղջականն քանզի ապա
կանարար իսկոն արբեցու թեան մածեալ գնովս ոչ միայն կա
ցոյց զինքն յատենի վեհապետին օրինազանց և առաջի ա
յանցու պշայլ և մեզ մեղապարտ և ամօթալից 'ի մարդիկ : յոր
ժաման երկիւղածք և կաշարակութք քմանք 'ի ձեռն չոր
ձայնային հրապուրեն զխոն նայա 'ի ձեռնադրեր զքանի մի
անձինս 'ի քահանայութիւն , ոչ միայն խառաջ համբուրէն
յեղիկակապան ախտելով յայլ և ծառային չարի զպարզեա մե
ծամեծ , պարտասակ լալ և զանձինս 'ի պատասխանատուութի
աւ վեհապետն 'ի զիսկիլ հարկին :

Յեզակարծ 'ի միւսմ գիշերի տան ձեռնադրի լ զերես նոյ
րնձայ 'ի վանս անդր : որք եզեն , նեկոչայտ տեր (3) Երկու
(3) Յովհաննէս , 1) արկայ , (շառախ) : Կ. Աճատուք (3) Յովհաննէս
(Հատրով) : որոյ 'ի լաւր ելագ աւ եղիսկոպոսն 'ի հարց : 'ի
զինչ այս խարդախութիւն , զղջական արտասուօք (1) սկս
սոյանձեղ զիւր վնաս , և տալ զառիթն յուզակատեան սա
պանից ձեռնային իւրոյ և ամանց արտաքից , նոյն անձին ի
րոյ ' կարգալով : եթէ այլուս՝ նուազի անկցի 'ի պատրան
նենգաւորաց :

Չև անցեալ աւուրց բազմաց 'ի վերայ , լուսք զի կաշեա
զեպիսկոպոս յընթրիս 'ի թաղն թարգիլեցու , ուր ջերմացու

(1) Աւազան արտասուաց Եպիսկոպոսն՝ լցեալ կայր մէջ , ծառայէր ուր
կանէր , կամ յորժամ արեղծէրն :

մտից ջուղայ, Երկրորդ՝ կարգէ զպահակս 'ի վերայ և հրամայ
ան վեհեր պնդակահար մեռուցանել զյարձակոցս 'ի վերայ
տալով և նոցա բաւականին գաղմամթերս, հրացան, վառօդ
սուր և այլն, և ինքն ան քուն հսկողութեամբ տիւ և գիշ
ըջէ ի թաղէ Իթաղս, քաջալերելով զամենեսեան 'ի մի սիրտ
հոգի, այսպէս ան յարտաքին թշնամիս անկեալ՝ ոչոք վա
տահի մերձիլ ջուղայ, որ և միտն զերծանի յախուռն յար
ձակմանէ սրիկայից, մինչ Սահմաա շահ թոռն Պաթալի շահ
կապեալ թագ ընդ գլխով, կարգադրի իշխանութիւնն
դայմանէ լիով քեզ ճառէ Ս. Պ. Թաղիպագի ան 'ի պատմու
թեան իւրում պարտից, եթէ կամիս՝ անդ տես, յէջ 188:

Ոչ ինչ օտար 'ի փորձոյ տանս մերում ազգութեան, թ
բարեաց ապարան 'ի տրի աուր՝ երբեմն յանձին իւրում սեղ
հականէ զվտանգ, որպիսի տեսեալ 'ի սան, զի (Յաջորդ (Յա
կորոս վարդապետ որ առ ժամանակահաւն և զկնի տարեալ պ
տիւ մեծարանաց 'ի համօրէն հոգևորականաց և ժողովրդականս
տեղւոյն, չսիրէր կեալ մնալ 'ի վանս, այլ յօժարէր տիւ
գիշեր մնալ յարտաքոյ վանաց՝ 'ի տան Սէր խաթունի տէ
Պորիգորեան քեան, (1) ուստի և պատգամս յԱռաջնորդն յա
ճախել 'ի դէպս իրաց և խնդրոց:

Պաժպէի և ապօրէն երևեալ Եպիսկոպոսին այս եղելու
թիւն՝ բազմիցս խրատեալ զնա, թէ չէր վայելուչ աստիճա
նին՝ զոր բուռն հարեալ էր, այլ պատեհ մնալն միշտ ըն
իւրոյ 'ի վանս, առ բարուք խորհրդածութեան լուր նոր
'ի խրատն ածահաճոյ, պարտաւորէ զԵպիսկոպոսն վարիլ ի
տութեամբ և օրինօք, 'ի միում աուր տարածամու տայ հ
կանել զգտնգակս վանաց, որոյ 'ի լուր մինչ խանիլ խա
հասարակութիւնն 'ի գիտել զպատահարն, (2) ասէ ցնոսա
պիսկոպոս՝ (Յաջորդ բարեկամն մեր ննջեաց, երթիցս

(1) Առաջականութիւն եղբայրութեանն աւեալ, ոչ 'ի հօրէ և ոչ 'ի մ
այլ 'ի մօրէ, զի յերկրորդի ամենութեան Աղազարու հօրն ընդ մօրն Սէրի
թունի, եղբայր և քոյր էին 'ի վրէ:

(2) Ի հոյ ասի զայս սօժորութիւն, զի առ շիփ իմն՝ հարկանին զանգա
'ի տալ ամենեցուն զազգումն, թէ պատահեալ ինչ նոր:

կարթուցանել զնա, ելեալ բազմութիւն 'ի տուն անդր, կա-
 թալ զձեռանէ Յաջորդին սակ, երթիցուք 'ի տուն հօր մե-
 յոյ՝ յոր կոչեցաք, որ ոչն լսէ ամոք բանիւ՝ հարկ'նմա խրատ
 քաղիւ, և այսպէս անարգանօք քորչէ ածէ զնա 'ի վանս ։
 Բլանդի թէ այս ոխ ըշտեմարանեալ 'ի խորշ սրտի յա-
 ղորին՝ 'ի դիպոյ առնու զվրէժն, 'ի ձեռն Սեթայ ծառային
 քաջնորդի, արբուցանելով նմա սրճաւ զմահագեղ, որով
 անեալ նորա բաժակին մահու դառնութեան, յամի ամ 1836,
 քաջ տաղնապէր (ա. Կ) նա օւռուցեալ որով այնան 'ի մահճի,
 քաջ մա ամենեցուն կարգայր, ժողովուրդ իմ՝ զի՞ արարի
 ինչ, որ 'ի սմին տառապելութե զիս հասուցեր (Մեհեա, 2.)
 Երբ շար ընդ բարևոյ հատուցանես—ժողովուրդ իմ՝ ասե-
 ղի՞ ոչ առ ամենեպիս զնէր միտս, յորժամ գլխէր զանմեղու-
 չիւն և զցաւակցութենէ բազմաց, այլ ասէր առ ոմանս՝ յորոց
 ինչ զաղէան դառնագին ։

Ունի սո այլ ևս շնորհ իմն յիշատակի, (Բեդեդ ա. Ժճ ու Կ
 Կ) այն է երկերիւր թուամանս (Թաիֆիֆ) շնորհաբաշխութիւն
 քաջանի գրան ամ ըստ ամէ 'ի վանս, զոր 'ի հաշուոյ զիմո-
 վանէ հարկոց ջուղայ, անցանէ 'ի հաշիւ վանաց ։

Ի մեռանիլ սորին, (Թովմաս վարդապետ (1) նուիրակ իւր
 վարձեալ 'ի հնդկաստանայ 'ի վանս առատ տրովք, պար-
 թաք և յիշատակօք ոսկեայ արժամեայ, զառնաւուխտ զգես
 ինչ և այլ իրօք, նաև յատուկ մին սար արժամեայ սպասուք
 ինչոյ կերակրոց, դրդալ ։ պատառաքալ, եփարան տէյի՝
 (Կ) կաթն աման, շաքար աման ևայլն, իբրև 2000 Ուուփոց
 արժեք, զոր տուեալ յատուկ 'ի պէտտ առաջնորդ արանի վա-
 ղորութունն իւրացուցեալ եօթն եկի արկեզօք ելանէ Աշմի-
 փի, արաշտպան օւնելով իւրոյ ինքեան՝ զՍ'կրտիչ տէր Ս'ար
 արժեք առ ժամանակաւն գորութիւն իմամ Զօմայ դենպետի՝

(1) Իբալն Եպիսկոպոսին Դ ջուղայ, առնու զսա ընդ իւր իբրև սարկաւազ,
 արանէր Ալեքսիանոս, Դ ձեռնադրելն զնա վարդապետ վանս առաքելոյ նուի-
 ղի Գրիգիո՝ փոխ զանունն Թովմաս—Յաթ տեառն 1839 ընդ խաչատրոյ
 ինչոյ կրկին վերադարձեալ Դ ջուղա՝ յուսով նպատակին առաջնոյ, որոյ յօժ
 ինչի՞ վերապառնայ կրկին Աշմիփօթին ։

ունելով արանութիւն մծ , առէր և զոր փորժէրն . չէ
ոք յերկիւղէ դիմագիր նմա , ուստի արարեալ թ . Ս արգ
պետի զ օեղանկապառութիւնն անխիզ՝ և ան վեհեր , թեքն
աստ իցէ կատարումն դիմառնական բանին ցլխա , փայտա
հազանէ շքեզ , պատասխանեալ , մեղեխն յինէն է :

Ճվլ — Իսաչառուր Բ . Եպիսկոպոս ' Ս արարչապատցի , այ
անգրագէտ , ան նենգ , ան փառասէր , ան համբեր , և ցասիկ
յոյժ , որ իբրև յետ երկց ամաց վարչութե՝ մտանի ՚ի փորձամ
ինչ , զի Գաղղիացի ոմն (Ճանտի Բուրա , անուս) 'ի ջուզայ յարու
ցանել կամեցեալ դպրոց մի 'ի գիր և 'ի բարբառ աղբին իւր
և այնու որսալ զմանկունս հայոց 'ի գառազեղ պապականութե՝
օժանդակ ունելով ինքեան ' և զտեղացի Յովհաննէս տէր աղ
եան լաթին վարդապետ , և զպապական Գլխապանն Իրուսաց
որ յարքունին թէհրանայ :

Ի նքոստ եկեալ Եպիսկոպոսին սմա , ոչ կարացեալ ա
նանել , ոչ միայն նախասացեալ պատճառաւ , այլ և միտքան
վանացն չէին ընդ իւր , ուստի 'ի թէհրանայ բողոքեալ յՍ
միածին , և անտի բերեալ հրաման եպիսկոպոսին յետո յՍջ
ածին դարձուցանելոյ , որպէս եզեն իսկ պաշտօնէիւք գր
արքունի , որք եկեալ անարգաբար վարիցին զեպիսկոպո
'ի թէհրան , և անտի յՍջ միածին , յամի Թ 1842 : (1)

Ի գնալն սորին յՍջ միածին և 'ի դատիլն հոգևոր յատ
նի տեղւոյն ' արդարանայ , և վճռի վերտալին 'ի վերադարձն
որոյ ՚ի լուր , թօրաբ խան հայ աղբի ոմն արծաթագործ ա
քունուոյն թէհրանայ , գրեալ առ կառավարութի յՍջ միածին
արգելու զդարձն վերտալին 'ի պարս , որպէս թէ հաճի ՚ի
Սջասի փոխարքայն ոչ հաճի զնս վաւ , թէպէտ ամբաստ

(1) Առանկն ասէ . թէ ձուկն ՚ի զլիոյն լինի հասեալ — առանց ինն ճիշտ քն
պատուութեան՝ պտեանն եջմիածնի հարմայե անարգանօք զեպիսկոպոսն վարել յ
միածին , սակաւ համարելով զվնասն եկեղեցւոյ և անպատուութեան աղբի ,
որ և հազար թուամն վնասն պատճառեալ այնու վնասն . . .

Թիւն սորին ըստ ամբ որևա և լի թշնամանօք և ըստորում
վարդուն միշտ նախատէր նմա վասն ունելլայն 'ի տան կին
դունիկ, սակայն պատկանաւոր յոյժ, զի վերադարձ նուր
այր 'ի նորոյ ասպարէս խռովութեան ընդ հակառակորդս
դ, մանաւանդ և յառանին միաբանան :

Յատկապէս 'ի ամին ժամանակի Աճատուր վարդապետ
եւ զվեղար Յակօբայ յաջորդի, և նորա ելեալ 'ի վանս
Թօլկաց ընդ Ստեփաննոսի երիցու՝ քարոզէին զպապակա-
թիւն, ջրախառն բաժակաւ մատուցանելով պատարագ,
իւ և այնու մնացեալ և մեռեալ անդ, բայց չիմացաւ թէ
պլան արդեօք զգիր քաւուլութե մեղաց 'ի գահէն Հռովմայ՝
արդէն կան 'ի քաւարանի Վիմրոսին:

Իթիղճէ մեզ աստանօր չխոստովանիլ զակնատես և զանձ-
որձ անմեղութե եպիսկոպոսիս յայտմ պատահար, ընդ որ և
արասութե նորա առ շնորհ իմն տեսական, այն է ինայո-
ուն կեանք նորա 'ի վանս անդր, զի յլնթացս իբրև երից
անտեսական կառաւարութեանն՝ ոչ ծանւացեալ 'ի հա-
պութե, և ոչ դանկի միոջ փոխանակագիր գրեալ 'ի հըն-
ր, այլ հասութիւ տեղական աշխատ արտօրէից, և գեւղո
պակմանին շատացեալ միայն, յորժամ միաբանութիւն վա-
նոթ քան զկնւոյ, այն է Յակօբ, Աճատուր, Պետրոզ-
կան և Յովհաննէս, (1) այնպէս և ծախքն առաւել,
իւժ յաջորդաց յետնոց՝ որք արտաքոյ տեղականի ար-
նց և առաւմտից 'ի հնգկատանէ, և յատուկ արձակման
իրակաց 'ի հնդիկա՝ տակաւին տարեկան մի հազար թուամն
որք ի գլխու վանաց դիզելով, և կալուածօ վաճառելով,
որդեօք աչք տեսող և կամ միաք որոճող տաքապարտ վը-
րքս այսպիսեաց, թուի մեզ թէ ոչ — ափսոս . .

Պէտքքն զոր մեք ընկալաք յանիծաբեր գալստենէ սորին՝

1) Յովհաննէս վարդապետ այս՝ կրէր դանուն կիրակոսի, իս . Եպիսկո-
պոս իւր բերեալ ի Լուղոյ և ձեռնադրեալ, փոխելով զանունն Յովհաննէս,
որ զոմնց զորձոց անարժանեաց՝ գնայ յԷջմիածին, և լինի եպիսկոպոս, նա և
ժողովի տեղոյն, ասլանեան՝ վերադրելով զանուն իւր — 'ի պաղոյն ծառ-
ի, և աշակերտօք՝ վարժապետն, ստ Աստուածաբանն Գրեգոր . .

գերեզմանաւ միայն բուժելի, առ տարածամ մահուամբ ամուսնոյն մերոյ, որ գոգչիր զոհ եղեալ ան գլթութե սորին, աներքին վատ դիտաւորութիւն, այլ արտաքին ցասկոտ և ան հարբեր բնաւորութեամբն այսպէս :

Յովհաննէս Ս. Օրբաբ եկեալ 'ի Սադրասայ, ունեւ լով պատուիրանագիր 'ի տանէ Սեթայ Սամեանց, որպէս զի Սամեանափրկչեան անուանեալ, (1) դպրոցն ջուղայ՝ յանձն առնելի դաստիարակութեւն նորա, յամսեան յունվարի՝ յորում սառմածեալ զերկրաւ, և ձիւն անկուպար տեղայր յերկրի, յառուտու միում կոչէ սա մեզ 'ի գնալ ընդ իւր 'ի դպրոցն՝ ապա 'ի կարգադրել զոր հարկ, բայց 'ի սմին ժամանակի տալարաց ամուսին մեր յոան երկանց ծննդականի՝ ոչ կտրացեալ մեր գնալ ազդուամ տուաք արհւոյն խնդրելով զթողութի 'ի նմանէ :

Ով տեսարանիս յեղակարծ, զի ինքն լքախսկուպոս (Գլուխ Եւրոպէական Ընդհանրական Ընդհանրական) ընդ դրամբ տան մերոյ ցասամ մեծաւ գու և գոչիւն արկեալ, զի նչ՝ ծնուցիչ ես դու առեալ ել ել բազման ընդ կանայս, զարհուրեալ իսկ ծննդականի աղաչէ զմեզ կատարել զհրամանն, մեք յոտս նորա աղաչեմք հայր՝ բո՛ւռն է ժամանակս, չիք 'ի տան մերում արտաքոյ մեր օգնական ոք, թոյլ արա ինձ այսօր 'ի կոչել զընտանիս զծնուցիչ, 'ի վաղիւ երթիցուք 'ի տնօրինել զոր հրամայեսք :

Ոչ—ոչ կրկնէ, ան շուշտ երթիցուք այժմ, ճարահատեալ մոռացաք զտուն՝ և չգաք զհետ, ընդ երեկս 'ի դառնալ 'ի տուն՝ գտաք զծննդականն 'ի դող սաստիկ, որ ցրտահարեալ էր՝ և զրաւեցաւ 'ի կենաց յետ երկց աւուրց :

Ան անցեալ եօթնեակ մի 'ի վր, այն ինչ արբեալ մ սգով դառնութեան չիմանայք ինչ, հանէ 'ի գլուխ մեր հր

(1) Դպրոցն ջուղայ յանուն Սամեանափրկչեան, հաստատեալ յամ տեան 1868 աւ ժամանակաւ Յովհաննէս Եպիսկոպոսի, քսան հազար ռուբլեաց կտակեալ դրամ Գրիգորի Սամեան : (Գլուխ Եւրոպէական Ընդհանրական Ընդհանրական) զկնի որ մինչ փոխեցաւ յանուն Սամեանց, փոխեցաւ և վիճակ դպրոցին յանաջողն կայս, որ պէս և հանգամանք տան Սամեանց, որով է կորուստ մտեալ և զգրամն, առ ճիշտ զգեկութիւն բանիս՝ կարգաւ զվիճարանական տեղակ համապատասխանութեան հանգուցեալ թ. Եպիսկոպոսի ընդ Յովհաննէս Ս. Ջորաբեան, տպեալ 'ի Կ. Սթամբուլ տպարանի Միսնաբայ, յամ տեան 1868 :

իրակ Մանմադ շահ արքային պարսից , որ առ ժամանակսն
այր Աստուան , և զարս երկու 'ի դասուց հայ գիտնականաց
հարեալ յառաջնորդէն վանաց , սն մին զմեզ , և մին ' զյա-
լոր (Յակօբոս վարդապետն նշանաւորեալ , որ թէպէտ այր
հանձարեղ և գրագէտ , սակայն 'ի բարբառ մայրականին տար-
սամ' թող զպարսիականին , ելեալ յոտս արհւոյն արտասուօք
զոզանեցաք զթողութի , բայց ունկնխցին շընկալաւ 'ի խիղճ
կր , այլ յաւէտ ցասուցեալ ' երթ ասէ զբացասականդ թա-
գաւորին ծանծ , զայսմանէ առարկայի խօսիցեալ մեր կանխաւ
հնաւին (Յովհաննու ճգնագգեաց վարդապետի , տես երես Ա ,
Կիրակս զքերթածս' որ 'ի զառնալն մեր յատենէ թագաւո-
րի' տուաք յօրագրի մերում :

(1) Չանցս այս ոչ յայլ միտս բերաք սոտ , քան 'ի աւալ գիտել ամենեցուն ,
թէ անքանդութեան և կորստեան մերս պատճառ ' ըստ հոգւոյ և ըստ մարմնոյ ,
ային իսկ պիտակ առաջնորդք ' յիսկզբանէ ցկատարած , մե'ղք մեծ յարու-
նող զնոսայն 'ի պաշտօն սրբազան :

ՎՐԵՇՏԱԿ ՀՈԳԵԱՌ՝ ԶԻՄ ԶՈԳԻՆ ԵԿ ԱՌ
ԳԷԹ ԱԶԱՏԵՑԱՅՑ ԻԴԱՀՃԱՑ ԽԵԼԱՌ՝

Արքայ երկնային՝ տիրող քնդհանուր ,
 Գու՛ ամենատես՝ գու՛ յամենայն ուր ,
 Բև եկի՛ յաշխարհ՝ քե՛ կալնում՝ բաժին ,
 Ձախողակ բաշղիւս՝ զոր ինչ առ բերին :

Չունիմ՝ ՚ի բերան՝ իրաւանց լեզու :
 Ի բողոք քնդգէմ՝ ելիցս ահարկու ,
 Տարայ և տանեմ՝ զոր ցարդ ինձ պռոյգ ,
 Քոյին տեսչութիւն՝ յիս գալ տեղացին :

Քոյեմ տրարած՝ քոյեմ՝ գործ ձեռաց ,
 Քոյեմ պատուական՝ սուրբ արեամբ գնած ,
 Քոյեմ ծառայ չար՝ զոր ինչ և իցեմ ,
 Բաց ի քէն յայլմէ՝ կանգնել ոչ գիտեմ :

Յատուկէր այն հուր՝ զովարար շնորհաց ,
 Յանձնաւոր երիս՝ երկրի շրեշտակաց ,
 Ի բարիլօնի՝ բոցարոյ հնոց ,
 Ուր հոգին ցօղէր՝ անմարմին ոգւոց :

Յատուկ և զոր այժմ՝ ՚ի մերում դարու ,
 Ահնջ դարձուածովք՝ գիւր շրջան առնու ,
 Ի հուր և ՚ի ջուր՝ տարերօք ահեղ ,
 Մեւթ յայս և մերթ յայն՝ խորհրդով մշմե

Երկօքումբք անհաշտ՝ թշնամեօք ՚ի պար ,
 Զի սրդ ան վթար՝ քնարից ըզ լար ,
 Մուսսյիդ երկնի՝ միայն ճահաւոր ,
 Զերգ ըստ արժանւոյ՝ ներդաշնակաւոր :

Այլ քեզ փառք ո՛վ տէր՝ բիւրից բիւրաւոր ,
 Գործողիդ հրաշից՝ յատեան զօքաւոր ,
 Ի կերքէ բղխեալ՝ կերակուր քոյոց ,
 Ան զոր ծառայից՝ յաղթութիւն հոգւոց :

Սպէս կրկնեա՛ յիս՝ նոր կաթիլ շնորհաց ,
 Անդր ՚ի զովացումն՝ ցաւագին կենաց ,
 Թէ ոչ ՚ի հովտէս՝ քո սուրբ յօթեան ,
 Գոնէ վայր որիչ՝ յանդորրու կայեան :

(Չ) Եւան զոր տեսաք մեք ՚ի վիճոյ անտի օրինաց ընդ հրե-
 ցո՝ այս է՝ զի Մ' անմատ շահ՝ խառնու. հրամայեալ զամենայն
 զայնման գործիս հանել հաւաքել ՚ի քաղաքացւոց, արձակեալ
 զբարձրանաւնն 'ի տանէ 'ի տուն, որպէս և խումբ մի սրի-
 յոյնց ՚ի Չուզայ. յառուր մեծի հինգշաբաթու :

Այն ինչ գործէաք զնշխար սրյ պատարագին յեկեղեցւոջ,
 ու եղիսկորոս հեարով 'ի տես մեր հանդիսանայ, զի է քեզ որ-
 քեակ (ուէ) մեալ անհող, ահա եկեալ Աթաբարաց 'ի վանս,
 ա 'ի որոնել զտունս ժողովրդեան մի առ մի, յուշ անժ-
 ճիան զոր սովիմբ ունի թափանցել ՚ի հասարակութեան, զի
 զմիջն բառնան զհարացանս և զսուրս, այլ և զանկեալն ընդ
 քոջ, մանաւանդ և (Ո) ատիկ մեր օր ուրախութե՝ փոխարկի
 ՚ի սուգ և 'ի արամութի, ել ՚ի թող զպատարագ քո, և փութան
 'ի գառարազն՝ որ հայի 'ի փրկութիւնն հասարակաց, զի այ-
 նու հաճի Աստուած :

Ըծեալ զմեզ ՚ի վանս, կոչէ զգրադիրն պարսից, (Մուս, Աւէ)
 յոյգրել զաղաչանս առ Ասարուայ խան սար քեշիկչի բաշին,
 (ի սոյս անչն ելեալ զարարուած Գոթոյ) կոչեալ և զպարոն Հա-
 ղար Սարդիս, հրամայէ երկոցուոնցս տանել զգիրն առ
 խան, և ջանալ ո՛ր և իցէ հնարիւք (Գուէ և Կաւասու) տալ
 իկել զհրամանն, որպէս և ելաք իտոիպմանէ հարկին :

Սոյն այս Հանազար՝ այր հանրածանօթ ճարտարբան և
 բարկամ մեծաթեճաց պարսից՝ և իսկ ընդ խանին, մանա-
 ւանդ և համարձակախօս ընդ ամենսին—ի մատուցանել զրոյն
 սոց և զայս, թողաւ որն հրամայեալ է առնուլ զգէնս 'ի քա-
 ղքացոց՝ որք ապատմբեալ 'ի քանի ամաց հետե գործե-
 թի մահուան անթիւ, իսկ հայոց զի՝ որք են երկիւղած և հլու-
 ղարուարին — ուստի անկանի քեզ թողուլ զՉուզայ, ընդ
 քո բան սրտմտեալ խանին՝ տոաց մերժել զնա յատենէն
 իրոց, և զայրագին դիմօք տոաց ցմեդ, ել ծանն խնդրե-
 թի զի՝ չէ ինքն մեծ ոմն՝ քան զմերս գեներալտոաց, որոց օչ
 ուաւ ներուանն :

Յարտաքս եկեալ շտեսաք զՀանազար, որ ի բարկութի
 ինն՝ դարձեալ էր 'ի տուն, մինչ շուարեալ և մեր 'ի պատա-

Հարն , աղբեաց հողին սուրբ ' գիւնը յան հաճի ' Ազա
 եպարքոսի , թերեւս 'ի նմանէ հնար իմն , սա 'ի տեսանել
 զմեզ' ընկալաւ յինքն սիրով , և զկնի իմանալոյ պատճառին ,
 թէ պատկերէ աւսւոյն մեծի հինգշաբաթու (ըստորում ծանօ
 մերումս օրինաց , որպէս կանխաւ ևս ասացեալ) վայր մի մնա
 լուիկ ' ապա ասաց , թէ պէտ ծանրէ խնդիրդ , սակայն ասց քե
 ծառայ մի (Ֆառաւ) 'ի տանել զքեզ առ թագաւորն , երթ մաս
 նմա զաղերս քո ' եկից և ես զկնի քո :

Այլեւալ առ թագաւորն ' գտաք զնա 'ի քուն , և մինչ ա
 թնուլթեան սպասէաք եկի եպարքոս և ած մեզ առ թագա
 ւորն , սո նայելով զերես մեր ' ասաց— (ւէ Իսէաբ) եկեալ ե
 'ի խնդիր պարգեւին (ԻԻւա:Ի) զոր խտացոյ քեզ յաւուր առաք
 կուլթեան ընդ հրէայս , ոչ ' Ղէբլէ (1) ասացաք , այլ եկես
 եմ 'ի խնդիր ընդհանուր իմն ողորմութեան , որ հայի յ
 գուտ տառապեալ հասարակութի մեր ' այս է , ջուղայ յըստ
 րութն լերան ' ունի այգիք և անորայք , ուր և անպակաս ոտ
 գաղանաց , զի եթէ չիցն քան մի ժանկհար հրացանք ի մէջ ' ան
 հնարին է կեալ և ապրիլ ապահով , աւասիկ զօրք արքուն
 եկեալ պահանջեն զայնս ' յայտոսիկ աւուր զպտականի մերու
 թող ողորմացի անուլթիւն ձեր մեզ և զթասցի , տալով միջ
 աշօթերոյ միշտ վասն արեգահնապայլս ձերդ թագաւորութեան
 ' Կարձուցեալ թագաւորի զերեսն , ցեպարքոս ժպտմամբ
 սսէ , զինչ արասցուք , ասկա նր բացեալ զքերան իւր , անգէ
 լսել զվարդապետութիւն նորա 'ի վերայ հաւատոյս ' և ծ
 սականի արարողութեց մերս հայաստանեայց եկեղեցւոյ , ոչ միայ
 'ի վեր քան զկար պարու պապին մերոյ ' այլ և բուն վարդա
 պետաց մերոյ , իբրև ժամու միոյ խօսելոյն զկնի , առեա
 թագաւորին 'ի ձեռն կտորիկ թուղթ մի ' իւրով գրչաւ գլ
 զներումն , ըստորում գրագիր անդ ' և ոչոք ըստ սովորութի
 տայ կնքել եպարքոսին և յանձնէ մեզ , երթ ասէ ուրախ
 թեամբ կատարեցէք զՍ աթիկ ձեր աղօթս անչով և վասն մեզ
 և մեր երկրպագութեամբ ելեալ անտի գարձաք 'ի տուն :

(1) Ղէբլէ բաւ ' մեկն կողմ ազԹարանի , որ և ածական պատիւ նու
 թագաւորոց :

Հատեալ մեր 'ի վրան' գար. կարգ. արեալուային ակետալ,
 են յերպիւրպան. անշլով զնրամանալ. ինչ գարձաք. 'ի առևն
 երկնիկալ. Երթեալ և ժարաւի. ան անյակէս զնորիւ ան
 զանցաւ. զուգայ. ոչ միայն 'ի նիւթական վնասու գինուցն
 ոչ. նաև ան. նրի երես Յուանոյ) և կողարաման ընչից—այլ և
 բարացական և 'ի մալուորական շարաչար կրից. այն. որ
 Կանու զմտք զարթուցանի զհառաչանս 'ի խորոց սրտէ. թէ
 ինչ զմալուորութիւք հարթեալ 'ի Հայրենիս, և թէ այժ
 և ինչ ինչ հասուցումն ընդունիմք. յաղիական ընկերաց,
 ինչ յաջողին ամի, թող. պարծանք մեր. այսպիսեօք, և
 ինչ աննեցուն լիցին՝ ապերախ գործովք, և ան մնայ տեւ
 անի՝ զիւրեան ոչխար աղջակեղ ։

Արք. քատարում 'ի տեղիս տեղիս խորեցեալ զՅակոբայ յա
 ճրէս հարկ ուրեմն և զբացարուութիւն սկզբանց սրբին—սա
 ի նիւթական տիսն ելեալ 'ի Մազրաս, ուր. և հրահան
 ել յաւսուան գրաւոր. հրամանաւ առաջնորդի վանաց ջու
 յ'ի Փիլիպպոս եպիսկոպոսէ նուիրակէն էջմիածնի ձեւ
 րո՞ (՝) . Սարգսպետ. և 'ի դիմաց ջուգայ վանաց կարգի
 իրակ հնգկատանի, հաւաքեալ զառուրս բաւականին յաւ
 րառաջնայ յաջողութեան ժողովրդոց, տասն հազար սքայ
 րէք (որ գաթարիանէ աշխոս 10,600 կանգանու Ռուսիոյ) աւանդէ
 ինչուկ կառավարութեան կարկաթուս Մ. Իկեղեցւոյ,
 ինչ մինչ ցայսօր՝ և որոյ վաշին առ հարիւրն չորս առ տա
 յամ ըստ ամէ դտանէ վանքն, քան իցս արձաակալք վանաց
 ի վերայ բերեալ վանն քարտելոյ զգրամն աստի՝ և ոչ յա
 ճեալ 'ի ձեռն ընդդիմութեան կառավարչաց տեղւոյս ։ (1)

Ի վերադառնալն սորա 'ի վանս ջուգայ, ըստորում սով

(1) Յամ տեան 1844 'ի գալն մեր աստ իբրև ընդհանուր նուիրակ վանաց
 և արքայ կարկաթու, լուսք զգրամն վանաց ընդ գրամն եկեղեցւոյն տե
 յի վանքալ յանշարժ կառուածս, բերէր օգուտ երկպատիկ՝ քան զոր եկեղեցին
 զվանոց. կազմեցաք ժողով հասարակաց՝ և երաք առաջի գիրաւունն, առ այն
 ի կամ եկեղեցին ըստ չափու մտից յաւելցն զվաշի գրամն վանաց, կամ յա
 ճեալ նորոշեցն քանակաւ զմին 'ի տանց զնեցելոց, իրաւացի համարեալ ժողովոյն
 ինչք՝ կամեցաւ ձգ. ոչնիչ յատուկ առ այս կարողագիր մի 'ի վանաց որոյ և
 ինչիւն մեր մինչ ցայսօր ետրհրգածի առաքել, աւանդեղ՝ ով վանք ։

ին առ մեզ, նախ 'ի խրատելը զմեզ: Թե՛ չենք, անկ թողաւը՝
 մեկ տրդին մէր, 'ի տախ մանկութեան՝ ընթ դաշտականութիւն.
 անգոյն ճեղքու հալոյ, մանաւանդ անէր շուններով, քո կարտու.
 կանաչարուտով հայրն (1) երկրորդը յառնաջարկել մեզ ինչդիր.
 Թե՛ փութե՛կ՝ այն է, միջնորդիլ առ սուրբներուն (3). Եւսիսկոպոս,
 անգոյն առնալոյ իւրոյ 'ի վանաւ 'ի պատիւ իւրոյ առաջին, օր-
 ան մեր միջնորդեալ՝ յանձն առու չեղև եւսիսկոպոսն, թեր-
 ք յերկիւղէ անձին իւրոյ օ.

Սրտաքննարգար կեանք պարին (3) Կոթայ գովելի յոյժ ք
 ինչ, հեզ և քաղցրաբարոյ իբրև երկիւղածի այ, բանք նո՛
 անու և անործելի, զրուցատրու թին իմաստալի և պատկա-
 ճի, բայց աներևոյթն ոչ այնպէս, անձն սն է յեսանն որ քա-
 ճի միջնութեամբ ար է զմարդ 'ի հատու մն ամի հանձարով,
 ի վերայ այսր ամի՝ մին էր և անգոյդ 'ի վանս ջուղայ և
 անլի յոյժ յոյժ օ.

Պատճառնոս երեց՝ զորմէ 'ի վերադոյնդ ընդ սա խօսե-
 ր, աչակերտ էր սորա՝ վարժեալ յուսու մն բաւականին, ուս-
 ան և զբարս համեօտ՝ նախանձելի դտաւ յաչս դասակից
 ինչ, որով վշտացեալ մանաւանդ և չտեսնալ զիրաւունս
 անանի՝ ոչ յեւսիսկոպոսէ ընդ որ քանիցս բողոքեալ, և
 'ի վանս առաջտ և անարգարամիտ ժողովրդոց թաղին, ելեալ

Արգարե մեք վասն այս համուրելիք խորհրդոյ նորին՝ մշտ որորմի կար-
 ճիւղոն, սակայն չգիտեր նա զնկրքինն մեր՝ թէ քանի զգուհաւ և վշտա-
 ճարքին զնացից առաջնորդաց, որք շքանշանաւ Սրուսաց արեալ՝ յայլ.
 Ինչորքին էակք, և զհպատակս իւրեանց՝ ըստ գերեւոյ 'ի կամն գրեն, ըստ
 ինչ նպատակ նետից ամենայն դժուարութեանց կալեալ, ճրի պաշտօն
 անգոյն տնէր, վասն այս կամ այն ինչ ինչոյ՝ պտտաժամ տնր առ
 ան և քաղաքապետն, 'ի վերադառնալք բեր մեզ շայ, շաքար, այս ինչ և
 անգոյն արեալ 'ի մուրհակ մերս պարտեաց 'ի վաճառականն, բեր մեզ զգը-
 նապարտար, վող տնէր, գինի և ցքի տնէր, զկարտին տան քո յաղանակի օ
 անգոյն տառաքալ, բաժակ, մինչ անգամ զվերսպիւ և գոնկոդին, զի հիւք
 անգ, ունիսք պակասութիւն մահճաց և այլն, նսև 'ի տալք՝ յես մի
 անգ, քանզի դուք շատ ունէք, որոց ընդդեմ թէ ներհակութիւն ինչ լիցի,
 և թե՛ անանք տիրելոցէ 'ի վերայ, տեսցուք այսու ամենայնիւ թէ որիկայք և
 անգ տառաւէլ քան զայս տանջեն զմարդիկ, անձն մեք տարագ լուսութեամբ
 անգ, և տուաք 'ի վերայ զտիկոսիս մահ ամուսնոյ և միայնոյ զաւակիւ մարդ-

Արթուրկացաւ, և որով եզատեաց զգրվին ի մերկէն. նախ
ձուէ, ափսոսանք մեր և առ առ ոչ սահաւ, մին էր լի քան
տուրեմբ. ի համարին քանանայս ջուղայ, բայց ով է արդե
յազգս մեր՝ ջատագով իմաստութեան լերն զգայ. և ա
զրի կամիսայս է բնաւորութիւն արդի ջուղայ որ ներգոր
ցայս վայր, ազիտաք մեռուցանելով՝ զիմաստունս ամն իւրոյ

ժ.Ս. — **Յայհանէս Գ.**, Եպիսկոպոս՝ Արիմեցի, այր լսող
մանկ, բիրտ, ան պատկառ, և զուրկ գլխովին ի հովուական ձր
միայն ճարպիկ ի գիւտար ստութեան, յեղգ ի ճշմարտութիւնս
ժ իր՝ ի ճոռումբանութիւնս, առայգ ՚ի քմակարտակո՝ և լ
՚ի ճանաչումն սքեմին, արագ ՚ի ծանր ծանր փոխառութի
դրամոց, և յամր ի վճարն, անհոգ, անպիտան շոյլ և մեծածա
ղի եթէ մի առ մի պատմեցցուք զաշխարհապարտաւ վարս
րին՝ մեծամեծ մատենք պիտոյանան, թող զոր ասղակալի գ
մերում և վերծանողաց, ուստի զանց զբազմօք եղեալ՝ առ
ուք և եթ զառհաւատչեայս դիցուք առաջի, թողլով իս
տասիրելն բազմաց՝ նովաւ :

Ի մտանիլն սորա ի վանս ջուղայ սրօք և բրօք, արք
պաշտօնէիւք, և ծառայիւք դեսպանին Առուսոց՝ ցուց
զհանդէս բռնաւորաց և ոչ հովուաց հօտին ըստ աւետա
նին շնորհաց, զառաջին ցատումն բարկութեան հեղուլ կ
ցեալ ՚ի Կարապետ եպիսկոպոս, զի ըստ ասիցն մինչ ՚ի Շ
հաստան լուեալ զնմանէ թէ օրինազանցութիւն ընդդէմ՝ գրա
ուխտին առ Աթուղիկոս՝ ձեռնադրեալ զոմանս ՚ի քա
նայութի, գրեալ յէջմիածին և ընկալեալ անտի պատուէր
լանաւորելոյ զԱ. Եպիսկոպոս և առաքելոյ յէջմիածին
զձեռնադրեալ նոր ընծայս ՚ի նմանէ ընկենուլ կորգելոյ

Երկուց աւուրց զկնի, կազմէ ժողով հոգևորականաց, վա
զառաջեալ զԱ. Եպիսկոպոս և զնոր ընծայան, ներկայ
ցուցեալ ՚ի ժողովի և զընդիւր բերեալ սրեկայս ՚ի թէհրան
անտի, և ինքն շքանշանօք վառեալ զլանջ իւր՝ բազմի յ

Եւ որպէս Վարդապետացի 'ի Նազիլոյն, հանձնազերտ
հասկեր իջնածնի ընթեանս 'ի լուս մողովոյն, ժանրա-
բարեւեղեալ յաշխոհապան և ի ձեռնադրեալ նոր ընծային,
գարս Սարգսրեայ պապանձեալ ձեռքինսկի գեմոց կոյնի
սան կանգուն :

Մինչ հարցանէ ցժողովն թե՛ զինչ մարթեր պանել
յօանէ զամենեան լուս առաւել քան զեղելոց քնդ յանցա-
ռք, (1) ուր աշխուժիւն մար մանաւանդ և վատահուժի
իրկ կառավարչի և ասենադպրի վանցն, (Յանապոյն է ան ներս
իրանեան Բեմալու Առաջնորդի համալուս Կարողինսի Էրեմիայորոսի
Եղևակի Էմանուէլ Էմանուէլ) յօան կաց եալ սկսաք խօսել, զ Վամբրո-
սոյս օրրոյն Վերսիսի բան հեղինակութիւն մեզ պեռեալ —
Թե՛ նեխեալ ես և եթէ փոտեալ, իմոյ գլխոյ ես անգամ, բժշ-
կիւն պարտական ' և ոչ հատանել, (Մինչ "Գափ", էտե՛ 32.)
Իւ թէ, յորժամ ոտք Վեռտարանչացն խաղաղութե՛ Վ-
արդիոց օրրոց ընդ սահմանաւ հրէից և հեթանոսաց անցեալ,
և զառաջին վնաս մալորութեան նոցա գտտեր, այլ ձիգն ուղ-
թեան և հաւատոյ 'ի վերայ թափել շատանայր, ընդ օրինա-
ն ընդ այսմիկ, ձեր մեծութեան գաղափարել անկանի սքե-
մա կրօնի Վարդապետութեան Վերիստոսի — Խրատութիւն
իրանիդ ոչ պատիւ 'ի վեհ' կաթողիկոսն ընծայէ, և ոչ
խաբ ձերում նորա պսակ գահակալութեան — Յուշ առնուլ
դոտէ և զօրէնս նորապսակ քրիստոնեայ թագաւորաց, որոց
Վարդին յաթառ իշխանութեան, արձակեն զբանտարկեալն
Թագութիւն — զինչ պարծանս աթառայր, ձեզ, մեզ, և առ
խառարկ ժողովրդոց, դրոշմին 'ի ճակատու վանացս յիշատա-
րէ անշուք և արտասուելի անցիւք, մինչ ցերեկեան ցաւալի
անց կախորդին ձերոյ անմոռաց, և որոյ դառին յիշատակն ան ջն-
կի յաւիտենիւ, այլ զոր վայելուչ յամենայն կողմանաց
Վ մոռացութեան, մանաւանդ զոր գօրծեալ գործեալ

(1) Այս սեպհական ասի վիճակ ջուղայ վանաց և ժողովրդոց, զի զոր առաջ-
նոր անգրիան և թէ բարե և եթէ չար, հասարակութիւնն յոհէ ըստ ցեղակազ
նոց քննել, և յերաւես, յորժամ 'ի կոտիւն ոչ ինչ շահի, ըստ որում կամք
նոյն ան ընկեցիլ, այլ յաւետ մասնին 'ի թշնաման, 'ի գանս, և 'ի հալածանս
նոյն, ըստ նախակալ փորձոյ, բունի թութ, անի թութ

Եւ զի նախ թագաւոր յիշատակութիւնս թողուլ չազոյս : զի նախ
 քան զհրճակել ընտրելից : Կամեցեալ յայց ելանել նաքօք
 անգիտաց 'ակզոցք' : առ որն արձակեալ ծանուցումն է ըն-
 դալ ձերականքս , բայց յերանելն առ սեկոյն : Մանկաբարդեր
 1) մերժի ի գրանէ անտի նորից , ապա պատմամա առ արհիւն
 սուցեալքս : Թէ որովհետեւ չեկիր գուտապա որդես Եւզիս-
 սոս (Իեւեմաս) : այլ որդես թաթաւար ընդ զեզ ածելով ըզ-
 անայս որքանի գրան կային , թերեւս յահացուցանել զիս
 որք , որդես թէ մեծ օմն եւ գու , ուստի և ոչ ընկալայ ըզ-
 րի , ընկալայց դարձեալ յորժամ եկեացես լրա քումդ պա-
 տոյ և առաիճանի , սն պատմաաւ սմանց հայ գինակրաց իշ-
 րուութե որք լի վտահաւթեամբ լլկէին զՄանկատականս ,
 Կովտիւր արբեալ 'ի մղկիթս մուտ գործելին , եզեալ էր
 Թոթի խողխողել աւլ զազգս : որոյ 'ի լուր 'ի գիմաց Եւրիսիոս
 զմն ելաք միք առ նա ի բողոքել , թէ սմանք արք անորէնք
 Կեղորէից եկեալ աստ և մտնալ 'ի ծառայութիւնս թագաւ-
 րն հայ անսւմբ , նեղեն և վշտացուցանեն զազգս , և գործեն
 լրաբազում , ընդ որս չլինի խօսել , աղաչեմք ձեզ առնել
 իր որդորձութիւնս ինչ , ապա փոխեալ զհամարումն իւր
 ի սասա առ քաղաքապետն , 'ի խրատել զնոս :

Ի փոքու զինի յիտ սպաւելոյ զբաւական գրամս , հնար
 արեւ պատգամ առ Մօնթամեզ ուլլայ քաղաքապետն ար-
 Ի Եր թէ Վեկորդ եղբայր քո անկեալն մահումբ 'ի պատերազ-
 քս , յանելով յիշատակ ինչ յաշխարհի : առաջագրեալ եմ՝ ձեռ-
 արկել վարդապետ մի յանուն և յիշատակ նորայ եթէ հա-
 նցիս աւլ արձակութիւնս :

(1) Կեանքս այս 'ի մելեանդ ազգն պաշտիւր էրբե գերմարդակ : Ին սք ,
 այնչի սոխն շորոյ ' առ նուին գերեսօք , համար ձեռացն ' տային երանութե
 իսկն երե մերժ գկայ աւնոյր ' ամբոն աղապակեր թէ ընդ հրշչական երկնի
 Երդածէ , 'ի համօրեն պարս չգտաներ զմանին , ստեան սորին չէր մայն հօգեւր
 մարտաւոր ևս , բազում անգամ տայր զլխատել զօրնաղանցս , և որք ինքն հա-
 րոյր քաղաքաց ' զասին 'ի շարս երանելեաց , Թուրն զոր 'ի կիր աւնոյր ' Կեզ
 Կեզ : Եւ թագ Մանկատի , Եւրպատիւն և որդութիւն սորա ' անոր քան ըզ-
 րապարհ , և ինքն թագաւոր ' երկրպարս սմա յերկիւզէ , զի հնչան էր սմա
 անալ զթագաւորն 'ի միջոյ ' եթն զեմ նմա զնիցել :

Օ այսու ժամանակաւ Պրիզորը քարկաւազ Պողոսի Ե պիսկոպոսի երբեմնական նաւիրակին էջմփանէ : որ Ե Մարա կացեալ ամս քանի մի և վերադարձեալ 'ի Ջուղայ զառաջ վարեալ ձեռնադրէ վարդապետ , փոխելով զանու նորս Վեորդ Էնաբօրօփեանց :

Ի լրանալ քառանկէի աւուրց ' հանդերձի առաքել և Ս՝Օհթամէա (1) զվարդապետն 'ի ճանուցում , թէ պարտէք պատարագել 'ի վաղիւ , լուեալ զայն կնիադ Պաւլթի Յ . Մէլլ քեան քեռ որդւոյ նորին Ս՝Օհթամէտի , ըշտապաւ կոչէ զգրիչ երթ ասէ առ սրբազանն և ծանօ նմա , զի խանն չախորժէ զել վարդապետի յինքն , և զերկ երիւր բաջաղիս սսկւոյ տուեալ տար ասէ մատն եպիսկոպոսին , և ես 'ի վաղիւ յառաւօտո ներկայացայց 'ի վանս , բերելով զյիջէնք պտտարագչին և այլ ասա այսպէս Պրիզոր որդին մտճի Ս՝կրտչին ' եղեալ Վեորդ Վարդապետ Էնաբօրօփեանց , որ զկնի եպիսկոպոսին ելեա յէջմփածիս ընկալնու զաստիճանն եպիսկոպոսութեան , և կարգ առաջնորդ վանաց սւրուք , զոր այժմէն ոչ 'ի կայի :

Ի խնդրելն մեր յերկերիւր ոսկւոց դոնէ զկէսն 'ի վճար 150 թոււնաց տուեցելոց ճառայից սրբունի դրան , ասէ մար համբեր և մի ըշտապեր , զի եկեացէ աւուր ' յորում 100 ոսկի յաչս իմոյ լինելոցէ պոնձնայ դրամ մի , և այսպէս յետ ոչ բազում աւուրց սպաւեալ զոսկիսն ' ասէ 'ի նորոյ բեր ինձ դրամս , պ թէ մասի ' չիմանայ , 'ի տեաններն թէ չգտանէ զոր խնդրէ զԷջմփանեանց կոչելեալ այգին վանաց ' հարիւր հիսուն թուս նով վաճառէ Եղիազար Պ . Պատպարին , թէպէտ ասէ հանդերձեալ եմ այնու հոգւոր դպրոց հարսատել , սակայն դրամս յանձնեալ 'ի էջովհաննէս Վարդապետ , (2) առնէ նա ըս հաճոյսն , չասիմք թէ կայէնք . .

Յայտարիկ յաւուրս ասացեալ ցմիզ շողոքորթութեամբ

(1) Ս՝Օհթամէա այս վրացի Հայ 'ի բնէ ' բրոյ , առասական անունն Մանուչա 'ի տես մանկութեան գերեալ 'ի պարս ներքինացուցեալ , վերակացու էք կանանոց աբգոսնի , մասու ոչ տաղանք սորս վերացուցեալ զինքն 'ի պատիւ իշխանութեան , զ ար Խոսեւ Հայերէն ' բայց թաքուցանէք :

(2) Սն նոյն է , զորով 'ի չառին Խ : Եպիսկոպոսն պատգաք և

դիակ տեսանեա զհանգերձանս մեծամեծ գործոց 'ի շինուլթի
 'ի Բարդաւաւաւաւութիւն հայրենաւոյ, աւասիկ գրեալեմ և
 զիւր զՎ ազար վարդապետ 'ի Ղաւարիժոյ, (1) 'ի կարգել
 ի վարժապետ հոգեւոր գալոցին, (2) այսոքեկ ոչ յաջողին
 անց գրամոց, ես արդէն գրեալ եմ 'ի Ուոսաստան և խնդ-
 իլ յարքունուաւ ձեռնառուութի գրամական՝ ող և յուսամս
 անել, սակայն ոչ փութով, այր վասն տրամախօհեալ 'ի մը-
 լիքն ինչ՝ զոր քեզ յայտնեմ ծածուկ :

Մինչ էի յաջմիածին՝ զանուն քո 'ի ջուղա միայն լսէի, և
 զիս սա, զքեզ միայն տեսնեմ գործունեայ 'ի համօրէն
 հանոյ, ուստի և քեզ կալնում ինձ յինարան գրեալ
 'ի ջմիածին և 'ի փոքու գալոցէ վասն քո 'ի վեհա՝
 փոքիկոսէ խաչ լանջակիր, որով ունիս վերանալ 'ի պա-
 ւա աւաւել, որոյ վասն ըւր զոր ասեմս :

Այլ ազգի վաճառականք քաղաքիս՝ ոչ ճանաչեն զիս,
 զգիտեն զքեզ և գու ունիս համարումն 'ի նոսա, յանուն
 յաւուր նշանաւորեցես՝ տաց մուրհակ վալթակիր պարտուց
 ի վանացս, հինգ հարիւր թումանի վասն միոյ ամի, բեր
 ի ինչ գրամ՝ մինչ յապա հատուցից տոկոսիւք :

Ոչ այդպէս տէր իմ՝ ասացաք նմա, նախ վաճառականք
 ի վարժաւթ 'ի վարձու՝ որ բնագէմ ասի շարիաթի իւր-
 ցի, իրկորդ՝ ձուկն ի ծովու, ոչ արժան զնել զտապակն
 իւր, բռնիք դուք արդէն 'ի թեմի ձերոյ ապա քահանայք
 ի վարձուրդք բազում, 'ի մի վայր կոչեցէք զնոսա և զիք
 ի զհանգերձանս ձեր, և նոքօք որոշեսցիք՝ զոր պատ-
 ւի և հիմնաւոր :

Մեր 'ի վաղուց հետէ վաստակեալ 'ի կառավարչական
 իմ վանացդ, մարթ լինէր մեզ հրաժարիլ վաղուրեմն,
 ի հոգեւոր գալստեան ձերոյ՝ շղթակապ զմեզ արար յուսով,
 իմէ այնու ազատեաք 'ի նեղութէ, բայց տեսանեմք զմեզ

(1) Ի սահման Ժամանակի որոշեալ գաուն մի իւրեւ շարոց հոգեւոր, և հանգիսիւ
 իմալ զմասակատինս :

(2) Ըստարտ այս Սալմաստեցի, բազմօրեւոս քան զԿարիսկոսն, 'ի գալն
 իւր և 'ի գրաննէն զոր ակնունէր, յետս դարձեալ 'ի տեղի իւր :

այժմ վրիպեալ 'ի յուսոյ անտի, առայցին սմանք թէ ուսու
առնէ զմարդ երջանիկ, բայց չստացին թէ յանխրատ վայր
բանայ նմա գերեզմանս թէ որ քան ծանր կեանք երկի
չածաց 'ի վայրի՝ ուր չէք օրհնք և արդարութիւն :

Չիք յաւել պատիժ՝ զգօնամտին,
Քան թէ յարակցիլն՝ ընդ ամբարշտին,
Յօծարէ փութօպ՝ թափել զիւր զօգին,
Առ յոչ ընդ նսին՝ մեալ կենդանին :

Մահ ստի կենաց՝ ժանտախտ լուծական,
Կեանք չարայուզից՝ հոգւոց կենսական,
Աշաչեան զՅժ՝ չառնել քեզ արժան,
Ընկեր այնպիսուայ՝ այժմ և յաւիտեան :

Քանզի թէ կեանք քօ՝ է հարիւր ամեան
կարճի հատանի՝ զէտ փտեալ չուան,
Սոյն այս ինձ թուի՝ առիթ բնական,
Հաճոյք Սոփեսոաց՝ կեանք միանձնական :

Արդ լուր ինձ եղբայր՝ միտ առ զիմ խրատ
Յանգիտաց միշտ՝ կնց՝ երկար և 'ի զատ,
Թէ կամիս անգորր՝ կեալ և մեռանել,
Ի սևազգեցից՝ լեր միշտ տարանջատ :

Ինձ տես քեզ ողբան՝ ախպարս աշետից :
Խոցալից անձամբ՝ 'ի չարաց նետից,
Մինչ ցայգ և ցերեկ՝ մրմունջ ցաւագին,
Բարձեալ 'ի հոգիս՝ չունիմ կարեկից :

Քերականութե՝ արհեստն ժիւր ուսիր,
Մակբայից յաւէտ՝ լեալ քնջ մտադիր,
Ժամանակականն՝ որիչ հաս ընտիր,
Ապրուստից գործի՝ մէն միայն ընտիր :

“Օ ի մակբայք բայից՝ կարգեցեալ էլխանք ,
 Գեղ վեր ընծայեն , քաղցր վիճակ և կեանք” ,
 Ռւմ կան հեռեւորք՝ մասանք գործնականք :
 Մերթ յայտ և մերթ յոյն՝ նիւթ փոփոխականք ։

Ուր Նոտոսն հնչէ՝ թև նաւուդ կենաց ,
 Հըլեան զառագաստ՝ յաջող էւր գիճաց ,
 Զոր ուսան ունիւլ՝ յարգասիւս փառաց ,
 Արք վեհ քան զքեզ՝ ՚ի գահ պանծանաց ։

Բայց թէ անաչառ՝ ըստիւ եղիցիս ,
 Համաձայնութեան՝ ոչ կցորդիցիս ,
 Յոտից մինչ ցզլուէն՝ փոյթ ջախջախիցիս ,
 Ի սինլիքորաց՝ վէրս յանձին կալցիս ։

Սահայն տունիլի՝ կեանք իմ յայտ վախճան ,
 Քան ընդ մոլեւոյ՝ բազմիւլ ՚ի խրախճան ,
 Մարդն մարդ ասի՝ արգեամբ Արաւան ,
 Այլ կնասն իբրև՝ անհոգի արձան ։

Հետևեալ աւուր քարձեալ 'ի նոյն իմաստ սկսան
 պիպել մեզ՝ առ որ ասացաք, դրունքդ մեծամեծ զոր դու
 բանալ խորհրդածէք, Ռուսաստան միայն չբաւ է ընդ սեմօյ
 անցանիլ, այլ հարկ ձեռնտուութի հնդկա Հայոց, և այս
 բաւական պաշտօն գրչի, զի հարիւրիցս առաւել եթէ գրիցէք
 չունի ներդուծել 'ի նոսա, որչափ կարէ ընուլ ձայն կենդ
 նական, զայս գործ մեք յանձն առնումք սիրով, եթէ հ
 ձեաջիք տալ մեզ զթեմն Ալլիկաթայ (1) ան սահմ
 ժամանակաւ, որպէս զի որքան մեք կամիցիմք կեալ, զ
 մի ընդ երկար ոտնակապիցեն մեզ ժողովուրդք տեղւոյն, (2)
 այլայնքան՝ մինչ մարթանայցիմ վասն ձեր 'ի կարգի դնել զա

Պէտք Վարդապետ Մկրտչեան (Լնաքօլօփեանց)
 միւս Պէտք վարդապետ տէր Յովսէփան, ակն արկեալ մ
 ժպտօք ընդ քիմնն, չիմանալով մեր թէ երկոցունց մի
 նոցին գաղա 'ի միմեանց՝ նուիրակութեան ըզձիւ խլրտեա
 իսկ արհւոյն դէմք թէ և տոպեալ 'ի բանս, սակայն մեղմու
 ասացեալ ցմեզ—Օնիրաց տար զկատակդ, փախջի կամիս յիմ
 ձեռաց, բեր նախ ինձ զնմանին քո յօժանդակ խնդրոց
 ապա թողից զքեզ հեռանալ յինէն—պատասխանեցաք, ա
 բանք անգամ անկեալ 'ի նեղս՝ զայրանան ընդդիմաբար :

Յետ երկուց աւուրց՝ մանուածոյ բանիւք սկսաւ ասե
 որոճելով իմտի զառաջարկութիւն քո՝ հաւանական համ
 րեմ՝ երբակի գլխովք—Ա. պարտիս ընդունել 'ի դիմաց ամ
 ոյս նուիրակութիւն Հնդկաստանի—Բ. հարիւր յետ
 թուման փոխդ առ մեզ զոր տուաք պաշտօնէից ընդ մեզ եկող
 'ի թէհանայ՝ թողուլ պարգև Աթոռոյս—Գ. երկերի
 թուման զուտ դրամ՝ պարտիս տալ մեզ աստ, մինչ յա
 ՚ի գոյից անտի նուիրակութեան առնուլ ևայլն :

Եթէ այդիցէ իրաւունք ձեր հայր՝ ասացաք, չունի
 ինչ պատասխանի—զոր վասն նուիրակութե ասէք թէ և ծա

(1) Առ ժամանակն ինդէր Ալլիկաթայ՝ Քահանայ մի :
 (2) Չէր ուզիդ պատճառն զոր տուաւ, այլ ասացաւ վասն ազատելոյ
 ինձ և այլ ոչ ևս յետ դառնալոյ, որպէս և այնու եղեալ իսկ :

ան իմ՝ սակայն ՚ի սէր ձեր և ամառոյդ Հնարէ յանձն առ-
 ւալ, և զոր վասն փոխ սաացեալ գումարոյն ասէք՝ սակա-
 ք Հնար ՚ի վերայ ծանրաբեռնութեանս, այլ վասն երկեր
 րթումանին խնտ է ինձ, գիցուք մարթացայց փոխառուք
 ալ ձեզ, սակայն ըստորում մարդ եթէ իցամաքի կամ ՚ի ծո-
 ռ վասնզ կենաց մեզ գիպեսցի՝ սվ պատասխանի արացե
 րաւցս, նա՝ մի՞ թէ գժուարին ՚ի Հնգկատտանէ վաղ ընդ
 ինձ ձեզ հասուցանելն գրամոյ, արդ եթէ հաճոյ ձեզ՝ հրա-
 յեռիք պատրաստել զկոնդակս, իսկ եթէ ոչ՝ կալլիք
 ի հրատարեալ, և ընտրեսլիք զայլ ոք ձեզ գրադիր, և վա-
 րդ կառավարիչ :

Այսպէս ՚ի ձեռն հազար և մի գժուարութեանց՝ ընկա-
 ւալ մը զկոնդակս, յուսահատ ՚ի կենաց, յուսահատ ՚ի վե-
 րաձմանէ, թողաք զտուն, զմայրս, և զեռամեայ որդիս՝
 իմ միայն ունեաք մեզ նեցուկ կենաց, և առաք զանձն
 ՚ի պանդխտութիւն բովս ան տկնունելի նորանոր վշտաց, որ-
 քե և հետեանք անցիցս քեզ խելամտելոցէ, մխիթարելով
 ՚ի քերթածովքս, զոր արարաք ՚ի Ղ ումիրչայ իջևանի :

Երբ ուրիշ հեղեղաց, ի բարձու լեռանց, Առ գատիժ մեզաց,
 Հոն փշա ՚ի վայր, յԱնտառ և ՚ի մայր, Բանեղէն մասց,
 Տոպալի քաղաք, Լինի փլուտակ, Շուք իմանալաց,
 Ատաւտ և անտուտ, Յաւնին ՚ի փախուտ կարողք ՚ի զընաց :

Ի՞ր փեղ տաղնապիլ, Յար ցաւօք տանջիլ, Մեղկ Հողիդ լքեալ,
 Թէ ՚ի քոյ տանէ, ի կեղծեալ հօրէ, Լինի հալածեալ,
 Ձի փնչ յաշեարհի, ի փորձ տեսնի, Անիւ թեկնածեալ,
 Ձիւն այլ երախոյս, կելոյ քոյ ՚ի յոյս, Բարեաց հրատարեալ :

Աստե նախկին, Թէ շոջողի մին, Փորձեալ դռ կրկին,
 Ի՞նչ եթէ այնու, Ճաշակ փասու, Առցես անդտին,
 Յոյժմա՛ն անմուռնչ, Չարտիդ միմունջ, Տուր անշուք բարդին,
 Հրեան զհաւնակ, Հրջանիդ գեմակ, Լուռկաց զխոզին :

Աշխարհս չէ կայուն, Յիւր դիրս հաստատուն, Այլ յեղափոխի,
 Քնքեան օրինակ, կալ քեզ հեղինակ, Ի՞նչ և ՚ի դող,
 Զապաւնոյն իմա, Ի՞նչ զիտէ ասա, Թերեւ հակակոխ,
 Մերթ անդ ՚ի բարին, Մերթ դարձ ՚ի շարին, Ձէս կողոպտիչ զող :

Ընդ այս փեղ ձայնէ, Ձայն ՚ի սուրբ լեւնէ, Ձայն հօր սրբազան,
 Լիք դու իմ որդի, Սրաառուչ հոգի, Խրատ գերբժան,
 Մի բնաւ մՏատիր, Մի ՚ի յուսոյ կատիր, Այլ կենց անասան,
 Դորձ ՚ի տեր յուսա, Ձոր կամիս կարդա, Գացես անխափան :

(1) այսու ժամանակս 'ի Բուսմբայի 'ի մէջ սահաւաթի ժողովրդոց մերոց պատճառաւ արտաքին կառավարութեան եկեղեցւոյ՝ խառնուելի մեծ յուզեալ կուսակցօք, արկեալ զվէճ յատեան օրինաց, դւտի և արկեալ յեպիսկոպոսն ջուղ վանաց, որպէս զի յերկուց կողմանց զիրաւունս նա վճռեաց պլ սորա անսխալ՝ տուեալ զանցառութեանն, բազմաց ա այս աղաչաւոր եղեալ մեք՝ թէ տուր զդատակնիքն, զի 'ի գնա մեր անւեր՝ անշուշտ պահանջել ունին 'ի մէջ, որոյ 'ի չունի ոչ միայն մնաւք ամօթով՝ այլ և վնասակար արդեանց տրոց նոցին յաթոռդ, նա մանաւանդ՝ հարկէ ձեզ գրել քան մի նամականիք առ երևելի անձինս քաղաքաց, վասն նպարաւոր մեզ լինելոյ յօգուտ վնացդ և այլն, այժ տաց քեզ աս զայնս, բայց այսօր և 'ի վազիւ արկանելով ամօրեայ միջոցս վաղարկեալ ցելն մեր, և 'ի վերջոյ խոստանայ առաքել և մեզ 'ի բուշեռ, զոր ցարդ առաքէ : (1)

Ի ժամանիլն մեր 'ի Բուսմբայի՝ մարթեր տեսանել մի զկն միոյ աճապարումն երկուց հակառակ կողմանց 'ի նաւ մեր իւրաքանչիւր ըստ իւրոյն ակնունելով իրաւանց, ուր 'ի կարին բովանդակել զկիրօ ամօթոյ, այլ այսու ամենայնիւ խնամօք տն բաւականացաք 'ի կաղզուրուն ամենայնի, և յածե զնոսս 'ի հաշտութիւն և 'ի խաղաղութիւն, որպէս վկայէ շնո հակալութեան գիր նոցա առ անարին, որոյ օրինակն և այժմ առ մեզ :

Ընցեալ խաղացեալ մեր անտի 'ի Կալկաթա, գտանել զԻսահակ (1)՝ վարդապետ նուիրակն Խրուսաղէմի բազմա յաթոռ մեծի իշխանութեան, ի կողմ իւր համոզեալ զհաս

(1) Արդարեւ պատկառի ընթերցեն 'ի յիշատակելն, թէ 'ի վերջին աւ մինչ եւաք 'ի համբուրել զաջն և բարեմայ ասել, փոխանակ գննէ միով ցնց փելոնաւ, (որպէս իւր հոսկէր) մեծարելոյ զմեզ, ձգեալ զձեռն հանէ զժամ ցոյց, մեր 'ի ծոցէն մերմէ, թող ասէ մնացէ առ իս յիշատակ քո, զոր 'ի վեր լուաք ընծայեալ յուսմն մահմտականի, որ ըստ խնդրոյն վարք իւր կեանք՝ քերթողաբար գրեք յոճ պարտից աւանդ զի շունցաք պատեճ ա լոյ ցնա, յորժամ յոտանկեցէ զձեզ տնժամայոց՝ այնու յիշեցէք զմեզ, ի նշարեցէք և ոչ ընկալաք, ով սոսկալի անամթութեանս :

բաւթին : բնորոշ ալ զանաւն թեմակալ առաջնորդի յերգն
բնութեան արքայ պատարագի : և 'ի մեջ բերեալ զանաւն
Ստեփանայ պատրիարքին (Երուսաղէմայ, ջանս 'ի վրթափե
նորոտիսել զՆորկաստանն 'ի անբութեան և իշխանութեան
նորոշի : և ժողովուրդն հաճոյ այսմ :

Այս ձեւոյ և ան հասարակի պատահար : ասկաւթն թե-
մայն համարիցի ընդդէմ այլոյ : յորժամ ժողովուրդն 'ի ան
նոր հանդիսացեալ : զառաջին բերան հարցանէ ինչ արքայզն
նորոշարդն մեր այսչափ զմեզ քամահեալ : մինչ յեւրմէ : ասկո-
տեմ գրութե՛զ ազգարեալ բաւականչէ : մերոց աստի գրութեց
նորմ և ոչ նուեալ պատասխանի : մի՞ թէ՛ սուղիզ զոր լսեմք
նորի նմանէ մածումն իմօրով արբեցուինն : հարկ դիտելոյ
նորասխանին մեր թէ քանի ամօթով և մարմնացեալ խո-
րհմկութի : ընդ որ և վարիլն մեր ընդ խոհակաց վար-
պետիս արուեստակեալ հնարիւք : (1)

Չև անցեալ աւուրց բազմաց 'ի վերայ Պարնայք (Յա-
րթիւն և Գրիգոր Արգարեան, (տանջ) : աստի) բե-
տայ առ մեզ 'ի ընթեռնուլ դգիր մի գրեալ 'ի ջուղայ
Սարգսէ (Թ. եղբոր որդւոյ իւրնեց, առ այն թէ : առաջնորդն
նորուրանք (Յովհաննու վարդապետի արկեալ դինքն ընդ-
նիս սաստկագունի, մինչ յետ ամսօրեայ աքննելոյն 'ի մահ-
նոր) հազիւ կանգնեալ յոտն :

Քհն քեզ այլ փորձանք մի նոր 'ի վր փորձանց : յոր մինչ
նորորճ թէ թէ փարատեցից զհարուածն առաջին հասեալ
նորոց զտաստկաբոյն—որովք ոչ զմարդկայնովս զլացեալ :
նոր բողմեցս հարեղ շիջեմք առանձնապէս յողբա և յարնատուս :

(1) Սն այր բնական, բնագետ, կրօնատէր, զգաստ, փորձուեալ և զոր-
նայ, (Թոյն ոչ սղոտ ի ն զԵսասորութենէ) եր անձն արժանի Պատրիարքու-
նայ 'ի յինէր իսկ եթէ բաւեին կեանք նորա—ան ընդ մեզ վարեալ սիրով
նորութեամբ—չմուսնամբ երբէք զպատասխանի նորա երբեմն 'ի զուարճա-
նայն հարցո—Թէ հիմ բազումք 'ի սեռից վարդապետաց չունին զորով
նոր իւրեանց—վան զի (ասէ) ըն տանուտէր, զաւակաց սէր . . .

և ըստ Յորայ նորովեալ զօրն մտից մերոց 'ի կենցաղս : մանա
 ւանդ թէ 'ի կարգ ալէկոծեալ հոգևորականութեանս , ուր
 օտ ' և ոչ գլուխ որոշի , զի լուծ ծանր պաշտօնի 'ի վերայ
 հակառակորդն զօրեղ ' յանդիման , ժողովուրդն 'ի անորոց հո
 րննւոյն ցրտացեալ , գլուխ իմ ' իմա առաջնորդն ' ահար
 իմ' մենացեալ յանձանօթ վայրիս թարց ուրուք օգնականի

Բայց այսու ասիւ մի զարմացիս սիլ ուշիմ' ընթերցող
 յորժամ լուիցես թէ օժանդակութեամբ ան հարթեալ զա
 դժուարութիւնս և անցեալ 'ի գագաթ յաղթանակին , փրկե
 լով զթեմա հնդկաստանի ' յանդարձ կորստենէ , հաւաքելոյ
 զտուրս առատ 'ի ժողովրդաց , և հաստատելով զամենեւեա
 'ի սէր և 'ի հպատակութիւն վանաց ջուղայ , զկէտ գրամայն յ
 առջնորդն ուղարկելով , և զկէտն 'ի կառավարութեան և կե
 ղեցւոյ տեղւոյս աւանդելով , զոր զկնէ տարեալ աստի կաս
 վարչաց վանացն ' 'ի վճար պարտուց եպիսկոպոսի , և յազատու
 թիւն 'ի գրաւու տուեալ կալուածոցն վանաց :

Ամենայն փորձառեալ անձն , որ յուս իւր ունիցի բարձեա
 գլուխ լցեալ իմաստութեամբ , (և ոչ Դրոս և հոգօս) կար
 'ի կշիռ բերել զչափ դժուարութեանս , զի ոչ բանիւ և ե
 վճարին գործք , այլ գործնական արդեամբք աշխատանաց ,
 զոր ասեմքս ' ոչ վարկաբարդի և սնոտի պարծանօք ' այլ հս
 ւատարիմ' վկայութեամբք բազմաց , (1) յորոց մին յանդիմ
 ածեմք զյօդուածս գրոյ հանգուցեալ թ . Էրպիսկոպոսի
 առ ժողովուրդ Ալլիկաթուս , զոր հրատարակեալ միջոցաւ ու
 սուլմասէր լրագրի Անկախութեայ , օրինակ զայս :

- “ Թէպէտ նա (Իսահայ Վարդապետ) ճարտարութիւն բանի
- “ իւրոց , և խոհեմութեամբ առ ինքն գրաւեաց զսիրտ
- “ զսէր պատուելի հասարակութեանց ձերոց , սակայն զի
- “ կարծէք սիրելիք մեր , նա առանձին մտախոհութիւն իւր

(1) Իրական պարծանք զօրագլխոյն կայանայ յաղթանակի քրոջարոյլ ճ
 կատամարտի և ոչ յապահով տան առ խարոյկաւ շողջողմամբ թրոյն — ես ես
 ես , քաջն Հերքելէս , որպէս առ ժամանակաւ ցուցանեն կնամարդ
 ոմանք ջուղայ . .

Ընդ միտս իւր՝ չհենդնէր զդիւրահաւանութի ձեր բարե-
 սիրտ հասարակութեանց, զի ինքն օտարական ոք մտեալ
 ի տուն և ի սահման վիճակի վանացս ամենափրկչեան, ա-
 գանց հրամանի կամ հաւանութե ինչ ի տանու տնէն, (1) լոկ
 շողմարար վարուք, այնչտի ընդարձակեալ զիշխանութի
 իւր ի տան օտարի, մինչ յետ առ ինքն գրաւելոյ, (2) զսէր
 բնակչացն ի տանն այնմիկ, համարձակեցաւ խորհել սեպ-
 հականել և զտունն հանել կամելով զհնդկաստան ի վի-
 վիճակաւորութենէ ամենափրկչեան վանաց, և հնազանդե-
 ցուցանել զնա ընդ վիճակաւորութի Երուսաղէմի, և
 առնէր առանց իրիք դժուարութեան, զի սէր ամենապար-
 աւելի մեքայնեայ հնդկաբնակ հասարակութեց գերեալ
 առնելով առ ինքն՝ գիւրիսն էր ի կատար հանել զխորհեալն
 իւր, եթէ տեսչութիւնն այ՝ չհանէր նմա ախարան
 զճմարիտ ջուղայեցի հայրենասէր ոք, զարժանամեծար
 սէր (Յովհաննէս Խաչիկեան աւագերեցն՝ ամեմ, որ իւրով
 արիաջանութեամբ խոչ ընդուն եզրեալ օժանակապուտ
 խորհրդոյ օտարին, ան գործունեայ ելնող զայն, և ազա-
 ւանաց զվանս ի մեծագոյն կորստանէ, և զդիւրահաւանու-
 թիւն ամանց յիրաւացի մեղադրանաց աշխարհի և այլն,
 յամի տն 1862, սեպտ՝ 10 : (3)

(1) Ռ՛ւր Զանուսերն՝ ցոյց մեզ, մինչ ամենեին որք ի տան՝ անձնա-
 ւորք և վարձկանք, եթէ տունն տեր ունենայր՝ սիւնք շինածոյն լինէր այսօր
 բոսթանայլ, և բնակիչք տանն փառաւոր՝ քան զամենեօին, թեմ խաղատայ՝
 և արձուցանէր զերեսն ի հպատակութենէ տան, հարիւր հազար ուրփիք շե-
 րայրոյն Յակոբայ ջրպետի ծուէր յիշմածին, յերուսաղէմ, ի վանս
 անապատս կուսանաց ջուղայ՝ ոչ յանպարտս չքանայր, այսպէս և բա-
 րեւոյ գործք խօսին՝ արտաքոյ ցաւոց չբերէ շահ ինչ :

(2) Մտաւածահանոյ շնորհ հոգևորականին է՝ գրաւել սիրով զամենեօին՝
 ի տանէլ տակիւթեամբ, գովեստ մեծ նմա առ այս :

(3) Եթէ մեղաք մք յանբաւելիս՝ մեղաք սուլաւ, քանզի եթէ թեմք
 արտանք անկեալ ի ցէր ընդ իշխանութեամբ Երուսաղէմի, ոչ միայն ցարդ
 արձուցնալ իննեղոցէր նպզի ազգի վայելչութեամբ, կամ հասարակութիւնն
 իրեալ ի մեղադրելու և խռովարկու ոմանց քահանայից ջուղայ, կամ մեք
 իր՝ գտանէաք ի արաւար կրից՝ ի ձրեալարձ թ շնամանց անտի հայրենեայն :

Այսօրիկ այսպէս լինելով, տեսցուք և զայլ իմն շնորհ
 հովուիս այսմիկ, զի վինչ կառավարութի եկեղեցւոյն Այլկա
 թայ յանուն Առուսանց ջուղայ նամակ մի պարունակեալ 'ի թղ
 թոջ նորին՝ վասն ապահովութբ 'ի նոցա հասանելոյ, ինք
 լուծեալ զինիք գրոյն գտանէ զփոխանակագիրն բաւականի
 գրամայ, ի վերայ հաճի Ահամադ Ռազայ Արագեցւոյ վաճա
 ռականի, (ուրիշ Գուշանի) առ օրին առաքեալ 'ի նա ստա
 նայ զգրամն և շախաղէ 'ի տիղմ, մինչ 'ի ժամանիլ երկրորդ
 օրինակի գրոյն 'ի կուսանս և ածի փոխանակագիր 'ի վճար, կա
 լանաւորի գրատարն՝ իբրև խարդախ ոք, և խորհի տալ
 ի պատժոյ քաղաքապետին, ապա պատառի քոջն դաւաճանուե

Ելանէ ինքն վաճառական առ Եպիսկոպոսն բազում հայ
 հոյանօք, ապա յետ աւուրց ստացեալ զգրամն յանձնէ կու
 սանաց, (1) քանզի վատեալ պատուելոյն զգրամն, հարկա
 դրի զկալուածս վանաց գրաւոյ տալ Ամիրխանն (3) ովհաննէս
 ծանր վաշխիւ, առ 'ի տալ վախճան ամօթալի գործոյն :

Ի սմին ժամանակի անծանօթ գոլով մեր զպատահարէն
 ազնիւ իմն փելոնոցու ծաղկեալ կերպասեայ, առաքեալ ա
 մայրն մեր 'ի մատուցանել նմա մերով խոնարհութեամբ, որո
 'ի մատուցանելն՝ մասնի 'ի փորձանս զրպարտանաց, իբր թ
 չէր այնքան՝ այլ թէ եղեալ ամբողջ պրակ, կամ թէ ունէ
 ընդ իւր զայլ ինչ թաքուցեալ, ոյր վասն պարտաւորեալ
 մօր մերում 'ի ձեռն հանգուցեալ տն (3) . Գալստանեան տան
 զգիրն 'ի քնթերցումն՝ ապա թէ բաւարարի :

քայց տակաւին այսու ամենայնիւ՝ ոչ զըացեալ մեր 'ի գործս բարի, չէ փոյ
 թէ երախտամուք ջուղայ եկեալք 'ի թեմա հնդկաստանի յօրացեալ և լի
 որայիւք յետս հայրենին դարձեալ զչարել զմեզ ոչ պակասցան, չէ այս այն
 քան զարմանալի ի ստորին վիճակաց անխրատից նոցին, որչափ քստմելի 'ի վե
 հագունից ուսելոց, որոց պարագլուեն ասի՝ ինքն նամակագիր Եպիսկոպոս, զին
 և յաջորդք իւր, զորոց յետագայ բանիւք՝ ակահ լինելոցեալ, զի թէ ըն
 փայտ դալար այսպէս, ընք տրն զնիջ լինիցի, Ղուկաս 'ի Գ. 31 .

(1) Եթէ չէցէր երկիւղ 'ի Ռուսական շքանշանէ նորին Եպիսկոպոսի
 'ի վաճառականէն գանակոծիւր և որպէս խարդախ ոք մասնիւր 'ի դատաստան, ահ
 այսպէս շուքն մեծարանաց արքունի, եղեալ այսպիսեաց՝ պարխազ անվթա
 'ի կորուստ հպատակաց :

Ի Յաճախել համբաւոյ ապօրէն գնացից տորա, յոսն
կլնէ հասարակութի կալկաթայ Ի բողոք առ Էջմիածին, և
հաստատեալ համառօտ կարգ իմն ձեռագիր առաքէ անդ
Գրքովն, որպէս և Ի Չուղայ առ վանականս և քահանայս՝
հաստիքանաւ այնու կարգադրել զվանքն և զապօրէն գնացս
քահակալին :

() Ըննակ այսմիկ կարգադրութե գիտ և կարգն յազ-
մատր լրագրի կալկաթայ յամի ամ 1849, մարտի 19, և
իւ 15, ուր և վերատեսուեն Ս՝ Գ՝ Թ՝ աղիադեան յին
ինէ խօսի այսպէս :

“ Ըստցաք թէ ակնուք մեր եթէ տպարդին զմի կամ
զերկուս ՚ի կանոնադրոց՝ առաւել զարթուցանէին զուշա-
գրութիւն ազգին յաւազ աչօք հայել Ի ժամանակն՝ քան
թէ այլով միջոցօք ” — Եւ առ ընթեր կարծեացս եղաք
է՛ զպատճառն թէ, ազգն զինքն առանց օրինաց՝ խուժ ճաւ
նաչէ, և զհոյիւսս իւր ինքնակամ բռնաւոր — Ի պնդելս
մերում զայս՝ ոչ կամիմք ասել թէ նորանոր կարգաց
պէտս չունիմք, կամ թէ՛ կարգ և կանոնքն ՚ի հայաստան-
եղեալք նոյնպէս զօրիցին ՚ի Հնդիկս և ՚ի Չին՝ որպէս
անդ — բայց միայն թէ՛ հաւատացեալ զի կարգադիրքն
այնքիկ՝ հոգևով սրբով կանոնեցին, մեք՝ և զկնիք
մեր միշտ նոսին կրթեսցուք, և նոցա օրինակօքն շահես-
ցուք գիմաստութիւն ան, որովք թագաւորքն թագաւ-
որին, և հզօրք գերեն զիրաւունս — Ահնունիմք յողոր-
մութեամբ բարձրելոյն, զի խոնարհ այս առարկութիւն
հասանելով ուր հարկնէ, և երևելով անդ՝ որպէս զար-
դիս աստ մեզ երևի՝ յոյժ պիտանի և ազգարար, շարժեսցէ
հասարակախնամ՝ գթութիւն հոգևոր տերանց մերոց՝
օք յառաջ փոյթ տանել սմին՝ — Աւանդ, զի ոչ առաջ՝
և ոչ զկնի :

Էջմիածին չէգոքացեալ իսպառ, իսկ Չուղայ մինչ քահա-
նայքամանք ընդ քանի մի իբր ականաւոր ժողովրդովք ածեն
Բարակ կարգադրութե Ի տեսութե արհւոյն՝ ասէ շատ լաւ,

խորհրտացուք զսամանէ՝ և արացուք զոր արժան—(Յաւուր
հետեւեալ զերզբայրիւր (օր առ ծախանոյնն անդր) առաքէ ար
քաղաքապետն՝ ՚ի բողոք, որպէս թէ հոգեւորականք և ա
խորհականք ջուղայ ապստամբեալ՝ նուաճել զինքն խորհ
րածին, աւելալ անտի ՚ի նմանէ զսրիկայս քանի մի, և բերեալ
՚ի վանս՝ պահէ ՚ի դարանի: (ԸՊ ԷԵՊԻ ՆԻՅՈՒ ԵՂԻՆԿՈՒԿՈՒԿ՝
Ի ԷԿԿԱՊՈՒՆ Կ)

Առջ ՚ի քահանայս և յաշխարհականս արձակեալ ասե
րկայք անորինեցուք զկարգաց եկեղեցին ՚ի հանդէպատանէ,
մինչ նոցա պարզմտութեամբ ելեալ. ՚ի վանս, յեղակար
հանէ ՚ի նոսա զսրիկայս, մատնանիչ բունի թնութ, ծնի թնութ

Ի կալանաւորին ոմանց, և ի ծպտիլն ասկաւուց, Անդրեոս
վարդապետ հնչեցուցեալ զզանդակս վանաց ՚ի տարածամու
ամբոխն շփոթմամբ խուկի ՚ի լուր, և միւս կողմէ կնի
Պաւլիթ քեռորդին Սօհթամէդ զովլի արագհաս ՚ի վ
արձակէ զկալանաւորս՝ նախատէ զԵպիսկոպոսն, և ծանօթ
տուեալ քեռուն քաղաքապետի, յայնմ հետէ այլ ոչ ակո
ժեալ նորա ՚ի տեսանել զերես եպիսկոպոսին: (1)

Օրինչ այլ յաւելից զամանէ ՚ի զգուանս և ՚ի գայթա
ղութիւն ընթերցողաց, զի ՚ի համօրէն հովիւս վանաց՝ ոչ տ
սեալ զնմանն, յետ բազմաբեղուն չարեաց և վնասու՝ ընկզմէ
զաթուոն յանքանակ պարտին, և յինքն արքեալ յանկողնի իւ
րում թափէ զհոգին, յամի ամ 1848 Պեկտեմ” 25, (2) թ
լով յարկեղի իւրում մէն մի խարդախեալ դահեկան, ա
աղբասէր լրագիր ժամանակին, մահադուժն բանիւք: Տ
ներեսցէ զյանցանս իւր:

(1) Արսն, զի ՚ի խուռն թղթեանց մերոց ոչ կարացաք գոանել զորինս
թղթոյն, որով զերկայնամուտութիւն թախանձէ եպիսկոպոսն յորոց վշացուցե
վանս դնելոյ աստ ՚ի գիտութիւն վերծանողաց:

(2) Ապագէն ասիցէ ցմեղ ոք, թէ մահ Եպիսկոպոսի միով ամաւ առ
քան զտպագրութիւն ծանուցեալ կարգացն, գիտացէ այնպիսին զի այն թու
կանէ զկննոյ տպագրութեան, և ոչ հաստատութեանն:

Թաղէս Եպիսկոպոս Բէգնաղաբան, այր Խորազէտ, Բրժունեայ, ճարտար 'ի գիւտս, վսեմ 'ի քաղաքական իրողու-
 իննս, և ի փառասիրութիս անգր քանչափ, որոյ 'ի ժամանիչն
 ըզայ յամի տն 1850, ժամանեալ և անգ զերկօքին ձեռնա-
 ռն միաբանք մեր աստի, այն է հանգուցեալ տէր Բարսեղ
 Երլտան, և տէր Սարտիրոս տէր Զովակիմեան, ընդ Ե-
 րկօպոսին՝ կալեալ զձօրձս իրեար—կարօտաւորն նիւթա-
 յն նպաստից՝ զուգի ընդ կարօտաւորս արտաքին շքոյ և
 արաց, մին՝ ակնկալ գոյից նոցին և ծանօթութեանց վար-
 քի մէջ յանժանօթ վայրին, և միւսք աշխոյժք բնաւորութի
 իննալոյ նովաւ 'ի սնտօրի փառօ կենցաղական—գրկախառ-
 յն 'ի մի կամս հաճութե և խորհրդոյ, մին՝ երկօգումբք,
 երեքեանն՝ մեօք և մերով տգիտութեամբ վերձեմեալ
 իրական վիճակէ կենաց յանբնականօ, յամ՝ աւերօ զմեզ
 իրի գիւրութեց ինքեանց կալեալ չասեմք թէ ձրի ծառայ,
 Պատմն Եպիսկոպոսին զառ 'ի մէջ՝ և զառ յանցից
 իրախայ, առ այն թէ, հասարակութիւնն սիրագրաւ ընդ
 զէ ընդհանուր ժողովով վերջաւորեալ օւնիլ զմեզ աւագ-
 յն վիճակիս ցորչափ կենդանի իցեմք, կամ մնալ յօժա-
 քսաա, յայսմիտ գրեալ հասարակութե առ նախորդ-
 ք վնացս, խնդրելով զմայր նորա և զօրդի աւաքել առ
 այլ նորա թէ առ Թնչ զանց զխնդրովք եղեալ, և
 արուցեալ զհասարակութիւնն՝ չգիտեմք :
 Եւ թէ, ինքն տէր Զովհաննէս՝ ցլետին շունչ վրդո-
 յալ յանկարգ կառավարութեց վնացս իրաւամբք, քանզի
 զառ օրինի անցեալ ընդիւր, ոչ խոստովանեալ ցարդ զուղ-
 յմեմէ հաշուոյ նուիրակութե և զստացմանէ ձեռեկեալ
 իրանն նուիրակութեան, ոչ արձակեալ զմայր և զօրդին
 ինքն՝ մինչ 'ի զոհ մահաւ գրաւեալ զմիակ՝ որդին,
 և արձառ ասիւլ ցրտացեալ զեռանդ հոգւոյ հայրենասի-
 րութեան նորա—արդ եթէ զսա ոչ համոզեսջիք 'ի սէր և յե-

ւանգ առաջին՝ ան հնար լինի ձեզ արդիւնաւորիլ 'ի թեմս
 վիճակի, զի հասարակութի զհետ լինի կամայ և հաճութեա
 քահանային, և ասեմք մեք՝ զոր տեսեալեմք աչօք մանս
 ւանդ եթէ ձեզ հաճոյ՝ ունիմք խոնարհաբար ասել. թէ ն
 ինքն ընդ մեզ այն քան հայրական սիրով շաղկապեալ, մին
 զգրութիւն մեր ընկալնու սնիրկբայելի հաւատով: (1)

Սոքա զայս առարկեն 'ի մեծարանս անձանց, իսկ Նպիւ
 կոպոսին զուշ յիւր օգուտ ընդ հանուր վերածեալ, տես
 ցուք զհանդէս կատարածին, մին Նպլսկոպոս զտգխտութի
 մեր գովասանական և յարգական ոճով անդր քան զչափ վե
 րածէ, կողմնակի պարսաւանօք մեղադրելով զնա խորդ իւ
 'ի գնացսն ան վայել ընդ մեզ, 'ի դիմաց կառավարութե վե
 նաց խոստովանի զուզուլութի տուեալս հաշուազրոյ նուիր
 կութե, ընդ որ և զստացումն առաքեալ դրամոցն, և ս և թս
 խանձ առ անցեալս երկայնամտութե արկանէ, դնելով ուխ
 առաջի՝ զազագային փոխարինութի նախանձելի բերմամբ: (2)

Իսկ միւս երկոքին ան հարազատք իմ, ահա տես թէ քան
 գովք, քանի հանձարեղութիւնք, քանի գործունէութեա
 համբաւ, քանի ան զուգական ձիրս 'ի հոգի եպիսկոպոսի
 ըշտեմարանեն, ընդ որ և աւետիս խրախուսական ի մեզ, որպէ
 թէ իբրև նոր Հեղիաս, նոր Սիկենաս, կամ նոր Աթանա
 փառազարդեալ հոգւով և մարմնով, իմաստութեամբ և հան
 ձարով, ունէր ծաւալել բարիս 'ի ջուղայ և վանքն բս
 րեկարգութեամբ, և այլով յարուցանել երովպէական տե
 սարան, և յաւել զմերն անարժանութիւն գրկել համբուրե
 որպէս յենարան և նեցուկ ի ձեռի, առ որ ժամէ արդէն ձեռն
 տութեան ձերոյ (ասէ), զի մի բեկցին թեք աշխուժից
 մնասցէ վիճակ վանցս յողորմելութե.՝ յոր էրն, և—եթէ տէր

(1) Այս միայն ուզիլ ըստ մերում անխորդախ հաւատոյ, այլ յիւ
 եանց անտի՝ Աստուած միայն կարէ գատել, որպէս գատեալ և դատելոց է:
 (2) Արդարև նախանձելի բերմունք՝ ան լուր աշխարհի, կարգո՞ զԱրեւ
 ծագիբք մեր, տպեալ յամբ տեսաւն 1863:

այսպէս այս իցէ, աճ՝ ի մէջ և ի ձէնջ խնդրելոցէ զվրէժ, (1)

Այսօրքիկ ամ տակաւին ոչ ՚ի միտս տարրացեալ և ոչ
արեալ զպատասխանիդ, կամ զչնօրհաւորութի ՚ի զալուստ
գհւոյն, մին զկնի միոյ շարունակին մեզ պատիւք անսովոր,
անպակ ընդ հանուր անաշերիցու թէ հնդկաստանի—ժաղկեայ
նուն—համբաւ տեղափոխման մօր մերոյ ի Չուղայ առ մեզ աստ,
ամանաւ նորին արհւոյ—ե ի փոքու զկնի սիւսաց (Գորհ) Աւա
րիցու թեան յեկեղեցիս—պատիւ փոխանորդութեան անաջ-
բարէ վանաց ՚ի հնդիկս—՚ի Արթուրիկսէ խաչ լանջակիր—
մանուշակագոյն ժաղկեայ փերլն—զոյք գաւազան վանն
միոյ ՚ի ձեռի, և ՚ի ժամու քարոզից յեկեղեցուոյ—և

Յոգոստատիայլ Աստերի Արուսոց շքանշան—վասուք ՚ի վր
այս, և պատիւ ի պատիւս առ բերեալ, որովք և զմեզ ար-
արոյ սահմանի մարդկութե՝ ՚ի շնաշխարհիկս տուեալ (2)

Եւ յասացելոցս թէ պէտ համառօտեալ յարկածագրի անդ-
րում ևս, սակայն զլիակատարն տուեալ ՚ի վիպասանական
մեր, որ կարօտի տպագրութեան, զորոյ ՚ի յաջողիլն՝ օւնի
բծանիլ զկնիքն գաղանեաց, և ՚ի լոյս ցոլանալ հրաշալեաց
այս ՚ի հիացումն ազգի :

Աստանօր մեք որպէս մարդ զմարդկային սխալանս ոչ
այս ՚ի մէջ թաքուցանեմք, թէ նոքա ՚ի Չուղայ անտի զմեզ
արեալ կերպարանաւոր նենգութի, և մեք այսր զհասա-
լութիւն ազգիս պարզ մտութեամբ՝ հաւատով, յուսով և
հաւատով ոչ անգամ ՚ի միտս շօշափեալ, թէ այնու անիրաւեաց
մեզ զհասարակութիւն մեր հնդկաստանի, և թէ հիմունք
այս նոցին շինարարութեան՝ յաւազոյ էր, ըստ անստերիւր
մանոյն հանգուցել Ս) Գ) Թ) աշխարհանց առ մեզ ՚ի բուս-

(1) Թեպէս գիտեմք ոչ ոք յողմտաց տարակուսեցի յայս մեր իրաւ-
տեմքին, սակայն եթէ գտցի ոք, հրաւիրեմք ՚ի սեռութիւն զբաւոր
այս թեանց :

(2) Չէնչ այլ Զարպկութիւն հնարից քան զայս, չգիտեմք—Թեբև այս
թեանք հասարակեալ յաշխարհի—“Երբ բանուենն՝ ոտից հողան—երկար
կնն՝ սուտ սուտ գողան—երբ փրծանին՝ զօրթ աման սողան” :

բայոյ—Իթէ որքան դու զԹՎ. Եղիսկոպոս քարոզեցի
 քարոզես, զԲրիտանոս ԱԾ քարոզէիր՝ ապաքէն հաստատ
 վարձուց էիր արժանաւոր, ի փրկութիւն հոգւոց բազմաց
 (ԿԵ՝ արլածագիւր յեւ եւե՝ 119)

Յընթացս ժամանակի մերում 22000, առփիք մի
 մերով ձեռամբ առ նա՝ ի վանս հասուցեալ, թող և զառաւ
 արժէից քան երկից հազարաց ռուփոց սրբին անթից և սպաս
 եկեղեցւոյն Գառալէրայ, ոսկեղէն, արծաթեղէն մեծապ
 զառնաւուխտ զգեստք և այլն, (1) զոր զկնի փակման թեմի
 զւոյն խնդրեցաք ի Հեղինէ այլուոյն (Յակոբայ Չրպետի առաւ
 զմեզ և առաքեաց, առաքեցաք և մեք յարհին տակս բաշխե
 կարօտաւոր եկեղեցեաց, է զոր վտճառեալ ի գիւղականս գն
 և է զոր ձուլեալ յաշտանակ և ըսպասք սեզանոյ կերլեալ
 կարօտիոք իմանալ թէ մնացեալ արդեօք այժմ՝ ի վանս,
 անցեալ չբացեալ ՚ի թանիրն Տաթևայ :

(1) Ի՞ այլ քեզ յաւելից ձանձրոյթս, որ մինչ ց
 ժամանակի վիճակաւորութեանն՝ յորում կենդանի էր բա
 յիշատակ Երեւոյն Աթոռօղիկոս ձեռնադրող և առաքէն
 ի ջուղայ, և մինչ չևս տիրեալ ՚ի նա ոգին մեծամտութ
 անափառութե և ազահուութե, վարիւր արժանաւորութիւն,
 լեկարգէր զեկեղեցիս, ուղղէր զանուղղեայ հոգևորակ
 աճարանական և ազդու ատենաբանութեամբ հեզոյր ջե
 անդուութի, ի ժողովուրդն, մաքրէր յարգարէր ջուղայ, ի
 թեւեցանէր զհոգս ծանուցնս և դժուարակիրս ժողովրդ
 լուծանէր զկապ դժուարութե տէրունի հարկաց, ի դ
 կալով միշտ խոտուութեանց տեղականին իշխանութեան պ
 պանելով զհօտն իւր բարեպէս, յարգէր զյարգելիս, ձա
 չէր զարժանաւորս և զաշխատաւորս տան ժողովրդեան,

(1) Առ այս և ոչ սակաւ վիշտ բամբասանաց յոմանց, տարապար
 ընկալեալ ի ծոց մեր, որպէս թէ մերացուցաք զայնս ընդդէմ մեր
 երկիւղածութեան, մինչ զմին պատմուճակն դպրաց անգամ յետս մնաց
 մտապնութեամբ, այն ինչ յամբ տեսան 1856, ի գալն տէր Մարտիրոսի
 Յովակիմեան, աստ՝ առաք ցեա ի տանել և յանձնել ի վանսն—չգրեմք թէ
 իեղձմանօք ի տես մեր արարեալ պատեան միջ նորագին մահաբնայ տիրոյն

է վարձածրեր ըստ արժանւոյն, և այսպէս քաջալանջ արն-
 ութեամբ 'ի կարգի բերեալ զամ, վայելէր և ինքն
 խաբարձարը յամենից զյարգ, զվարկ, զսէք, զչնորհ և
 սրբասիրութի, զկնի որոյ ՚ի մեռանիլ 'կ, կլծեալիկոսի
 բէ ակնածէր՝ գողջի մեռաւ բարոյական մեռաւորական, և
 թական կենաք իւր պատիւ և փառք: (4)

Քանզի մինչ մեծացաւ ինքն՝ գէրացան անուարացան և
 հայն համախոհք իւր, և բռնացեալ 'ի վերայ, ետուն
 գնլ զմարան վարդապետս մանաց աստ և անդ, զՎեորգ
 դպրոցան (Էւուստէան) յաջմիածին, (Յովհան վարդա-
 ան) 'ի բուր վարի գիւղ, (սու յագաւ) կալան: Կ Ք վար-
 դա ըստ հարիւրապետին ծփապի՝ ըստ համոյս՝ լցաւ
 վարձոյն մարդելուզօք, աւարի աւարի կոչմամբ թմրե-
 ցանելով զինքն՝ առին շրջեցին զերասանակ հաւանջարու-
 ան նորա 'ի հակաման:

Ս 'ի կարիս ասել, թէ քանի 'եիւթական վնաս ջու-
 վանց՝ բարեկամաց՝ և առ հասարակ վիճակայնոց՝ գոր-
 յին, որչափ և մտաւորական, բարոյական, հոգևորական և
 հակամակնոց: Ի բրդս քնքեան, անդք մեծ նոցա՝ որք ար-
 յամեն յանկկիտ ՚ի Քի 4 յինքաբէ լի յանցանաց, որչափ
 ի վնաս փոստեմբ՝ յափսջանի վնծ, քի սկզիւնք մեծան
 ի վնաս մեծութիւնն՝ գիր անյունեղի համայնք հարս
 ի վնաս գծաւորինս՝ հասաւ հոգր և սկզիմագրոյ ինքն
 ան 'ի գենպետս և յիշխանաւորս՝ սիրաբար և նախան
 է, և յամ գէպն աղգին զօրաւոր և յաղկական, բի-
 ճիւր սո ժողովրդոց վիճակին, և անգրոյ յաւերժական
 անոց արժանեոյ՝ եթէ կեցեալ իցէր քիչնացս իւրաբարա-
 յապրման կենացն անյողդ յողդ, քանզի եթէ, շնորհեալ է

Ս Եր մե ևս զարմանալի յոյժ, զի յաջորդք լսելով և զարայս անք
 անախն ոչ զգաստացեալ յանձնոր առ 'ի շինելու անօրեւութեան
 իցեց և հեռաւորաց շորաց:

պատմութիւն իրաւապետ և անաչառ ՚ի գրեց իւր լինել՝ այս
վանքն շուշայ՝ հաղի երբէք տեսեալ գահակալ նման սմ
սակայն զիբէ զվերջնոյն ոչբասցուք զոչքս՝ զտարապայտ
ելեց շէջն:

Չափուցաւ արդէն թէ խորագիմաց համախորք ի
փոխեցին զնա ի բարուց արժանեաց՝ թերես սակս ան քաւե
միղանաց շուշայ, վերջին վիճակ սարթի և կեանք, հա
հանգեա պատգամաց մարգարեին, (Զաւա՝ ՅԱ՝ 16, 17): Ահ
յաւածն նրխակին՝ յաւեա առ մեզ հեղեալ — թէ և անաչ
ի մահճի մահուան խզճահար ՚ի լուր բազմաց և անհար
զատից իւրոյ սակ — Միծեակ զուգ՝ որ զիս յայտմ
ուպանաց հասուցիք, տեր (Յովհաննէս իմ էր որդի հալ
զատ, և ետ եղէ նմա հնչր բարեխնամ, ինձ՝ նայաւ,
նմա՝ ինձ մեռացիք — թէ յոն յարեայց՝ գիտեմ զի՞նչ ար
րից, զնա — նա իսկ եղեալ ընդիս ճշմարիտ բարեկամ և սար
հաւատարիմ յախոսոյս, ահա ընթերցեք զցաւապին գրու
նարա աւիս ուղղեալ, քննեցեք թէ ստուծեան կամ կեղծ
որու թիւն ինչ գրանի անդ, և (1):

Օ այս քան վերջի նարա, ոչ միայն գրեցին մեզ սկս
լըլուրք մեր ձեկայք, այլ և Պրն (Յ. Յ. Մ) էլ քուսման բ
րեկամն մեր (Խուշուայ՝ ընթերցեալ ՚ի հաւատարի աղբեր
լուշայ՝ մեզ հաղորդէ, ընդ որ և քերթուած ինն իր
գրուատա առ մեզ ընծայէ, յորմէ զբառեակ տողս և եթ օ
նակեմք առա, ՚ի բաց լքեալ զմնացորդսն վասն գերագ

* Սն տարբարգապէս ՚ի ժամանակի վարդապետութեան իւրում երբ
ի Ղրիմ ժողջի, կորուսեալ զլոյս աջայ սկան — ՚ի ձեռնադրին Եպիսկո
սոսցեալ հոգելուս Ն. Կաթուղիկոսի ցնա — օճանեմ զքեզ սրբալոյս Մե
նաւո, որպէս զի անհրեւթ շնորհք հոգւոյն սրբոյ լուսաւորեցէ զաշ
հոգւ ՚ի սեղի մարմնականից — զայս ասացեալ մեզ Մ. Կալանդեան, որ ըստ սակ
ներկայ եղեալ ՚ի հանգիսի ձեռնադրութեանն:

(1) Այս այն է զիւր մեր գրեալ յինքն յամ սեռուն 1862 փետր վարի
ի գատասիանի վերտասն իլեայ զբարտական գրութեան յանուն իւրոյ առ
(Տես Սերկածաղիրս մեր, երես 69)

թեան անոյն ի վեր քան զարժան մեր, զի մի յաչս խն-
աց անպարծ գատեցուք :

“ Բնակիչի դու ընդժով՝ լուռ առ վաս բաղդից :

“ Զասեր առ ցամաք՝ յերկիր բարեւից,

“ Զանցեր բաղմնց՝ վարդս քաղցր և գինին :

“ Երեսն քեզ տառասկս՝ արբուցին լիցին ”,

Քեթայինն Պոպոս սակ, զի յնրժամ սկարմամ՝ յայն-
նիզորանամ (Ի. Կ. Ե. Ժ. Բ. 10) թէ պէտ բանք սրբոյն յայլ միտա-
յի, սակոյն անտուժք մեք սաս յօրինակ զբալի, թէ բա-
ւժ անպամ սկարն մարմնով՝ այլ ոչ ՚ի կենանս զօրանայ, որ
իկեղեւոյ վիճակ սորա : որ զբաւ առեալ ՚ի կենաց յամբ
Կեն 1262 յուժարի ամառ :

Զանդամնիք և անսարան մահու սորին՝ պատմին յայլ
այլ, ոմանք եբր թէ ՚ի դամեել յանդիմանական և վե-
նիզման գրոյն Էջմիածնի ՚ի պատասխանատուութիւն բա-
ղդոյ մերս, անդ, մանաւանդ և անիրաւութեց արարեցելոց
Էջմի Կ. Գ. Սարափոզեանց Կ. Պոլսեցոյ վաճառականա-
նէ թեհրանայ : (1) յերկիւղէ կամ յամօթոյ՝ յախա Վա-
ստանոյ տարազրեալս կամ ինքն զինքն թուճաւորեալ, վեր-
նա այս հաւանական յաւէա ՚ի պարագայից, զի սկիզբն
ձործեանք՝ տաղտկանք և փսխուճն, Զերմասեւ և քիրան-
պաշտիլ : ՚ի վախճանի ուռոյց որովայնի՝ և թխութիւն
պաշտիլ, այլ թէ պս և թէ այն՝ ելից զկարօտութիւն հա-
մարից, և զոր թերի՝ այն ևս յետ մահունն արդեամբ իսկ :

Զինդ ամօք առաջ քան զմահանալն՝ լսի կտակ արարեալ,
զմեր Սարափոզոս կտակակատար կարդեալ, թէ զգոյս իւր
ձեռնոյ և զկենօյ ում՝ ապսպարել չիմացաւ և զոր ՚ի համբաւօյ

(1) Ի բողոքելն սորա ՚ի թեհրան ան գծպանն Ռուսոց, ծայ կալանաւորել
ինն նորա, որպէս թէ ունեցեալ պահանջ մեծագումար դրամոյ ՚ի նմանէ, այլ
նչ գնեալ զգործն անիրաւի և անպարտ գտեալ վաճառականագետին, բա-
ղդոն ծայ յասեան Էջմիածնի և ինէրէ զլրեժ անպատուութեան, ուստի և
սոր հրամայի վերադառնալ անդ ՚ի դատիլ — գիտելով՝ և սորա զխտութիւն
ինաց սեղւոյ առ հոգեորականս, ըստ կարգադրութեան Ռուսաց, ՚ի. քն
նութիւն տուեալ զվճիւրիւր — ասո՛ գեղ վախճան չարաչար փառասիրութեան :

լուեալ թէ մասն գոյից իւրոց աւանդեալ ՚ի գարոցս ջուղայ, այ
 ևս ցարգ մնայ առ կառկակատարն, չտեսաւ ցայս վայր ու
 պահանջող ՚ի նմանէ, կամ թէ սր յանգունդ գծոխոց խաշրասո
 զեալ՝ ցարգ ոչ ոք ծանեաւ, և մինչ ՚ի հնդկաստանէ գրեա
 առ Ս. Եպիսկոպոս խնդրեցաւ զօրինակ կառկին և ծ.
 նօթս գոյից նորուն, ոչ քնչ տուեալ. նորս պատասխանի :

Բայց ՚ի գրութեանց ոմանց ջուղայ՝ այսպէս ծանուցեալ
 թէ ՚ի մեռանին նորս՝ ժողովուրդ թագին Ս. Էդանի՝ որ մ
 ձաւոր վանաց, ընդ Ստեփաննոսի Բարաղամեան երիցու ելեա
 ՚ի վանս խորհրդով կնքելոյ ըստ սովորութե զառաջնորդ
 րան՝ մինչ եկեսցէ առաջնորդ նոր, գիշախանձք հալածեա
 զնոսս, և Յ. Թ. Ստեփանգպիրն վանաց (Ա՛յե տէր տէր Ս.
 Գիւրգի) ապտակաւ ուժգին զերեսօք քահանային՝ ասէ, մե
 արդէն կնքեալիմք զառաջնորդարանն :

Եւ որք ՚ի ցերեկի ասացին կնքեալ, ընդ գիշերոյն ք
 ցեալ նաւակառիս խնդութեան կատարեցին, և մինչ զհո
 ձալուն հրատեալ խաշարոյ նոր ընծայ վարդապետի Հ
 սանէ ՚ի վերայ, ըսէ՝ օրհնեալ է ատէր ՚ի պարգէ իւր ամէն, ա
 այսպէս զկողովուրն երկրտաան ամաց՝ կայտեալ ՚ի միու
 գիշերի, փառք քեզ վանք, քոյով կառավարութեամբ :

Յիմար է նա որ կինցաղոյս հոգն ծծէ,
 Ա՛ծ գիտէ թէ ո՛վ գանձէ ո՛վ կրծէ :

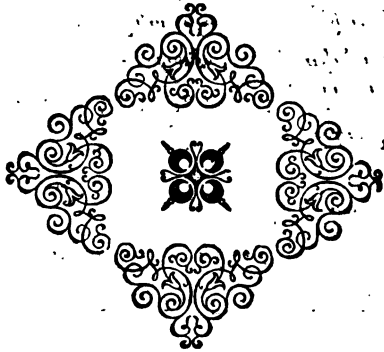
Վիսոս զի ջալալեանց արհին Սարգիս, կամ զնման
 ոչ յաջորդեալ ՚ի տեղին, վասն աալոյ հատարեղօք փսխուամ
 որոց կլեալ մարսեցին զինչս նորս, անարին Ս. Եպիսկոպ
 այլ ընդ այլով պատրեցեալ, դիր ասէ երկու արծաթ ՚ի ձեռն
 և արն զոր կամիս, բաբէ այս օրինակ բաղդաւորութեան

Պատմեալ մեզ այսր երբեմն ականատես և ականջալու
 ղայիցի ոմն, թէ աղայ Գալուստ Շիրմազանով, որոյ յաւու
 անցեալ ՚ի ջուղա և ՚ի գիպոյ ՚ի վանս՝ գտեալ զարհոյն
 սասամբ, որ զայրոյթ անիծից և հայհոյանաց ամբառնայ
 ՚ի գլուխս Բահանայից և ժողովրդոց, ջնջուիք, կործանի :

խորս գծիսոց խորտակիք—մինչ վասն զեզապիտոյ չմնայք
նզանի — սավզաբայդաղ — երկաթադլուխ — լակոտ — մի
ւ.ք. — աղբաբաքձ — գիտկիք — շնորարայ — շնծեր — զարա-

նկ (իս Իօփլոնի) և այլ պատուածականս անարգ նց ասլո վ,
Ոչ կաքացեալ ազգասիրին այնմիկ ժուժալ 'ի օանգա-
նաական բարբառս արհւոյն ' ասէ ցնա — Օրէ քեզ, զՔ
գ. այդ քան ճանրացստումն լինիս յանպարտ և երկիւզած
հանցոյ և ժողովուրդս քո, որք զքեզ իբրև երկնաքաղա-
ցոյ ՚ի լանջս սիրոյ իւրեանց ընկարեալ, 'ի մեծուէ ցիս-
նիս յարգեն մեծարհն և զամ հրանս քո պաշտեն: որ-
ս պատգամ երկնային — մի թէ մոռացանք քո զՎրիմ:
Քր անցք անտի վաճառականին (Թորոսի Ղանիկեան, ընդ
է (օրնաւաչեան ի Գառնէի Երեմի) սչ, ոչ տէր զյերեան ինձ
եւ զի վիճակ քո արդի ' նախանձաւոր յոյժ, և կենաք քո
զարգ, քան զայլ եպիսկոպոսաց թեմականաց, զորոց տե-
ր իմ աչօք և այլն:

Ոչ թէ տուն ազգութն մերում արդի, քանի և որքան
պիտոյ Շիրմազանովեանց պէտս ունի, (Եղեալ զալ և զան
ուն Բաբեա երեւելի) ասեմք լոկ վասն անաչառ խօսից ' և
միտառու դատաստանի մտացն — սակայն տեսցուք թէ արի-
ւոյ յազգասէրս ժամանակիս ' զինչ առաւել քան զսպաս-
տի զժգին ՚ի չարասիրաց և վասակաց տան ազգիս ' և զոր
մեծ մեր լուեալ այսր (Երեւելի) շնորհ մեզ պարհւոյն
պիտանց ' փրկողին զնա 'ի մեծուէ վասնդէնս

Ինչ—**Ս**ոյսէն Ռ. Իրդիսկոպոս Գ. անձակեցի, որոյ կենսանաբիրն թէպէս ձիւնափայլ հերօք արտաքինապէս այլ ցուցանէ գոլ անձն, սակայն գործովք և սենականութք յայնեալ այլ իմեապէս, զի գեան առիւծուն թէպէս բննութեամբ փոփոխ սրակս գունոց, սակայն ոչ յամենայն վայրի, բայց զտրոյս ոչ այնպէս, զի զոր տնօրինեալ առայսօր՝ ՚ի վաղիւ պարծէ զներհակն, բան ՚ի բերան՝ ածէ տունն ՚ի վերայ, որոյ յոյս՝ հաւատ և սէր՝ եղեալ ՚ի մտայ և ՚ի մտտի փառանիրութիւն, որով և երբեմն գազանաւ ձեռին՝ խորատկեալ զգլուխ ումննն (օ՛ւր) Մասն տականի, առ ճանապարհաւ Սիչանայ, ոչառճառաւ ոչ յուկալոյ յեկրպագութիւն իւր :

Աշաղակ պատահարիս տարածեալ զատենիւ Լամմջօ գենպիտի, պատգամ ցասմնական առ արհին ուղղեալ առ ծանիր զքեզ և զողի աստիճանիդ կոչման, և մի յաւելլող զոտդ ՚ի վերմակէզ, ապա թէ ոչ վաղ ընդ փոյթ ունիս կրեզոր ոչ ակն կալուս, և այնու հետեւ հանէ զնա յաջ մեծարանաց :

Անցիցս ռի՛ն՝ արմատացեալ ՚ի որտի Մահմետական առ թիւ միոյ աւագանի ջրոյ յարուցման ի ջուղայ, յառնէ ի ժանն սրօք և ժրօք ՚ի վերայ, և տայ գրոհ ՚ի խողխողո բնակչաց թաղին թարվիզու՝ ուր եկաց աւագանն, որոյ ՚ի լի թերեւս ոստիականութի տեղոյն անբաւական ի գիմադրութիւն հիւսադրեն յարքունիս թէհրանայ—ուստի հասեալ պատու խիստ ՚ի հոգեւոր և ՚ի մարմնաւոր կառավարութիւն տեղոյ ապա թէ հազիւ խաղաղի՝ և ազատի ջուղայ ՚ի վերահաս թորկէն :

Ի մտանել սորին ՚ի վանս ջուղայ՝ ՚ի տարածամու յառնէ զառաջին ցնոր իւր, զի մինչ տեսանէ զպատուոյ (գոսփոց տէր Մարտիրոսի Աւագերիցու մերձաւոր աթոռ

արածեալ՝ ցարձակը հրամայե 'ի բաց բառնալ, (1) զի տեղի է
 վերջի վանացոսակ՝ և սչ արտաքնայ քահանայի, և պայտս
 կարճացաւ կողմնականաց Մազեքիցու խի՝ յարուցանէ թշ-
 վարք անձին, չունելով զպի արամախակէլոյ զարժանն,
 անի յանկերկանելի գուրա շարաչար զ'իւրոյ, (2)

Ոչ լինիւր պայտս՝ եկե տակնսին 'ի նմին կարև հաս-
 անալ մնայր, և սչ յիւր արուրց նկոնացուցանելով զինքն
 ինքր, արածնուվեալ իւր յասս նորին Մազեքիցու՝ խիդ-
 արի զերկայնամուսւթի՝ ի նմանե, և յիստ 'ի տեղին սփռել
 զիւր զարգի, և պսու ամարդար ին հեղուն զեղուն յինքն
 'ի բազումս առ բերեալ ան բովանդակելի վնասք:

Քանզի որք առ ընթեր կշեկալ զզարութի իւր իրրե
 իւր կնչ, գրեցին 'ի հիւսուոր վայրս՝ և բարձին զքոչ
 ինքնուվեալ յամնից, և ապա բացան յինքեան գրունք
 իրին գժուարութեանց, որովք և վնասք բազում՝ առ
 զբան — Եւ այս յայս անտի է, զի մինչ համարուեցաւ
 և արաջնարքն 'ի բաց հանեալ անտի վնասք զզարգ աւագն,
 ինչի ստակու մե տիրեալ յամնեանին 'ի հարկարկանս ջու-
 րա և խի 'ի մարդապաշտ կողմնականս աւագերիցուն, քա-
 ղուք քաղաքիս յահ և 'ի գող գրուեցան, և արտաքին կա-
 ղարութի եկեղեցւոյ տեղւոյս՝ պատկառ արարու վեամի
 զարեւոյն լինէր:

Միւլ մինչ հակառակ պիտ համարուեալ զկրկնակի ջնորէ:

(1) Գործ համանգամայն պճալի և ապրեն, քանզի եղեալ զայն հրամա-
 նմանորին եղեկողոսին՝ և սչ ինքնուրոյն, որ եթէ անկանն՝ ընդիւր արա-
 ղ նոր, խի եթէ կարգաւոր՝ զի և հրաման բարձմանն, ապա ուրեմ
 ինքնուվեալ, 'ի հարցոս՝ և սչ յարենս ցանկի եկեղեցւոյ, ահա՝ զիչ գործ
 մն ուսոյց բարունագետի, ում հաւատացեալ տեղուվեալն ջուրա և
 ինքնակ:

(2) Կողմնականս աւագերիցուն զսա մեծ մարին հոգեարարութե՝ ոչ 'ի սրտե
 ինքնուվեալ յերկիւղէ՝ զի տեսեալ զնա ամնայն յարեք առաւմաւոր
 ինչ և երկարալու զգհակալք աթուոյն խի, զնորք նորա կայուն զնոր-
 անս քանզի ամնեքեան անկարողք և կարատարք: Թեմից հեղիստարանի՝
 արարելին զնովաւ, բայց եթէ այս լիցեր 'ի միւլ՝ նոքա քան զամնայն ոք
 զբարե զմանն, զայս իմացեալ մեր ստուգել:

զըման և դարձի արհւոյն, յիմ գիծակ շրջեալ 'ի հակամեծ
ուր տես դու զհանգէս պարուց աներկիւղածացն ոմանց, ար
զարամբք ելեալ ըստ կամս անձանց, ոչ ոք ի համարի բերե
թէ կայ զըուգեւեաւաջնորդ ոք 'ի վանս ջուղայ, և թէ յա
սլատշածն գնացից՝ դոյ քննագատուց և վրիժառու ոք:

Այսպիսին զոր ըստ օձի չարի արկեալ ընդ ոտիք արհւոյ
ցուցաւ այս լինիլ, թէ հասարակութիւն Բթաւիոյ ընտանի
և բարեկամք աւագերիցու՝ ունին ներհակիլ և չառաքե
զհաշիւ և զմտաւս վանաց, սակայն այս խոչ ունէր վերան
իրաւացի պահանջմամբ արհւոյն՝ եթէ մարթանայցէր խել
մտել նոցա ըստ Երբիի, զի արտաքին հաշիւք՝ չունին յ
րաբերութիւն ընդ ներքնոյն հոգևորականի իրաւանց, զառ յ
մանկամ աղապամիտ անձն կարէ վկայիլ, եթէ ոչ այսու ամ
արևջնորդք վանաց՝ պարտաւորին գոլ կամարար ամբարշտոց
և ոչ ճառարող օրինացն յայ (1) բայց ուր արդեօք աջ՝ որ կ
նուցու զտարբ Խոսչն:

Անդտան և նովիճք իսկ սահեալ իրօք 'ի գուք վա
գին, զի զոր կարծէրն յերեսաց թշնամութեւ աւագերիցուն
իսկ և իսկ ընկալաւ յանձն իւր պէտպէս ներածութք՝ որ
մին իմն զքամահանս ժողովրդոց Բթաւիոյ առ նաւիրակ ի
Ա. Արդապետ ըստցոտական գրութեամբ, մին կողմնա
առ տէր Ա. դասագլուխ քահանայն Թեմի տեղւոյս—յ
տն 1868, յունվարի 29՝ և մին առ ինքն նուիրակ ուղղակի

Ապրիլի 8 Թուականօք (2)

Այսօքիկ՝ այսպէս լինելով, և որպէս ասացաք թէ ն

(1) Այս անիք վերտին զարթուցեալ ժանկաւս այսուիկ, առ առաջն
դաւս նոր, զորն ունին տեսնել 'ի գոքու:
(2) Չլինէր և այս այսպէս, եթէ արհին պատել ունիցէր՝ գրել առ ժ
ղովուրդն Բթաւիոյ՝ և խելամոնէ նոցա զոր արժան, քանզի գոլով նոցա
ձինք ուտեալք քաղաքակրթեալ՝ զիւրաւ ունէին զիւնիլ 'ի անօրէնութի
իրաւանց և խղճի, քան զսր չաւթիւն մոյ կողման, և ներհական շարուն
կութիւնք մեւոյն՝ խանգարեցին և եցին զչաւիղս իրաւանց և արդար դատա
տանի, ընդոր և արհաւիրք բազում:

Հ յՈՒԼ իմն ետևիմիւն անգրաշըջեալ, կառավարութի եկե-
ցայ տեղւոյս՝ կալեալ և զիւրոյն շաւիղ բառ ու խոտի ժա-
նդիկն, ոչ միայն զփոխանակագիր արհւոյն ան պատիւ յա-
բեալիւր գործողացանելով, այլ և զգիր նորա անքակ կնքով
միտ բազում յաւանգբազան պահելով, (Պարտ. 1870, էջ 18)

Այս չափս բաւական առ որտաքինս, դռնամբք այժմ
մեր՝ համառօտ անտուժիւն, երբեմն յաներկայութեան
աննորդի վանաց ջուղայ՝ բարեկարութեամբ մերով վարձեալ
փորձեցորդն մեր տէր Սարաիբոս՝ զերկոսին միաբանս իւր
Պրիսիսիսիս և տէր Արիստակէս, իրաւաբ գաշնագրութի
միկան պաշտօնիւ տայ հանել առաւելու մեր՝ իբրև հա-
պտ միշտ, որպէս զի բոս կարի ջանս յանձին կալցին՝ ի նե-
ղիւնք և ան պատուել զգահանայութի մեր առ, զՎշեք
պատան բան առ Ղարեհ արքայ պարսից՝ յուշ իւր բե-
ռայ ոչ երկինք ք Ղրեգակունս ընդունի, և ոչ երկիր
կանութիւնս երկու, իմն աւագերէց :

Սոքին պաշտօնատարք գոյով երկաստորդք ան փորձա-
նի ոչեղծք, (Ե կէտեալիս Գուհայ ընդին Երեան Ե Ժոտայ-
նի բառոյ) թեպէտ վայր մի ոչ մարթացեալ չ վճար դա-
նիս, սակայն զինն տկարանալոյ գլխոյն առաջնորդի, (1) և
բնուոյ ներսորի իւրեանց և առաքչի աստ, անկգամացեալ
զք բանչափ, գրգռելով չարաբարոյ զմանս ի մեր ընդդէմ
մանելով զմեզ յան ողորջելիս վնասու և ան պատուութի,
այ թեպէտ զեղջիւրս անօրէնութեան շնորհիւ ան փշրեցաք
եղականիս օրինօք, սակայն բուն արմատք չարացն՝ ելին աստի
մտն ի ձեռաց մերոց, զառարկայէս այսմիկ մարթ լինել
նորման բացատրութեամբ փեղեկել զընթերցողս, եթէ
յառաւ թղթի մերում առնոյն տէր Սարաիբոս չիցէր ընդ

Ս Են կատարայ Տանուտեր՝ ապականել լինի բոլոր ընտանեաց, մի
նախ ևսկի մնորեցուցից լինի բոլոր հօտին, մի անգետ Ղ կաւար ընդ
նախ լինի ոչլոյն նաւին, և մի զլիաւորի վնաս՝ բառ արժանւոյն յազանի-
նայն անգամ նորա՝ - Գուհի՝ Ժոտոյ՝ Ե. Գարե՝ էէս 290.

լայնեալ, զոր ՚ի վախճան գործոյս ընթեռնլոցես :

Եւ զոր մերս անձնական վնաս որիչ ի սմանէ : այս է ,
այն ինչ հեռացեալ մեր ՚ի թեմական կառավարութենէ եկ
ղեցւոյ աստի : և հազիւ սթովեալ զգլուխ մն ը ի թոյ ժակ
պահանջից կառավարութե վնաց , աս վերտախն բռնաբարե
զմեզ ՚ի նոյն ՚ի անգուկ մի նոր թեմական առաքելով աստ
հանգուցեալ (1) օրաբ Ս . Ս . անուկ եկեղեցական յատուկ ին
պատուիրանագրով առ նա , որպէս զի նախ զկոնդակն ատլ ը
թեռնուլ յեկեղեցուջ և ապա յանձնել մեզ զայն :

Բա այս և յատուկ գրչաւ իւրով առ մեզ գրեալ , թե
առաջնորդք վնացս ոչ բարւոք ընթացս ընդ ձեզ ունեցեալ
ուեիք իրաւունս և ոչ անտալոյ մեզ , սակայն ոչ այնպէս , այ
զոր ասեմք : սիրով հաւատոյ զի եկեցեք ժամանակ յորու
քու ինպութեամբ ասելոցին , անցաք մեք ընդ հուր , և ըն
ջուր , և անք եհան զմեզ ՚ի հանգիստ , և յաւել թէ : ՚ի փոքո
մարմնոյ աչօք ամբասնելոցես զիս այդր , և փորձիւ իմանալ
զամ , զայսմանէ համբերձանաց եկաւորութեանն աստ , յայ
նեալ և առ նոյն եկեղեցական : (Է)

Բն այսպէս ՚ի հարկէ ստիպանացն յանձն առաք զպա
տոնն : առ ժամանակեայ ուխտիւ , այնքան մինչ գայցէր ինք
աստ ՚ի տեսութի և ՚ի լրումն ամենից , սակայն մէր կածարուն
ասացելոյն ըստ մերում կանխարանութեան , թէ զոր անօր
նեալ այսօր ընջէր ՚ի վաղիւ , առ որ և ոչ սակաւ վիշ
ի մեզ : մինչ պարաւանդեցաք զկրկնակի հրաժարումն մե
յինքն առաքել՝ որ և ընկալեալ յօժարութեամբ :

(1) Ըստ մեզ և զայս ոչ առանց ներքին գիտաւորութեամբ , թերեւ ըզ
մտաւ անեալ թէ ՚ի զայն այս , կարօտիւր միոջ սղակցի և զործակցի , և ա
չ ոք քան զմեզ ընտել և անկաւոր յանկաւանդ լուեալ թէ երբեմ խորհ
զակցեալ մեր աստ ընդ տկանաւոր ժողովրդաց ամանց կոչեալ եաք զԹ
Եպիսկոպոս ՚ի հնդկաստան , որոյ և վասն ել և դարձին և ծանուցն աստ մա
պատրաստեալ զհինգ հազար բուփիս , այլ և յանդերձանք փառաւորպէ
սասցնանն այսր ՚ի մեզ , որում դեմ եղեալ խորհրդականաց թոյլ չեաւ
զալ , սակայն շինացեալ թէ այն յատուկեք ժամանակ , յորում ազն
մեւով պարարել :

Տինա՝ մինչ ընդդէմ ապիրատ գործոց երկուց յամառ
 անասից ասացելոց բողոքեցաք յատեն իւր՝ զլացու
 բաւամբք մերովք, շատ հաժարեալ զմեղայական միոյն առ
 զբանին իւրով, թէ մեք ինդրեմք զմիռացունն յանցա
 ց և այլն : (ԿԵՆՏԻՒԼ ԱՐԺԱՆԿԱՅ ԳԵՐԵԱՅ ԿԵՆՏԻՒԼ 19) Եր
 ան առաւել սրտմտեալ մեր՝ բողոքեցաք հրապարակական
 քրթոք, և յատուկ յաջմիածին, որով յետս կոչեալ նր և
 իննան ընկալեալ յաջմիածին յամիտն 1872 մարտի 6 :

Մերք եթէ այս և եթէ այն, այլ ուղիղ զոր ասեմքս, զի
 Երկու : Երկուսուս վրդովեաց զխաղաղութիւն հնդկաս
 Ի հայոց, սահ Երկուսուս տապալեաց վեր ՚ի վայր
 Երկուսուս ի կեղեցւոյ, այնքան ահարկու հերձմամբ
 Երկուսուս կարկատելն անհնար, քանզի անփոյթ մնալով
 Երկուսուս յաշխարհական կառավարութեան, և ըզ
 Երկուսուս սրբոյն ՚ի սիմոնականութիւն ՚ի գին և յարժաթ,
 Երկուսուս զբանն մերթ ասի հազար թուաման դրամք զԱ
 Երկուսուս որդին ՚ի վանաց արձակեալ յերկիր իւր՝ որ ասի
 Երկուսուս ՚ի ճանապարհի, և թէ մամ մնացեալ զդրամն ՚ի կերաս
 Երկուսուս միայն գիտէ, որոյ զկնի և ինքն ըստ վկայելոյ
 Երկուսուս հազար թուամանք ելեալ ՚ի վանաց, և ոչ դա
 Երկուսուս ընդ իւր տարեալ ՚ի գերեզման :

Երկուսուս ոք թերեւ ցմազ, թէ յաղքատ վիճակէն ջու
 Երկուսուս նմա ինն հազար թուամանաց գանձունն, ՚ի պատաս
 Երկուսուս լուիցէ, թէ առն ընչասիրի ՚ի պաշտօն հաշակ և երև
 Երկուսուս ոչ ինչ գժուար հաւաքումն քանակին, նա զի՝ չատմք
 Երկուսուս յաջողեալ նմա զայն ՚ի ջուղայ և եթ, այլ ՚ի տեղեաց
 Երկուսուս յորս վարեալ նորա պաշտօն տեսչութե, ՚ի վանս
 Երկուսուս Եամախոյ, յաջէքսանդրապոլոյ, և ՚ի ջու
 Երկուսուս անձամբ շրջեալ ՚ի գեղորայս՝ և բուռն լստութիւ
 Երկուսուս զժողովուրդն : (1)

(1) Բազմաց ողբացեալ զվնասու է եկեղեցւոյ, սակայն և ոչ ոք հոգացեալ
 էր զարեւերն սիմոնականութեան՝ յորմէ բղեսն չարիք անհամար պատմ
 էր իմանէ թէ ՚ի գեղորայս, առ շնչին իմն ինդրով՝ բերեալ ՚ի վերայ սուս

Ընդէմ էապամնաց՝ պատրուակ մը կալեալ սարս Ի ձեռ
 զկառուցումն միոյ նորագ առջնորդարանի Ի վանն Չուզայ
 և այն սևմպէտս , յորժամ երբակէ առաջնորդարանք . ա
 ղուոյն վայելչաշէն՝ գատարկութիւն ծփին — հանեալ նա
 րակ ՚ի հնդիկս այնու միջարկութեամբ՝ և ընկալեալ զա
 դիւնս բաւականին , զառ Ի մէնջ քարչեալ և գհարիւր թուս
 առ այն նպատակ , (1) արկեալ և զթեմս հնդկաստանի յ
 ձուրգս , որպէս վերն առացաւ , թնջ և զոր Ի վանաց բարձե
 ընդ իւր՝ ՚ի չուեւն անտի , թնջ և զառն Խրայտայ Թնու
 որ յետկոյս վանացն , ուր բնակեալ խննեշարատոյց՝ գո
 ծէին բիւր չարիս , թէ քանի գժուարութիւն առւագ այրւ
 ընծայել զայն տուն վանաց՝ սչ ոք ծանեաւ , զոր վաճառե
 րկերիւր և քառասուն թուամնով , ուսմմն Անգլիացւոյ
 արկեալ զգրամն ի քսակ իւր , և ոչ ոք Ի ժողովրդոց ընդգ
 կացեալ նմա :

Ապացոյց իմն է պարզ , և զվերջին վրէպակ նորս Ի թն
 րան քաղաքի , Ի Անսակ գեղջ , ընդդէմ օրինաց և հակառ

զանս մեծամեծ Դիքահանայս , յուշ առ և զընտրութիւն քահանայից Ի
 հնդկաստանի—սիլ առատ Ի սուրս՝ նա տիրող արդիւնաւոր Վիճակէ , եթէ
 Ի նմին արժանի՝ կամ ոչ—մին Ի սոցուոց տէր Աւետ Աստուածատուր , որ
 թուամնով վարձեալ զթեմ կալեաթայ , որոյ Դի բերանոյ սուղեալ մը զս
 շմոնէ Դարձեալ խօսեալոյ)

Ընթերցեալ մեր զտղազրեալ տետրակ մի Էջմիածնի , այն է կոնգով մ
 արդի Աստուածընտիր կաթուղիկոսի զրեալ յափ տեաւն 1868 . և սու
 Դի համօրէն առաջնորդարան Ազգիս , վանն ոչ անխտիր ձեռնարկելոյ զվարդայ
 և զքահանայս , որոյ իմաստն հողոյ շրթամբք համբուրելի , բայց անցուք
 ուր զազրեցութիւնն յեկեղեցիս , մինչ զնացք ոմանց Եպիսկոպոսաց համան
 մայն հակառակ հրամանին , եթէ քահանայ մի պարզ շեղեցի գհրամանաւ
 պիսկոպոսի առաջնորդին իւրոյ , հատ ընտիր կանոնք անկցի ընդգատաղարս
 թեամբ , իսկ Եպիսկոպոսուք որք զհրամանաւ Աստուծոյ և կաթուղի
 զանցանին՝ մնան անպատիժ և բարձրագլուի , ընդէր , զժնջ արդեօք պատ
 սորին , եթէ գիտէ ոք՝ թող և մեզ լուծցէ գառիթն :

(1) Արտաքին իմն պատահարաւ , այն ինչ երեք հարիւր թուամն զ
 մտեալ Ի ձեռս մեր , խիղճ եղեալ մեզ ունիլն իբրև իրաւունք սեպհակ
 առաքեցաք արժուոյն Ի բաշխել կարօտաւորաց Չուզայ , սն զկնի մասնաւ
 պէս գործադրութեան , հարիւր թուամն յանուն առաջնորդարանին ունիլ
 քեան որոշ է , և մնացեալն ստէ յանձնեալ յարկեղս աղքատաց տեւոյն , որպ
 առաքել առ մեզ զստացական վերակացուացն , և մեր առ ամբոյ՝ ոչ ներհակ

ամանի կաթուղիկորի, արգելանաց ջուզայ վանաց՝ և հայ
պարտկուծեան թեհքանայ, գազանի ընդ գիշերոյն ձեռնա-
կէ գրանի մի յիւհանայոս, յիւրաքանչիւրոց հիսուն թու-
մի պանալով, (Զպարտիկ խաչա Ազգո՝ առաքելուն լսողին, Եան
տան 1871, Բի- 916) (2)

Այսպէս գիցուք ՚ի մէջ կաթուղիկոսաց և Եպիսկոպո-
սոց ասն ազգիս գասն քանի շինողք, որպիսիք եղեն Ս՛եա-
վեանք, Իսահկեանք և այլք, և կամ այժմէն մերս Գ. կա-
նաչիկոս, ասկայն զի ամբոջ ոչ ողբասցուք զԹրքէշեանց,
Վանակեանց, զՍուրմակաց և զայլոց բազմազեղուն աւեր-
իչ հնար արգեօք միոյն կեւոյ ընդդէմ յորձանաց, և թէ
բնակի ժամանէ՞ փալաս, յորժամ մին շինէ՝ և բազումք
բնակին յանկումն՝ ոչ, — ասին այս է վիճակ տանս մերում
կրօնարկանուծի, զոր խնամոց քի յանձնառնելով, ափսճ-
ոց գառնամք ՚ի քերթած մեր, զոր տուաք ՚ի Ս. Եպիս-
կոս, զոհելով զժամանակ մեր և զեռանդ հոգւոյ :

(2) Եթէ ՚ի գազանի և յանարժան ձեռնադուրնէն ինչ ինչ անողբելի
պէ՛տեան և ճնանին յեկեղեցիս՝ յայտնի է աշխարհի, ՚ի բազմաց մին
այլոց մք աստ հանրահաչակ գործն Մեւքեսեգեկ կաթուղիկոսի, յամ
տան 1686, յեւրով բազաքի Նիտրոյոս Եպիսկոպոսաւ, որ Էնչեաց զԱզ-
գային մեր անտի՝ ՚ի կսկիծ յաւիտեան (Կաչա Գո֊ Առաքելի վարդապետի
Կիւր, ևս պարմութիան ուղիս հարու Դ. էրեւ 630.)

Ի վեր տանջիս, ուլ վեհապետ մեր պատուական,
երբ եզակի ձեռին ծափումն, չունի զիւր ձայն,
Զի զօրալուսին վաշտուց մեղկից ան յաշթական,
Ձանաւ զիւր կեանք՝ ՚ի նպատակ ներտից մահուան :

Մինչ Ահեղին խնամք ան բաւ առ Եսրայէլ ծովանայր
 եգիպտական հոծ երաշխէպ՝ անդ ՚ի Հեղձնուլ զօրանայր
 Ի լոյծ Շիրմէ՝ գոգ Գեա յափէ՝ յարոյց Եհան ՚ի հանգէս
 Կայտառն ՚ի ճեմ՝ յանկոխն Սինա՝ Ամբամածինն մեր ՄՈՒՍԷՍ :

Որոյ ՚ի ձեռն՝ կուռ ՚ի գնացն Ածայնոյ պահեստից՝
 Իցոյց ահեղ սպառնալեաց՝ Ազգին խաւար թակարդից՝
 Անզոյգ ՚ի գայս յաւխտենից՝ տայ տեսանել շապարէս՝
 Որ ՚ի ճակատ մնամարտից՝ պղաճաղէն քաջն ՄՈՒՍԷՍ :

Ասեմն ՚ի յաղթ հոգւովն անտես կոյր ՚ի պատուց խուժանի
 Ընդ մառախլով ամպոց բարձանց՝ ածախօս պատգամին՝
 Փիր պաշտօնեայ զերթ զԱրժուոյ սրատես ՚ի ճախըն նորապէ
 Ուլ քան զԱրփուոյն համատարած՝ լուսովն անշէջ մեր ՄՈՒՍԷՍ :

Սրբոյն Աջով հոգե պնտեալ ՚ի հրաշակերօս անդ հրաշի
 Տայ Հովանի Իսրայէլեան տարտամ հոգւոց վայր ուելից՝
 Ի չու իռահ առ ՚ի Սիօն՝ բանայ սեղան հոգեպէս՝
 Ուխտին նորոյ վաղաքարող՝ ժիր մատրոսակ հեզն ՄՈՒՍԷՍ :

Ի՞ր դժուրին ծակիւ մատին՝ Ածայնոյ զօրութեան՝
 Ճեղքել վանել ՚ի պարտ՝ մատնել՝ զԱմաղեկայն ռազմ կջան
 Ի ցոյց ՚ի յոյս Հովուաց յետնոց քաջ խրախոյս էապէս՝
 Տիպար անգայթ՝ հանուրց ազգաց տան՝ հեղինակ ինքն ՄՈՒՍԷՍ :

Սորին հանգոյն Անուանակցեղ պրդ՝ ձեզ մնայ միժ յոյս մեր
 Ով սրբազան Հովիւ բարի և Առաջնորդ տանս՝ մեր՝
 Ի բաց վարել զԱմաղեկայն մեր թշնամւոյ զեղծ հանգէս՝
 Հոգւոյ վիճակ բարեյարդար՝ մեզ օժանդակ տէր ՄՈՒՍԷՍ :

Իրիգորիս Իրպիսկոպոս Փիլիպպեցի, որ այժմէն ՚ի կալ-
 թոյ կիտակաւ վարէ զպաշտօնիւր, զի որպէս կհանք սորա
 շինախորդաց, ըստ որոյ և մեր որոշեալ զճառ սորին
 ստուկ գլուխ բանից, իբրև երկրորդ մասն աշխատասիրու-
 ան մերում: որպէս տեսանի ՚ի գործս — բայց և այնպէս
 արկայք ինչ ինչ՝ պարաւանդեն իբրև նախաշաւիղ սկզ-
 քն հեղուլ աստ և զգուգնաքեայս ՚ի ծանօթութիւն:

Յայնի է բազմաց զպատիւն զոր մեք բարի գիտաւ-
 յերամբ սմա մատուցաք՝ ազգի ազգի առ բերմամբ, (1)
 զի քորագոյն իմա՞ զընտանի և զփորձաւեալ խորհուրդ և
 վարժութիւնս աստի կողմանց և անտի ջուղայ՝ առ գնացս իւր
 իմ, յուսալով թէ իբրև առաջնորդ հայրենւոյն մերոյ՝
 որ այնու յարգարել յանձանօթ վիճակի անդ զոր հարկ
 ում նուիրական պարտուց ՚ի շինութիւն ժողովրդեան, և
 որպէս զպարտս հայրենարիրութե, կրօնասիրութե, և բա-
 րասիրութե վճարեալ՝ առցուք վարձախտն է, և ոչ մնացուք
 վրիպու մեղաց ըստ ադաքելոյն Յակօբու (Դ. 17):

Սակայն մինչ նորա առ ոչ ինչ գրեալ զայս մերն փանաքի
 սակարկութիւն, հետևապէս մատնեալ զինքն ՚ի գնացս
 իմա՞ մոյն ներհակ օրինաց այ, կանոնաց եկեղեցւոյ և
 ում վսեմ աստիճանի կողմանն, որովք վնաս մեծ կրճի
 ինչոցոյ՝ մեզ և բազմաց — արդ մեք իբրև Բրիտանոնեայ և
 յայնեայ եկեղեցւոյ եթէ ընդ ցաւօք սրտի դարձուցեալ
 մեք գրելչօ ընդդէմ նմա՝ չպիտիմք մեղուցեալ: ըստու-
 ճ բուն առիթն ինքն՝ և երիտասարդութիւն իւր: (2)

Երբեք ամ ոք յանձանօթ վայրի՝ կարօտաւոր տեղա-
 ւոր շարդի առ գնացան անխտոր, և այսպէս եթէ հրեշ-

(1) Յն. Արշալուսի պարբառեան: յամբ տեսան 1872-73, թիւ 943 և 961.
 Եւ մերն ապագրեալ վահան հաւատոյ գրաց ընծայուած առ նա. (Բողոսմե
 ուրմեալ յիշատելն աստ)
 (2) Յժ վարդապար օրինարեալ Առաքելոն յեկեղեցին, ընդունել զմա-
 յաւան յեպիսկոպոսութիւն. Ա. Յիմեփիտի Գ. 6)

տակի բարևոյ դիպեալ ըստ Տօրեթա . (Ե . 6 . Ը . 2) յաշ
դիւին չարի , հարթէ զընթացս իւր ապահով , որով և ազա
'ի վասնզէ փորձանաց , այս է , զի եթէ հեղինակն ուշիմ
փորձառու , բնականաւ իւրով յաշթ իմրցումն , իսկ եթէ ո
կոյր ընդ կուրայն 'ի միասին գահայլէժ 'ի խորեւորատ կո
տեան , (Մաթեմատի ԺԵ . 14)

Որք միանգամ զհետ եղեն տուգուրէ խառնակման
ճակաց հնգկաստանի , գտան զԹ . և Ս . Եպիսկոպոսք , ո
խորհրդովք և հրապուրանօք Ուորովամային խորհրդարանի
ուր մերթ պարագլուխ տէր Մ . Տ . Յովակիմ ընդ աներ որ
ւովն ատենադպրի , և մերթ միայնով ատենադպրաւ , (ոք հաճա
ն համակարէ Գեորգի Ի հետաւոր վալտ Գաշտէր) և զոր ըստ ք
վճարեալ յանուն նոցին եպիսկոպոսաց դրոշմեալ հաստ
տեալ , է զոր անագան ուրեմն իմացեալ նոցա , և է զոր ոչ

Ի Սեկնիլ Ս . Եպիսկոպոսի 'ի վանաց , և ՚ի մեռան
ատենադպրի տեղւոյն , խաչատուր Ս արգասպեա , անօրէն
թեամբ կառավարչաց ընտրէ զտէր Եղիշէ Վահանայն 'ի պ
տմն գրագրութե վանաց ' առ ժամանակեայ , որպէս զի ՚ի գ
նորոգ եպիսկոպոսի եթէ հաճեսցի ' պահեսցէ , իսկ եթէ ո
ընտրեսցէ զայլ ոք — որոյ 'ի լուր ' գալարի աշիք տէր Ս
տիրոսի (Կապեա) որ յուսայր տեսանել յայն պաշտօն որ
ինքն ըղձայր , աներևոյթ իմն եղանակաւ գրդէ զգմանս ի ջ
ղայ , առ 'ի ջանս մերժման նորին ' և բերման 'ի տեղի անձ
որ այժմէն կայ :

Վարդեալքն ' անդրէն հրապուրեն զմիտս սմանց , որպ
թէ բարւոք նախ քան զգալուստ նոր առաջնորդի 'ի վանս ' և
սարակաց ժողովով կարգել զկարգ իմն կառավարութեան
ընտրել զարս քանի մի 'ի հոգաբարձութի , ըստ որոյ կար
ժողով ' ուր և ընտրին անգամք 24 , որպէս զի 'ի գիմաց
գարակութեան արացեն ' նոքա ' և զոր արժան , (1)

(1) Ինչայեմք նշանագրել զանուանս և զվիճակս ընտրելոց անձանց ,
անդաւական զէթ ՚ի բարու քուռն մասնաւորի օտնց եւրեանց , այլ Թուր
գասել որոց ճանաչեն զնոս :

Յեա աւուրց 'ի նիստ առաջին, առանց 6 և՛ իցէ նիւթոց
 քնորածութեան՝ առաջարկեն զի տէր Խղիշէ արձակեցի
 պաշտօնէն գրագրութեան, ընդ որ հիացեալ խաչատրոյ վար-
 պետի Ղթառակալին՝ առէ, նախ որոշումդ չէ 'ի ձերու
 անաւթեան, զի գործէ այդ ներքին՝ կախեալ ընդ կամս
 նահանաց—երկրորդ սովաւ կամ այլով ոչ շահ և ոչ նիւթա-
 յ վնաս կառավարութեան, մեք ոչ անխորհուրդ կոչեցաք
 եր Խղիշէ 'ի պաշտօն գրագրութեան՝ և ոչ առ մշանջենաւորս ՚
 շարքան՝ մինչ առաջնորդ օք եկեացէ, յայնժամ պահելն
 միտցասելն՝ 'ի նորա կամս մնայ, մանաւանդ յընթացս քանի
 ինչաց՝ չեմք տեսեալ 'ի նմանէ թերութիւն ինչ, ուստի և
 ինչմէք բացահանել զնա, այլ եթէ սւնիք դուք իրաւացի
 անառ ինչ ընդդէմ կելոյն՝ յայանեցէք, որ եթէ հաւանա-
 յն, ապա և մեք հանցուք զնա 'ի պաշտօն է անտի :

Ո՛վ գծնդակութեանս նախանձու՝ իբրև շինարար անդա-
 ր, մանաւանդ և պատճառին վարեցելոյ յառաջ, զի յա-
 ռք 'ի նոցունց ոչ բարեալ 'ի գլուխ իբրև հոգևորականք,
 ինչ որ Գեղեկի-րէշ եղբայր արեւարդին Տոնայեւ, և անէ օրէ Գե
 ղեկոսի Գաբաէլիոյն) յոտն ելեալք միաձայն ասեն, ըստ
 անձ տէր Խղիշէ առնէ բարեկամութեան ընդ տեսան
 ինչմանու խաչկեան, անշուշտ յայանելոցէ նմա՝ զառան-
 նա վանաց, ոյր վասն չկարէ կեալ 'ի սմին պաշտօնի—ժպ-
 տալ վարդապետի 'ի ցնորն՝ առէ :

Ենորհեւ այ վանքս չունի ինչ առարկայ ամօթոյ, որ
 թէ տէր Խղիշէ և եթէ այլք գրեցեն 'ի հիռաւորս, թող
 Ե. առ տէր Յովհաննէս՝ որ միշտ բարեկամ եղեալ ընդ վա-
 րդաք՝ որպէս երբեմն կառավարութիւն վանացս՝ իրօք զնա
 ինչ բար ինքեան վերագրէր—ձեր թողցուք և զարծարծ
 անեալ որ այսպիսեօք 'ի վեր երևեցան ցայս վայր, արդէն
 զի տէր Յովհաննէս 'ի արամութիւն մեր հրաժարեալ յամէ՝
 ինչ ինչ իմե՛ս ասան՝ մի այլ խօցէք զսիրտ նորա, և մի գարձեալ
 ինչ թուօքնք զսպառնալիս և զիրաւացի կշտամբանս նր 'ի վանս

և 'ի մեզ, առ վնաս ընդ հանգւբ, յարժամ զհետ անցել ըստ
առաջնոյ՝ ոչ չքացեալ 'ի միջոյ և այլն :

Ղաժկամակեալ տիրամարտիցն՝ տան հրաժարական ,
յորէ անտի իբրև չքացեալք՝ այլ ոչ յորին 'ի խորհուրդք ի
հոգեպան . (1) քանզի և անձանօթից ոմանց 'ի նմին գաստ
ան տեղեակ ներքին նենգից նոցին , պարտաւանօք 'ի բաց հր
ժարին , այսպէս ակնկալութիւն հակառակորդացն՝ գնի է յ
երկաւորութեան առաջնորդի նորոյ , թերևս նա ընդ իւր օ
միցի գրաւիր , կամ զտէր Նշխիչ 'ի բաց արձակեացէ ինքնին

Ի փոքու ժամանեալ առաջնորդի 'ի վնաս , չէ մարթ հ
ւատալ թէ չունիցէր նա տեղեկութի նախկնոյ անցից , 'ի ձ
որն յաջորդի վարդապետի իւրոյ և վնասոց . հաւանէ զտ
Նշխիչէ , և օրհնութք գրողմէ զպաշտօն , որով պայթուցեա
զսիրտ անազորոյն հակառակորդացն՝ տայ վարանիլ 'ի կ
նակի խորհուրդ չար . թէ զի միջ նենգութեամբ քարձց
զանպալան 'ի միջոյ :

Նեստոր և պարագլուխ նոցին 'ի Ղալիաթա աստ աւ
երիցական տխողոսաւ . և 'ի շնորհօւկս . . զօրացեալ 'ի քաղ
ական արուեստ իւր վաղեմի , վարձեալ այնու և զքանի
թեթեամիրտ մարդապաշտս մերձաւոր և հեռաւոր՝ ըստ
ձեռման ախտացեալ ժամանակիս , աստուստ և անտուստ պ
տորեալ զողջախօհ միտս արհւոյն՝ շրջեն զնա ի հակառակն կ
ըստ ըզձի իւրեանց , ոչ այնքան 'ի վնաս տարաբաղդին տ
Նշխիչէի , որքան վանաց , արհւոյն՝ և բազմաց , որպէս ի ստ
մի առ մի բացատրիլ ունին :

Խրատի նախապէս տէր Նշխիչէ ինքնագիր նամակաւ հր
ժարիլ 'ի պաշտօնէն ատենադպրութեան , խոստանալով ն
զայլ իմն պաշտօն արդիւնաւոր՝ քան զոր ունէրն , իմն զվ
ժայետութիւն դպրոցի տեղոյն , և մինչ պատասխանեալ
թէ ես ոչ ակնկալութեամբ վարձու ընկալայ յանձն զվնաս
պաշտօն , այլ իբրև նուիրական պարտիս սրբազան պաշտամ

(1) Երանի արտոյն՝ աստի փոսկեալ Թոքք անօթիմիջ Անուեսոց

չնորհած ին որ ամուսնոյ քննութի ինձ և խղճի իմում թն-
 լ զայն առանց ինձ բանաւոր պատճառի, արեմի անձ իմ
 քանիս ինձ գիտել՝ թէ առ ինչ յազակարժ գայն ցաւազի
 պատճառով պատուոյ ինչ և անուան, և մինչ վերաբերեալ
 ինչն ահաւոր բնութիւն, ինչ շխարհեմաւ գեղ պատճառ ինչ
 ինչ և մնայ թիզ հրատարիլ քոյք գրուիմք, և այս գեղ
 անուար՝ քան թանի մերժմանդ, առ որ գրե անք Եղիշե
 անորոպէս իւրն օրինակ զայս:

Վ՛ր լրտին բարձր սրբազնութեան Յ՛ն Վրիգորոսի արք. Ե.
 ի վերապահ և առաքելապաշտ արժուն առաջնորդի Վրաց
 ինքնակշիւն օք վանաց— Սրբազն Յ՛ն Ե.:

« Զնորոպիւր լով բարձրագոյն հրամանի ձերդ սրբազ-
 նութեան՝ պարտաւորիմ սովալ մատուցանել զհրատարա-
 ինն իմ՝ ՚ի պաշտօնէ ասեմադ պրուութեան ամենա՝ վնացս և
 ինչ լով վերաուան շնորհաութ իմայ՝ արգար դատաստա-
 ինն այս օր գիտե քննել զգաղանիս սրտից մարդկան— Եւ-
 րանապէս ինչրեմ ՚ի բարձր սրբազնութեանէ ձերմի, զի եթե
 ինչ անձ գտան միք ընորհել ինձ վկայական հաւատարմու-
 թիւն, ՚ի պաշտօնին ասեմադ պրուութիւն— այժմ՝ և առ յայտն
 ինչրեան ձերդ սիրոյ և ընորհածութեց խորնարհ ժամայս

Վրացայ 1873 շ
 թ 16 Մարտի: Ն Զեւ" Տեր Եղիշե Յ. Մկրտուման,
 հրատարակ Ասեմադպի Մ. Վանաց:

Հրատարականս այս յատուկ գրութեամբ առաքել առ կա-
 ռապոսիս վանաց, որպէս զի զկնի յանձնելոյ արհւոյն որոշե-
 թ զվանակ ընկալլոյ յիւրմէ զոր ՚ի դպրատան անդ ընդ կա-
 ռապոսութեամբ իւրով, որոյ զօրինակն ասելորդ համարիմք
 ինչ անցուցանել:

Վրաց խաչատուր Վարդապետ ընդ կառավարչաց՝
 Վրիգորոսի Վ. Մարտիան, Յովսէփայ Սարգսեան և
 Վրիգորոսի Վ. Վրիգորոսի, զկնի ընկալոյ գրոյն անք Եղի-

շէի, պաշտօնական գրութիւն մը երկար լի իրուամբ և յա
 դիմանութեամբ գրեն առ արհիւն, ստիպելով զպատճառն,
 թախանձեն թոյլտուութիւն 'ի տէր Եղիշէ, յառաջ վարել
 զարժանաւորութիւն նորա և զհաւատարմութիւն՝ յընթաց
 ժամանակի պաշտօնատարութեանն, իսկ արհուոյն՝ ոչ մին՝
 ոչ միւս անսալով պատասխանէ բանիւ, "Եւմ հրամանս է՝
 պարտի կատարիլ, (1) անձարացեալ նոցա՝ լի արամութեամբ
 գրեն և տան առ տէր Եղիշէ վկայական մի՝ յայտնելով ըն
 նմին զցաւակցութիւնս և զզարմանս ի տար օրինակ գնալ
 արհուոյն — որոց ամենից ճիշտ օրինակն առ մեզ լինելով
 վասն երկարութեան ոճոյն՝ չկամեցաք բերել աստ — քան
 'ի բերելն հարկ լինելը մի մի ևս զգիտողութիւն յիմաստս գ
 րուածոյն, որով կարի երկարելը զգործ և զվստասակ մե
 զոր կամիմք որքան հնար՝ 'ի կարճոյ հարանձնել զամենայն

Նետ ցայսվայր յառաջ վարելոյ մեր գտեսնական առ հ
 ւատչեայս, իրր նախադրութի անցից, մտանեմք յայլ բացա
 րութիւն բանից, որպէս զի մարթասցուք վաւերացուցանել զ
 րաւունս՝ ընդդէմ խաւար գործոց աներկիւղածաց այս
 թշնամեաց եկեղեցւոյ—այնց ասեմք՝ որք պատրուակաւ կրճ
 անցին և անցանին քան զան հաւատ հեթանոսս :

Սկիզբն արասցուք զպատճառաց ընտրութեան և մեր
 ման տէր Եղիշէի 'ի պաշտօն գրագրութեան վանաց, որ
 'ի ձայն ընտրութե՝ գործիւր ամպք մթազին պատեալ զպար
 պաւ բնակութեան քահանայից տեղւոյս, որոց դասագլուխ
 տէր Մարտիրոս, որպէս թէ տէր Եղիշէ չէր արժանաւոր այ
 պաշտօնի, և թէ գործէր այն ընտրողութեան հասարակաց ժ
 շովոյ, և ոչ յաջորդի և կարավարչաց միայնոյ, ընդ այս հ

(1) Խրատե Սիրաք ոչ հեզոււ գեօսս՝ ուր չիք տւը — ԼԲ. 6.
 Առաջնորդ եթէ 'ի հաճոյս իւր և յագուտ վարէ զիշխանութիւն իւր՝
 բռնաւոր — Առաջնորդ պարտե երկար խուզարկութեամբ. քննել զիթաւ
 'ի դատաստանի. և հասու լինիլ ճշմարտութեան, զի ոչ ամենայն ամբաստ
 նեալ է յանցաւոր, և ոչ ևս կարծիք յանցանացն կարն առնել զոք արժա
 դատապարտութեան՝ ըստ բողոքելոյ դատախազին (Թուգ "Խուր", երե

առակեալ մեր թէ չունէր և չունի հասարակութիւն ձայն
 ուսում : զի գործ է սեպհական իշխանութե վանականաց , որ-
 երէկ քրքեմն մտաք իսկ ծանուցեալ : յորժամ ընտրողութեամբ
 կթ : առաջնորդի և յաջորդի վանաց : զամս իբրև երիտ առ-
 եակ մեր զայն : պաշտօն ասեմագարութե վանաց ձրեապէս : (1)

Երանաբանեցաք արդէն : թէ արբանեակք չարին նախան-
 սա յաճիրո բացամերժման տեր Եղիշէի : զմեզ և զանուն մեր
 երեալ իբրև գործի անօրէնութեան , և զառիթն սուեալ նր
 գրեկամութեանն ընդ մեզ : որպէս զի որք ընդ մեզ վարին
 կող : հալածանաց և սրստոյ են վայելուչք , որպէս և ինք-
 մեք : իբրև 'ի ժամապատէ գարշին 'ի մէնջ , կարծելով և պնու-
 ցանք առ աճ մասուցեալ : (2) մեք ընդ այս անլուր դժնե-
 յիւր Իրեկայս գտլով : գրաւոր հարց առ իտաչաուուր յաջորդ-
 որպէսպէս արարաք : զսա որում ինքն անտառակալ ժողովոյն
 կանեմքի ? և ինքն դիմագիր անդամոցն : բայց սա առ ժամե-
 կոյ զխնդրովք մերով եկեալ , թերևս 'ի ֆածկել զանթաք
 ինքն քաղաք ' որ 'ի լերան հաստապեալ :

Վաջուղայէ եկեալ սաս սմանց անդամոց այնր ժողովոյ ,
 զիսց անանց ֆանթից դալարափողեալ այնր ժողովոյ անցից ,
 զիսք զհոսա յերգումն , որոց ոչ կարացեալ շեղիլ : խաստա-
 րեմքն զսաուզութեանն , առ որ կրկնեալ զհարցս առ նոյն
 զվարդապետ : անազան սւրբն հարկեցաւ մեզ զրել այսպէս :

(1) Ձեր անօրէնակ տեր Մ . զունայութեանն բանից իւրոց , զի փնջ ինքն
 մեք որդի իւր եմյծ յայն պաշտօն ասեմագարութեան վանաց , եմյծ
 մութեամբ Թ . Եղիսկզոսի ֆայն , և ոչ հաւանութեամբ հասարակու-
 անն : զիւրին լինէր մը հարցանել , սա 'ի նմանն , թէ զի կայ քո ընդ
 որքն վանաց , ե՛կ ես զու որ իշխել պոռոտս 'ի վերայ վանաց , եթէ շե-
 րապետն պատասխանայ ընդ հուզ ' թէ նոքն իսկ յիմար առաջնորդ
 մեզ , առեալ են ինձ զհաներցութեանդ :

(2) Այսպիսի է կրեմն զժառգ վիճակ բազմաց բարեացապարտ անձանց ,
 զի : որք առաւել երախտաւոր գտան առ (ՍԷՔԻ) Հայրենիս մեծամեծ ծառայ-
 փութե մատուցանելով նմա , ոչ ֆայն 'ի մուտցնս անկանին պանծալի ար-
 քիս այլ և 'ի վերայ բարդին մղողութեանք և յանցումք , կամ զէթ լի-
 քն զնցանէ կասեմաւորք : (Են Թուրն հարու Ե . երե 212)

“ Ի Պատախանի գանաւանացը թէ չգրեցի զանուան
 “ չորեցունց ի Չէն, որք 'ի պարճառս բարեկամութեան
 “ Եղիշէին ընդ ձեզ՝ մերժել սակին զնա՝ ի պաշտանէ գրո
 “ գրութեան վանաց իրրև վնասակար, այն էք և զի նաքի
 “ առաջարկողք և պնտողք բանին զ զջացան ի վերջոյ, և մե
 “ սոււաք ան յիշաչարութեան, այլ թէ սակաւին ցանկայթ գի
 “ տել՝ այսաքիկ են, մին՝ այժմ հանգուցեալ տեր Քնարոս
 “ Թիւն, մին՝ տեր Սիւրեշ, մին՝ տեր Պատարդ, (1) և
 “ զմիւս՝ մին չելալ 'ի մտի չկարեմ հաւասանեալ տանել
 “ Թերես տեր Եղեղնարոսն էցէ ”:

Այսաքիկ այսպէս լինելով, սպասեցաք և այլ չբոյ կա
 արածի, այսինքն թէ յեա գալստեանն անաջնորդի վանա, զին
 փոփոխութիւնս առլոցեր — Այժմ եկն տեր Պարեգորիկ Եղի
 կապոս, հաւանեալ զքնարութիւն տեր Եղիշէի և գրաշնոր
 օրհնութիւն զպաշտանն, որպէս ի վեր ծանուցաւ: որպէս ի լուր
 ակու ձախ բերանք քահանայից տեղադրո բացան քնարդեմ նորի
 գահակալի — “ Երիտասարդեան փարձ, . . չիմանայ ինչ, ուն
 փութեամբ սահել ի գուր մալարութեան և ապաշաւանոց ”: (2)

Աստուտա սկանի հիմնական խրամատութիւն ցանկի փո
 փոխման և մերժման տեր Եղիշէի, որպէս որոց միտք 'ի բնա
 կանէ լուրջ ոչ խաւարեալ, անաշխատ բժրոնէկ կարեն զ
 մացուածա՝ ըստ Առաքելոցն թէ, Երեւելոցք գրաներկայթ
 եղեալ, (Երեա՝ ժԵ. 8) և եթէ, ըստ Փիլիսոփայից, ան ցե
 լովք՝ զապառնին նկատելի, որ քան ցոյս վայր, և որ քա
 առ հանգերձեալն:

Ի թեկնածութեան շրջանին փոփոխման, մին 'ի կառա
 վարչոց վանացն տրամութեամբ գրեալ առ մեզ, իրք կառաւա

(1) Գանիցս ուրացեալ սորա 'ի մը և այլոց առաջի, մանուանդ և երգ
 մամբ և սուցեալ, թէ գրթնշիւն անգամ յայնպիսոյ՝ ոչ լուրջոյ 'ի լուրջոյ
 օրհնեալ բերան և ճշմարտութիւն:

(2) Հակառակ մասամբք ստուգեցաւ բանն անփորձաւորութեան, և սահա
 նորն՝ ի գուրն վնասու, որպէս թէ բաժի զոր՝ զլործոցն 'ի երթնայտ ին
 յան ծանօթ անապատի:

հիման եկեղեցւոյ անդւոյս գրեալ առ արհին , և ստիպեալ
առ արձակել զտէր Եղիշէ 'ի պաշտօնէն գրագուծեան , ապա
ե ոչ չունէր զմուսա և զհաշիւս վանաց աւագել աստի
կինս Զուղայ և այլն : (1)

Գրեալ և 'ի սմին ժամանակի զրոյց իմն 'ի մասին պսակի
գ տէր Մարտիրոս— շատ լաւ եղեալ է ' ասաց : մեզ զի ոչ
տուչեա զտէր Եղիշէ , և ոչ իսկ տեղեակէք քսուս բնաւորու-
եանց նորին , քանիցս անգամ հարկաւորեալ եմ պաշտօնա-
կառանձին քանս գրել առաջնորդին , այլ յերկիւղէ սորին '
իմ վտահայտիս , որպէս և նշնուծեամբ գրեալ յայտնեալ
զընտրողին , և զինչ այլ առաւել հաստատուծիւն ' քան
զմեռագիր նորին ադիս , որով զգաղանիս վանաց խորհրդոց '
պիտ ալլում , 'ի վերադարձն իմ Զուղայ , գատ վարելոցեմ
ն յատեան առաջնորդի , սոյն այս բան ասացեալ նորա ցե-
ղեկացոսն և ցամանս , որք յայտնեցին մեզ : բայց զարմանա-
լիս այն է որ 'ի խնդրելն մեր զտեսուծիւն ասացեալ գրոյն '
այն ան պատասխանի :

Հաւուրց անտի տարածայնութեան մերոյ ընդ Ա) . Եպիս-
կոսոսի , գրակուլ վիշապք ընդգէմ Թզթոց մերոց աճեցան ,
ն յանուշ մեր գրեալ յայլոցէ , և թէ առ սլս գրեցելոց
նախ , որով և ոչ սակաւ վնաս մեզ պատճառեալ , ոյր վասն
ն զյայտօր պարսկանդեալ զգրուծիս մեր աստի առ Զուղայ '
ի խորհ այլոց տամք 'ի թաք թաքուրս , բայց վասն եկելոց
յանուշ մեր ' չգտանեմք զելս ապահովութեան , զի եթէ 'ի վր
պայմաւ զթիւ ընտկութե մերում (Ու էրե Տ յանս ' Կտէ
Կտու , Կ) ուղղակի առ մեզ բերին ան կսրուտս , իսկ որք չու-
կին զայն ' ասվորաբար տանին յեկեղեցին , և զոր գտանեմք և
ն զոր ոչ :

Օ այսու ժամանակաւ գրեալ մեր յատէն գիր մի առ տէր
նախ 'ի Զուղայ , և խնդրեալ զինի ընթերցման վերադարձու

(1) Երևի ս այս խոյտարդեա չուան զսան , որ երբեմն 'ի գիմաց Բթաւից
մարտնայ ժողովոց , ադեալ ընդ ասիւք Մ . Եպիսկոսոսի , ետան իսնար-
կը յոս անց Մարտիրոսի , և այնու մուսցանկ զմիս 'ի գտսին էշիւ-
աւթեան . . .

ցանել առ մեզ, որպէս և նորա յատուկ գրուած իւրով յանձնարարեալ հանգուցեալ տէր (3) : տէր Ստեփաննոսին՝ ի բերել մեզ այսր, մատնեալ նորա ՚ի ճանապարհի Քուչեռայ յաւազսկս, և մերկացեալ յընչից՝ ընդ որ էր գիր մեր և աւանդ իմն յիտ աւուրց մինչ գտեալ զգողսն և յիտ սասցեալ զգողսնիան, ամենեցուն որոց էին աւանդք և նամականիք՝ անարատ եկին հասին տեարցն, այլ մերս նամակ և եթ անհետացեալ ՚ի միջոյ :

Վիտեմք և զայս մին հաւաստեալ : զի տէր Եղիշէ բաց ՚ի մէնջ՝ ընդ ոչ ոք ունեցեալ թղթակցութիւն ՚ի կողմուսն, որով իբր հնար ըմբռնման գրութեան նորին, զոր մէ լի վատահուծք ասէր տէր Սարտիրոս, այր վասն երկբայացաք թէ սոյն այս իցէ թերևս կալանաւորեալն մեր գիր վատարողք : որ իբրև զէն ՚ի ձեռնի՝ բանալ ասէ պատերազմ ընդ տէր Եղիշէի մանաւանդ մինչ ցանկացաք տեսանել՝ ոչ եցոյց մեզ :

(4) այսմանէ մեք ՚ի պարզոյ ասացաք ցտէր Սարտիրոս, թէ սպանեմք ժամանման քո ՚ի ջուղայ, և ըստ ասիցդ դատ բանալ ընդ տէր Եղիշէ յատենի առաջնորդին կալանաւորեալդ ձեռագրով նորին, ուր յայտամ պարզելոցէ բանն՝ եթէ չէ զիմն գիր կորուսեալ, այլ եթէ իմն եղև խորհեցուք յայնժամ զարժանն — ընդ այս բան մեր շարագնեալ գիտօք ասաց մեզ, իմոյէ կամք վարելն զնա ՚ի դատ՝ կամ թողուլն, կրկնեցաք ցնա, այն այժմ յորում բանն ՚ի բանն անցեալ, և իզձ քո լրացեալ, տէր Եղիշէ հալածեալ զայդ ասես, սակայն գիր հաւաստեալ ՚ի քումդ մտի, որ եթէ մեք անբաւական քեզ առ այս ՚ի վրէժ, Մծ չունի լուծանել զքեզ ան վրէժ :

Չէր բաւական չարիքդ ան բերելի զոր ստութեամբ զարթուցեր ընդդէմ իմոյ, որպէս թէ երբեմն գրեալ մեր աստի առ քեզ բարուրս ընդդէմ ոմանց, և զնոյն իբրև հաստատել կամելով հաներ աստ ՚ի գլուխ մեր գերկոսին Քահանայ Եկեղեցւոյ քո իբրև պատիժ մեղանաց կեղծեալ գրութեամբ, որոց ընդդէմ ՚ի բողոքելս առ անարին Ս. Եղիսկսպոս, դու զնա անգրէն ՚ի լուծիք գիւթեցեր, և գրաւոր բանիւք զնա

Կրօնք է ինչ, Եւրո" Գ. 4) — Իբր ըստորում այսպէս, զի այլ
որոք թ' անէն ջուզայ թէն զերես իւր յամբ գարձայնեալ :
ամ զիմակք հնչկատանի հայոց փառնարանքսն ալ :

... Ինչո՞ւ թեղ ճի շնորհան ին մայր արժաւ Գլխափրկ ջեան, թե
ասի ճւր հասնող արժիանանան զիմակ քն այսօր, զի այն
ընտրեան հասնաւ թո թ' գնդաթ պանծալի երանալ թե թ' ճեան
ննարք հարց սրբոց, մասննագիր Գլխաբան զարգացեալայ
արդաւաննալ, աւխտիւ արգակեցից փառազարդեալ, այսօր ընդ
իւրաւին զբիւտալ լքեալ յամենից շքոյ, աւալայտեալ սգաւ
ափուր խցոք, ան փառնանակ գիմօք, ըստ սրգեկորոյս Յնոզի
եւրայ՝ աւալ ը գլխով արթածողի, զի՞նչ այս անապան աղեր
նչ " Թե անեծք ասն շնորհայ թ' թեղ անգրափոխեալ, զյր
թե և երես քո՝ յաւերն գարձեալ — Գրգարիք պիղծք (3)
ննանկս արբասուն զաւտացք ժառանգեալ, թ' անզի աղաւ
արարայից՝ օճարարոյք նստեալ — երկատանի ազուէսուց
ով թ' թեղ յանախեալ, և միով բանիւ՝ շէն քո՝ անապատ ե
նչո՞ւ անզի գարշե լեաց, կայ արգեօք միտք արգարսե՛ն քննա
ով թ' թեղ, թէ ճերութիւն քո զառաւակալ՝ այլ օչ վերած
ննչայն թեղ զաւակ քարի յիշատակ անաւան քու՛մ, և թե
քրտու գասելոցես, թ' թիւս անյիշատակաց՝ թ' կսկիւն հա
ղատից քոց զարածնե լոց, քանզի կերպարան քոյք արգի կե
ոյ, վաղ ընդ փոյթ զայն գուշակեն մեզ :
Իբր արգ, թե սրէա անարատն աւ անդեաւս, սակայն խն
թե անգաւոր թ' ցոյց այլ թնն յաւելի գոյոցու թեան, թե

Թե որ մեղադիր մը լիցի, թե թ' շէն Հնչկատանի նստեալ՝ ըստ ըստ
նրակն ջուզայ որբամբ, Թիւ յուշ աւցն այնպիսին, զննցեալն՝ ընդ
իցիւս, և զննիւյս ապառնեաւն և հետեւագիս զիմաւական, զի Հնչկատ
նչ՝ ար ասեկը գարմանէր զՋուզայ թ' կայս և թ' քարջաւանաթիւն — Թ
նչն ինչն հնչկատան թ' զեմս ազգի մարջ փակեալ զ օւն յաղոր
ւոյ, աստի և մարք անկեալ ընդ աղտուք՝ կարտին օգնակա՛ւս Թեան այլոց
նարց յաւաւր նուաղեալ նթիւն — աւանդ կուրութեան ծոցս՝ թե յոր
ն գծարութեան ժամանեալ, ասկաւին ոչ զգամք ինչ :
(4) Արգարիք ասին սրկիւյք գարձեալ՝ թ' քարգարտեան, վասն զնալոյ
աղեաւ Առաջնորդի՝ թ' գաւալ և թ' մեծարան նորին :

չիք քաջալերութիւն յուսուձնատէրս և յաշխատաւորս յեկեղեցի և յազգ մեր, զի այն ինչ տարեկան վաստակօք շարադրեալ մեր (օրուս) գիրք մի 'ի վերայ Աւետարանական վարդապետութեան — նկատել յԱւետաննէ Հրեշտակապետին առկոյն սուրբ՝ 'ի մարդեղութի Քանին այ, մինչ ցՊրնակոտատ յուսով ապագութեան և պարզեման յեկեղեցին, իցաւ արտէ մերուժ հարկեցաք տալ ձարակ հրոյ — և յիրաւիս — յորժամ տուն ազգիս՝ զմեղէս քան զաշխատաւորս յարգէ մեծարէ, և զդասս կղերաց՝ ատեցող նմին իմաստութե՛ն բռնաբարէ :

Արդարեւ մեծ եղեալ ձեռներեցաւ թիւն մեր յայտ գործի վերջան զկար մեր, սակայն մեծ եղեալ և յոյս մեր, թէ յետ լրութեան և մատուցման յատեան քննողութե՛ն և սրբապրութե՛ն սբյ Իջմիածնի, ունեաք ան մեղանալ որպէս տուաք և ընկալաք հրաման ապագրութեան, և ոչ սակաւ գոհութիւնս աւնիմք զսրբազրչէն, վասն բարեմիտ աշխատանացն, որպէս և ոչ սակաւ արտոնութիս սրտի՝ ի վերահաս յրոտացուցիչ առարկայս :

Ի վերադառնալ գրքոյն ընդ հրամանագրոյ սրբազուամար Սիւնհոտոսի առ ապագրութիւնն, 'ի ձեռն Տեառն Գրիգորիսի Եպիսկոպոսի նարդենոյս Առաջնորդի, յորմէ և 'ի ձեռն տէր (Յ. ասացեալ Քահանայի մասնեցելոյ յաւազակս՝ որպէս կանխաբանեալ (Յէւ. 80) յետ վերաստացման պահին վայր մի 'ի Բուշիո. և ապա յանձնին 'ի տէր Աիւրեղ 'ի բերել մեզ այսր, որոյ ժամանման աստ զկնի աւուրց լուաք զի տէր Սարաիրոս թարց մերս գիտութեան ընթեռնոյր զայն գիրք, (1) 'ի կոչելն մեր զտէր (Յարութիւն և 'ի հարցանիլն զայնմանէ՝ ոչ կարացեալ ծածկել՝ այժ ասաց եկեալ հասեալ է և 'ի վազիւ ածից՝ 'ի քեզ որպէս և արար, գիրքն քայքայեալ և գրութիւն Սիւնհոտոսի բացակնիք առանց պահարանի մրձոտեալ — և ուրեք ուրեք բծաւորեալ սևակաւ, որպէս թէ ոք առեալ զօրին ակն, ի հարցանիլն մեր զայնմանէ՝ ասաց չգիտել, և խոս-

(1) Չունեաք մք ինայել զընթերցումն մասնին 'ի մարդկօրէն ինչորչաց, բայց նախանձ և լրբութիւնն՝ քակ՝ զցանկ օրինն :

ու որոնք զառիթն լուծման կնքոց մատենին և գրոյն օ
 Պատն ինչ աւուրց զկնի՝ հաչակեալ ՚ի հասարակութեան
 այս զմատենէն , և զգրութենէն Սիւնհոգոսի (Զուր Ինչ Կան
 Ինչ Եւ Եւ) նաև զցանկէն սրբազրութեան բարդ իբարդ
 փրանօք, սրպես թէ Սիւնի ծաղրեալ զգործ մեր , և
 հասանօք ինքնակարգ հեղինակ զմի զրոյմեալ : (1)

Քիչ մեայ միջ հարցանել ցիմաստունս ազգիս , թէ զինչ
 անհոցոսք զսոսս , սրք զգողնին՝ գարձեալ ՚ի խարդա-
 թի շրջնն , ահա մեզ գու , զի եթէ գողք լուծին զկնիք
 զն մատենին , էր զայլոց նամականիք և աւանդք անարատ
 ոչ հասին սատ , գիցուք և օ բացեալք ՚ի գողոց , որ յանձ-
 ն անա ի Քուշեռայ վանն բերելոյ այօր՝ Վրահանայ էր ,
 մե աւանդ և բերոյն (Պետիւտ) Վրահանայ էր , նախ պար-
 ղիկոյականաւ ընդունել՝ վանն եղծման կնքոցն , երկրորդ
 փրանն այօր՝ իսկոյն միջ յանձնել և ոչ փեային երգու-
 չ փնամոյն մերոյ :

Սիւնի բրեկեան արմուղ՝ համարեմք չգիտաց և զոր
 ինչ , բայց հասցեալ Վրազեայէն զմնչ , որ պահեալ զգիրն
 իւր , ցուցեալ նկեղեցականին և այլոց բաւական չէ , կա-
 ղ զարկնակն առաքէ և յայլ օւր , (Կառն Եւ Եւ ընկաւս զանն՝
 Կառն Եւ Եւ , սան զստաւնն) ահա այսպէս բացեալ և զգիր
 ինչ ինչի առ մեզ , և կալեալ ՚ի ձեռն ի բրեկ զէն ընդդէմ
 այս ոչ ՚ի յայանի զի մի խոյսառակեացի յան լուր չարինն ,
 ի ծորձուկ՝ զի սրտացէ զիւրո նման ի լուրդ պատս և անդ օ
 Պատն ան 1852 , մինչ թեմական քահանայ մեր ի Քուշեռ ,
 արմարեբացեաց և ՚ի Վաշեցեաց ապստամբութի ծագեալ
 ինչ : Ընի Քարգու Ոստուլ Վրազաքապետի տեղոյն , քա-
 ղ պարտահեալ մատնումն փայեքաց ընդ գրեննօք ՚ի թնա-
 ղ փեայ բացման նամակաց յանձնումն վերստին ՚ի թղտա-

Պ Այս գրոյց մատնաւորպէս՝ ուղիղ , բայց ոչ ձևովն զոր ՚ի հաչակ
 եւ , սրպես տեսի ՚ի կարգի իւրում , նա եթէ ուղիղ զոր ասեն , ոչ զներ
 մն ապագրութեան ՚ի վերայ :

անկրակաց, հեղինակաց մեծամեծ մեկնաց, որոց արքայա-
 բնեանց ցարդ հակաբակ. և ոչ ոք Ելլաու ամիս վարդե-
 նիք ՚ գիտարդեն մերև թախանձեղ՝ զմեկ վերջ մին ՚ ի հոս
 ութն գիտարդն բանին, աւրեմն ներերքի է մեզ սպեր. թէ
 արքայաու թիանն շատնէ արքայա խանի հեղինակու թեանն, զի
 է գլխու յարգարեն խորհրդն, և այլ հետադրուին հանդի-
 սարայց, այս սխալ մտած քիչ հարգայ՝ ստեղծուող միակա-
 սեմն, ոչ ինքն շինել զարած գիտե, և ոչ զայլոց շինու թեց
 արիւն — թաղու մք. և զար եզքօք. յամաքին եւ անդ-ք հարուց
 մարդաց, (Գ) (Ան ստեղծուածինն նոր շինածն)

Այլ կայ սասցելոցս է անկարան ժամանակիս, որ չարիարդ է
 մարտի և վարձարդիլ զիմարտունս, թեպէտ լինա մե ի սուս
 արմա, ոչ Ելլաու հակառակն զանայ լինարտանել զհաւն սարմա-
 յարդի սարդի աւ բերմամբ, զի նախանձն չար՝ շատիպն
 իմարտան նմանիլ զաւարտանից իմասանաց, ոչ Ելլաու տեսնել
 ո ՚ դաւ ին վիճակի անդ ինքնանց — արքայացու թախանձի բանին
 կրկնիմք. թէ ՚ ի վանականաց՝ և Ելլաու ՚ արդար թախանձաց յան-
 թեմ վարել և զարիմակն բազումն, արկին յարդ. այս յարա-
 յի չիարտաբ վկայից ուր և ամ հետադրուք գիտե դրամանեք
 արտի ՚ զարիմակն բարձրամ բնարի զանց արկուեար մեք զայս
 մեկ, զաւանձք. ՚ թանն ինդիք բանից մե բաց անայլնայ, ուս
 արդար զրիս իրարիմարտ, ՚ զուր հարապայցելու ինդիքն ՚
 հարա իրարի չի արդանիս վանաց յայլ և այլ տեղիս հաշակն ՚
 թէ զմուտս և զհաշիւն վանաց՝ շուներ դրամանեք սասցն ոչ
 արկու վարձեալ և ներքեմ նախարդ վար՝ (Արդե ինդարեա-
 թեմ) ոչ Ելլաու իրար սնի, և ոչ վարկայմաց անո կարէր կամ
 արկուեար ու մն վանաց չի թախանձեղ ՚ ընդարեմ արիմաց աւ վար

(Գ) Ելլաու ընդ ոք, Ելլաու ցանկաց զարս իմաստանն և արարիմն բարձրացու-
 մեք արարտ նմա զայնդիս արս արչաբ և անեմ իցն՝ արիւն ՚ զաւանձք
 արիմակն նոյն յարդիլ զբազում յուսումն գիտութեան, և Կիրիմու
 մեք և արարիմութեան և արք յաւարտանն ՚ նոյնն ՚ ի բարեբաւեթիս և
 իմաստութեան, յարիլ զմտոս և հարիլ ՚ արարչանն ինչ և այլն — (Ելլաու ՚
 արիւն, Ելլաու Ե)

րէժ խնդրութիւն իրախոսութեան քայքայեալ մինչ ոչ տեսնել
դատախազ և քննիչ գործոց՝ առնէ զոր առնէ ներհակ անդամ
խզձի, ընդունին և զոր ընդունին՝ անփորձառու և բարձրոտ և ըն
չասէր Առաջնորդք վանացն, առանց մտադրութեան ներքին
հեղինակութեամբ աստիճանի և պաշտամանց, զան նիւթականն պար
տիւ, ընդ կորստական նիւթականին փոխադրելով :

Այլ վայրագոր աւանդեալ է Հարց սրբոց թէ Պատճառ
արտայ ժողովրդեան : առանց կարծեաց իմա գօլ Առաջնորդ
նոցա—Իւ թէ, 'Ենչումն Հովուին' մահարեր Հօտին (1) վան
զի փօքր յանցանք առաջնորդի : պատճառէ մեծամեծ չարեաց
ժողովրդեան—Ղշմարտութեան փորձիւ՝ բազմաց վկայեալ
զառ յայսմանէ, անձնական փորձիւ վկայեմք և միք, մանա
ւանդ մասնանիչ գործովք իրախոսութեաց թիւ : Մովսիսի,
և Սորայս՝ անկեաց ընդ իշխանութիւն անարժանեաց, սակս մար
մնաւոր փառաց և օգտի—(2) որոյ և վնասն արչափ առ ինք
եանս՝ բազմապատկարար և 'ի հպատական :

Մովսէս իրախոսութեամբ պատիւ իւր երբեմն
հաւատացեալ յիկեղեցականն կալիկութայ, որոյ անօրէնութիւն թէ
ըստ օրինի և թէ ապրին՝ դրոշմալ հաւանական կնքով իւ
րով, որ վրան 'Բահրնայք թեմս սաարանկեալ' է հարկէ պար
տաւորութեամբ, ըստ Հարիւրագեանի ծառայից կամակար յաս
հրամանի եկեղեցականի՝ քան Առաջնորդին ծնրել բարագա
անեալ, որով և օրէնք ժողովրդոց՝ քան ժողովուրդք օրի
նաց հնազանդեալ : (Յ՝ Բ՛Ե՛՛, Գ՝ 9)

Ընդ օրինակին ընդ այս— Խանարհեալ և Պարիզորիսի
Իրախոսութեան ի բանարտա կամս իրախոսականի և Այլագերիցու
կալիկութայ, հաւատարմովնց զխորհուրդս ներքին և արտաքին :

(1) Պետրոս Բերդուեան, 'ի Մեկնութեան Յայտնութեան' Յովհաննու,
տղեալ է կալիկութայ յամս անաթն 1846, անս էրես, 42, և 53, նակ թան
զարն խճառու, էրես 6 :

(2) Առաջնորդք արժանի լինին պատճ, յարժամ րան գկաւարութիւն
իւրեանց է ձեւս անարժանից, որք շարից հասուցանեն հասարակութեան—
ւոյն թանգարան, էնոյն էլ :

ինչպէս Երկրպագու ամ գրուածոց նոցին, սակայն այս վրէպ
 սուտոյ և անխահեմութե՛ր՝ բճուռն և թանկագին ինքեան,
 քղէս իրտորև ոճն ճառից՝ քեզ հաւատոյ առնլոցէ:

Առ լրութիւն ամ ըզձից ներքնոյ՝ որտաքին և տեսա-
 մն իմն գործի պիտոյ, որպէս II՝. Եպիսկոպոս 'ի լնուլ
 բազմանս ազահութեան՝ սրտին, գործի կալեալ զշինութիւն
 որոց Առաջնորդարանի — նոյնպէս և սա Վարիգորիս՝ անխթ
 յորուցսւմն փոշոտեալ տպարանի վանաց, զորմէ գալարափո-
 յեալ յալարաս ազգի՝ անուամբ և եթ:

Արդարև սն կարի յողեալի ժամանակի անութե՛ր սոյու
 Գորհաստանի՝ վիճակեալ Առաջնորդութե՛ր վանաց Ղուգայ,
 որ ժողովուրդն յաւեա պէտս ունէր մարմնաւոր սնդեան՝
 ամ հողեւորին ծարաւու, սակայն և պիտէս կերպիւ 'ի միջ
 ինքն սսի ծանրացեալ 'ի վերայ, որպէս տեսցի յայլում
 սեղ — ըստ նախորդին տուեալ զինքն 'ի հող գանձման —
 Թեմա հնդկաստանի՝ լուելեան 'ի հաճուրդ եղել, զի որոյ սակ-
 րիութիւն զուարթ, թեմն ևս ճարպաւոր — զառաջին փորձ
 իրձեալ տէր (3) . տէր II տեփաննոսաւ, որ գճգջիր 70 թու-
 ննաք վարձեալ զգերեզման իւր 'ի Ալակաթա, (1) ցաւալի
 որք և առութիւն պատրուակաւ կրօնի և հաստատութեան
 որդանի վանաց՝ իբր և օգնականութի, բայց դճաւ 'ի միտ՝
 սն ենթադասութեան քունկ մտաց:

Երկրորդ փորձն տեղի առեալ տէր Աիւրեղաւ, վերա-
 երմամբ թեմիւ՝ Վաքայ քաղաքի, զառ խամանէ համբաւեալ

(1) Տարբարդ այս Քահանայ, (անիկ և ուղուսի) 'ի բնէ վատաւող, եր-
 նն յառաջին վիճակաւորութեանն այսր՝ գրեթէ 'ի մահուան է զերծեալ, ու-
 իր 'ի Ղուգայ տուն՝ և ճոխ կարասիք տան, Ապիք և բաւականին զոյք, ոչ
 առաջ քան զերեւ հազար թումանաց — տակաւին իբրև կարօտաւոր թեմ
 նապարեաց վերստին գալ այսր՝ և յետ երկից 'ամաց մեռանիլ — որոյ արեան
 ստասխանատուն՝ ինքն թեմավաճառ Եպիսկոպոս — բարի անձնէր սն և ջերմ
 անդ յոյժ, յորոյ բերանոյ իսկ լուսք զվճարն 70 թումանաց՝ իբր օգնա-
 սնութիւն առ տպարանն:

տուրք հետևն թուականաց ընդ ոսխարև միայ ասկեայ Կամացուցի, արաքերի ՚ի թեմն անտի, (1)

Երրորդ փորձն՝ տեր Դիկոպոյասու՝ արդի իրք գասազլուխ Բաւանայիւ, (2) և տեր Գրիգոր Դիկոպոյասու, (3) թեղէտ, սոքին տուրք ևս պսին կնքեալք գաղանկաց ձեռքով օսկայն դեպք և եղանակք յայտնաբարտչ հեղակեն և արդք և որչազն թաղու ապրանուոյ ժամանակի, նաքօք խխաւեկարիու հեղինակսք:

Եկեսցուք արդ յանկարող և յիրք Կորասուարք քահանայս, որք անբնականն ՚ի մուան աննալարմաւի և մարմին ՚ի նորանոր պղիտս, մին ՚իմն զտեր Անգրէաս, (Աղսւոս քէն, անարգի՝ յու Բն՝ գէս Բեմի՝ — Գն՝ յեանարդուն) թեմաւորեալն ՚ի Սինկափուր, ուր շընկալեալ ժողովրդոց, (Յէկէէ, գան Կէւոյ) թեմաւորեալ ՚ի Մանգլէ Բըմաստան, անդուտ և ևալածեալ գաննոյ ազո կրկին, ՚ի լուր գալածեան Իշախկոպոսի փհնդիկո՝ փլանէ ՚ի Բոււմայի, և փոնդակաւ նորս գիճակուորի ՚ի Բասրայ:

Մին և օտեր Մ. Յորդանան, (ան պոյն յփճաւի քան ի ո) թեմաւորեալն ՚ի Բասրայ, անբաւական ցուոցն տեճեալ զգարման անդւոյն, բողոքէ առ արհին ջոպայ՝ լի վտանհութիւն որպէս զիարձակեցիցէ զինքն յանապատ ուրեք, թողլով զաշխարհ և զարիւն գերդատանի՝ ՚ի պարանոցի արհաւոյնաւորով և

(1) Սորա չէ ևս լրացեալ զամս հինգ վերադարձին ՚ի Մաղրասայ լի որայիւք:

(2) Ձորայս և ոչ յաւել քան զամս երիս ՚ի վերադարձն աստի, որոյ փոխանորդ էր տեր Մարտիրոս և դարձեալ ան նորա, ոչ ինչ գարմանք թէ վերադին նա գացի յաջորդ սորա, զուարճալի տեսարան և օրհնեալ կառավարութիւն և ներս կամ զու գրուք տուր, Աստուած շէն և արաք պահէ ջուղախի Յոսեփոց՝ ջուր տուր ու զիւր խունիդինիւնայ ջանգալն:

(3) Մանգլէս մարան նոցա, ոչ յաւել քան զամս 5 ՚ի վերադարձն ջուղայ ՚ի թեմին Գաթա, բաւականին պոյիւ, որոյ հեղուն ՚ի հաղաղի՝ զնոթերոյն և Բայ ինքեան մայն հասկանալի — ՚ի շարսուկս — թեղէտ արժանացեալ արազան թեմ տեղոյն՝ սակայն ոչ եղար վայելեալ — զի մերթ փոխադրեալ ՚ի Բոււմայի, և այժմն ՚ի Բաւաւայ, աննի կառավարութիւն:

գում շարժեալ էր՝ սփռիէ զնա յուսաշրտկան քանիւն, թէ
'ի փոքաւ փոխադրելոցէր զինքն՝ 'ի թեմ' Արարկաթայ: (1)

(1) այսու ժամանակաւ լրացեալ գեռամեալ սովորական
թեմաէր Ա՛. Աւազերիցոս (նեւին Իոսէրոսոսէօս) ընդ եկե-
ղեցորնին գրեն առ արհին, ենկրելով պլ և 6 ամսոց ժա-
մանակ մեալոյ աւազերիցուն այս: (2) ընդ ոք հաճեալ ար-
հայն փնխապարձ խնդրուածովք՝ պս է — զարէր Անդրեաս
առաքել 'ի թեմ Չիչրու: (3) և ընկալչուլ զտէր Ա՛:
Յորքանան 'ի թեմ տեղւոյս, զարհանքերձէք առաքել 'ի փո-
խանորդութիւն աւազերիցուն — սակայն յերկուց աստի
խնդրուածոց՝ և ոչ մին յանգ ելեալ — միայն աւազերիցուն
քով զցեալ առաւ հասուծօք ջրօրհնեց և զպտկականի: միջ-
ցօ փնխեց ամսոցն: (4)

Թարմատար համբաւ տնօրէնութեանս այս հասեալ 'ի
Բասրայ յականջս տէր Այարապետի, այն ինչ յուսով մեծաւ
Բաթնայ 'ի խնդութիւն, յեղակարծ լսէ զհակառակն, թէ
ոյլ ոմն քահանայ տնօրինեալ վասն տեղւոյս և մերժեալ
զինքն, յուսահատեալ թողու զթեմն՝ գայ ի Ռուշեռ, և աճա-
գորէ վաղվաղէլ աստ նախան զժամանուճն փոխանորդին, որ-
դն և յաջողի զմնւան 'ի քաշաքս ընդ գիշերայն, սակայն
ընտայ Աւազերեկն զբացուճն դրան եկեղեցւոյ՝ միայ 'ի փո-
ղցի շուտրեալ:

(1) Ըստ Աստուծոյ խօսելով, որքան զթածութիւն արհայն 'ի սա ու-
նիք՝ այնքան և ան պատշաճ — վասն զի պաշտօնն (Ա-գեբէճ-Բեան) շէր
բոր սորա, որպէս նմանեօք ազաւաղցսն ամենայն բարեկարգութիւնք և ծնան
յիփոխեալ՝ ցաւելիք բարում:

(2) Այս կարգ լուծել չկամեցեալ Ա՛. Եպիսկոպոս ընդդէմ երկց ամսոց
առ նոյն Եկեղեցականաւ, յորժամ խնդրեցաւ զթեմ տեղւոյս վասն ամի միոյ
ալ ի նոյն տէր Այարապետ, թ'ընս պատճառաւ հիսուն թուամանց տէր Ա՛:
Ասուածատրի, ում խոստացեալ էր կանխաւ:

(3) Թեմ Չիչրու շէր ընդ իշխանութեամբ առաջնորդի, այլ Եկեղեցականի,
որ էր կամ փակէ և բանայ, յամօժ և 'ի նախատինս հսկոր կառավարութեան
վանց ջո.ոյս:

(4) Երկու են գեպք առաստութեան մոից քահանայից տեղւոյս — այն է Զրօրհ-
նայ, և 'ի Օստկականի ամսս:

Պարսցին կռապաշտ՝ գթացեալ ՚ի նա ընկախուեալ ՚ի ազան իւր
 և աստիճական լինի ըստ կարելոյն, (1) յառաջատու պարտաւորի
 գնալ յանկեւանոց ազգիս, (Խեչիաթիաէ) ուր պատգամս
 սպառնալեաց ընդունի յանուն Երկեղեցականի և աւագերիցոս՝
 չգնալ յեկեղեցին, եւ թէ գնալ՝ չիշխել ելանել թղաս,
 և եթէ յանգգնեալ ելանիցէ՝ հրապարակաւ զանարգանս կրե-
 ւոցէ, (9 Ա Տ Ճ Ա Ռ) զի եկեալ է թարց հրամանի աւաջնորդին,
 (2) շնա լաւ, շատ ուղիղ, սակայն տեսցուք՝ թէ վրէժն ըստ
 չափու յանցանացի արդեօք, կամ անկասկէր ՚ի նոսա զահաւորդ
 ձեռներիցութեան՝ ոչ երբէք :

Օ արթիւր զարթիւր խորենացիք մեր սուրբ հայր՝ զար-
 թիք և դուք համօրէն հարք և սիւնք եկեղեցւոյ, ՚ի նորոգել
 զողբս ձեր առաւել յաւուրս յայսոսիկ որ օրէ վերջին՝ քան
 երբեմն յանկումն և կործանումն ազգիս գաւազանի իշխանու-
 թեան և շքոյն եկեղեցւոյ, ողբացիք :

Ո՛ւր երեմիաս՝ ողբերգուն ՚ի մեզ,
 Առ ողբալ զաշէտս՝ ՚ի լար քնարին,
 Ո՛ւր երջանիկ հարք՝ իմաստունք և հեզ,
 Դարմանիչք հոգւոց՝ մերոց ցաւագին :

Կայ արդեօք ինձ մայր՝ միտիթար վշտիս,
 Սրբիչ արտասուցաց՝ կայլակեալ ՚ի սիրտ,
 Մինչ չև մատնեցեալ՝ ՚ի հողախշտիս,
 Տեսից կամ լուայց՝ զոր ինձ տայ օժիտ :

(1) Թերեւս յայս հայեցեալ բան առաջելոյն — Հիթանոսք որք ոչ երթային
 վետ արարութեան՝ հասին արդարութեանն, այլ Խարայէլ երթայր զնետ օրինաց
 արդարութեան . . . ոչ ժամանեալ (Հոռ. 35, Գ. 30)
 (2) Եթէ դիմադիրք հրամանի Առաջնորդին ասին պատժապարտք, զաւաջ՝
 վրէժն անկանի յԱւագերեցն, սակայն գտման շնորհի Եպիսկոպոսին առ վայելումն
 աւելորդ ժամանակի կեցից ՚ի թեմն, և մերժման հրամանի և կամաց նորին, որ
 իւր ողն վահանայ — Առ ո՛ւմ՝ ակնարկէ պատգամ տեսան ՚ի հանել յաչտոյ
 նախ զգերան, և սպա քննել զշիւղ աչտոյ ընկերին, (Մար. Ե. 6)

Յայնժամ թէ մեռայց՝ մեռայց յանդորրու ,
 Այլ ոչ յուսահատ՝ և ան բաւարար ,
 Դո՛ւ տէր 'ի բարձունս հանուրց ձեռնաւ :
 Դո՛ւ յոյս ապաւէն՝ ամենահնար :

Թե քեզ հաճելի՝ աղաչեմ ցօղել ,
 Ընորհ 'ի հողիս՝ որոց պատահին ,
 Յայտփկ քերթածոյ՝ առ յոչ պարսաւել :
 Մեր ճշմարտութիւնք՝ զոր սովաւ ճառին :

Յօրէնս ընդ հանուր , հոգևորն 'ի մարմնաւորէն զտակալ
 արդեալ , արածնութիւն եկեղեցականի ընդարձակեալ յարտա-
 քն կառավարութիւն եկեղեցւոյ , և հոգևորականին ի ներ-
 քն մատակարարութիւն օրինաց , բայց յաւուրս յայտասիկ որ
 ի տրտութեանց և որ 'ի թուլամորթութեանց ոմանց առաջ-
 որդաց եկեղեցւոյ՝ խառնաբնդորեալ , և սաք ընդ գլխովք ան
 ցեալ ըստ Ամովսաճնոյն , (ԻԴ) ներգործութիւնք ընդդէմ
 ներգործութեանց , թափ ընդդէմ թափանցման , և որով ամ
 վիճակ խառնակեալ , թո՛ղ վնհափառ կաթուղիկոսն մննապա-
 հով ի յոյս իւր կեցցէ , թէ կայիսկոպոսունք իւր 'ի հեռաւոր
 վայրս ըստ օրինի աքնին 'ի հոգ հօտին , և հօտն բարգաւա-
 ճեալ պարարի ի փարախ շնորհաց և եկեղեցւոյ :

Յետ յեղեղման բանից ցայս վայր , դառնամք վերստին
 յանցս նոր՝ որ ընդ նոյն տէր կշիռէ , զի զկնի արկանելոյն
 զնա ի պաշտօնէ գրագրութե վնացն , հասարակութի ջուղայ
 որամեալ ափսոսեալ զնա՝ յօրինէ (Մանու) խնդրագիր առ Ե-
 դիակոպոսն՝ վասն տալոյ նմա կնգուղ և առնլոյ մոնոզոն
 ի վանս անդր , յոյր վր թէ ինչ ինչ պատահեալ՝ յոմանց այլ և
 ոյլ ոճովք հազորդեալ մեզ 'ի ջուղայ է , որոց բանից եր
 ոյնաւոր չլինելով՝ զմիոյն և եթ օրինակեմք աստ , որում
 Կորձիւ գտեալ այր երկիւղած և պարզամիտ ,

“ Ի՞նչ Լուսինորդն յախիրն խեղճ տէր Եղիշին աքա-
 “ րէց Բարսայ վիճակին քահանայ, տեղի յօրն վատ գուցե
 “ միտանի յետ չգոյ—երկու վարդապետաց շունչն քաշէց : Լու-
 “ Վարդապետն գնաց իմամ ջուս մտան գանդատ, առաջնորդն
 “ Հնարքով յետ բերէց, քանի որ իցուին բանտարկէց : և
 “ յետոյ բանաւրէց, նա գնաց փտտրու վանքն Կաթողիպատ, և
 “ լսեմք երեկի որ էր ամսոյ 4, պատարագէ մատուցել ջրա-
 “ Խառն—Խաչատուր վարդապետն և սա շատ նեղածէ, սա շատ
 “ կողմնական ունի, ինձ երևումէ մին Քրիստոս զաւարտող կապ-
 “ տահի այս միջոցում : Հատարակութիւն ջ եր բաժանված,
 “ մին միուսին ներհակ, և հասարակապէս յու սահատվածեն,
 “ մտար Բրուս ինկլիզ քահանայի ա, քն լուս, գեղարէնքի հայ-
 “ երից շատոնց քաշէց իւր հաւատն, ջուղաւն և շատ ծածուկ
 “ մեք աղգիցն որսացած ունի, ու մեր առաջնորդն իմանալով,
 “ յու ելի տեղիքէ տալման, որ գիմումնն փատրու և մտար Բ.
 “ քահանային—Խաթից վատ ժամանակի հանդիպած չենք, և
 “ ինձ որպէս երևումէ՝ սա վերջ կտայ ջուղայ անէճ քով և
 “ նզովքով—ասումայ ով ջուղուց լուր գրի հնդատան, կամ
 “ քաղաքապետին պատճի... Լճ խեղն կանխարի :
 “ Լսուման, տեղեցդ գրեցին տէր Եղիշին վանքիցն գուս
 “ գճի, ջուղաքարաւ, հասարակութիւնն մանաքա շէնէց որ
 “ տանի տայ առաջնորդին տէր Եղիշին վարդապետ շինի,
 “ երկու հարիւրից յու ել ստորագրութիւնն եղածէր, տէր
 “ Սինա, Բարսեղն որ վանքումն առաջնորդի բայէ քալէ տո-
 “ որաց մինն է, իւր աներ ձագ Լուրահամ Կ. որ Խաչատուրին,
 “ որ երևանու եկեղեցու, մսութաւալին լինի, սովրապանու մայ,
 “ յեժ քո մտն բերեն ձեռնադրիւր՝ ճղատիր, մի վախենալ
 “ սրբազանն քեզ կպաշտպանի, սա էլ ճղատումայ, հասա-
 “ րակութիւն գնաց առաջնորդի մտ գանդատ, գնացէք գնա-
 “ ցէք՝ ասաց ես գիտեմ, առանց իմս գիտութեան քան չի լի-
 “ նիլ, լուէ արէլ որ ճղատւայ, դուք պիտէր առանջ ին-
 “ ձանէ խորհուրդ հարցանիք, ապա թէ մանաքա շինիք : (1)

(1) Ի՞նչ բարեբազր համարեմք զտէր Եղիշն, որ Կենեքոյ արդի հանգամանաց և ապօրէն ընթացից վանաց ջուղայ՝ ոչ արժանացեալ վեղարին Վարդապետական :

“ Առաջնորդն վախեցաւ : որ եթէ տեր Աշխէ վարդապետ չիկնի՝ գիտուն իմաստուն անձնէ, հասարակութիւն յետոյ կարելի է ուղարկի Աշխուսնին եպիսկոպոս ձեռնադրել տայ և յետ բերի վանքուսն պահի, և իրան դուստրն : Բահանայքն ևս նորա գիտութեան վերայ նախանձ վերլով ջանացան ջուղուց դուստ գծեցին : Էս էլ մեր ջվան առաջնորդի հալ ու հաճախն, գիտակ լեր, ջուղայ թիւն 1874, ջուլայի 8 : (1) ”

Արարակի հակասութիւնս առ սն տեսանի, նախ պահանջ արկւցէ թէ պարտեիք յինէն խորհուրդ հարցանել, մինչ զնա արամադրութիւն այս արտաքոյ է կամայ եպիսկոպոսի, և իմեալ ՚ի համոյս ժողովրդեան, և հեռակայէս խնդիրն առ ինքն ուղղել հանդերձէր, և եթէ ընդդէմ կամացն՝ կարէր հունական փաստիւ ՚ի բաց մերժել— Արկորդ չէ օրէն գասուրին դատախազիլ յատենի, այլ Լսել զիրաւունս և ըստ այդ պատշաճել զվճիւն, (2) ուստի թուի թէ արհին անժամեմ եղեալ օրինաց՝ բունն հարեալ է զասիական խստութեան իժգժրութեան, — Իսկ երկորդ լռութի մաքրիսին ընդդէմ անհասարակի ոճրոյն, զի եթէ չկարէր անձամբ առնուլ վրէժ, մարթ չիկեր բողոքել հոգևոր յատեն Աշխուսնի և պահանջել զիրաւունս անտի, ոչ ապագէն պսպիպի լռութեան՝ որք յամառն զստահակս՝ յառաւել վնասակարութիւն, օրէնք չեզան վասն արդարոց անմեղաց, այլ վասն մեղաբաց պատժապարտից : (Ա. 81՝՝ Ա. 9) ”

Ի կարգագրեալ յօրէնս Քրիստոսնայ իջլանութեց, մին առ քրի ի յանցանս քրէականէ, զի թէ մին զկնիք գրոյ ուրուք ուժցէ, կամ զգիւր նորա պատառեացէ թաւրց իմն բանաւոր

(1) Օրինակ այս լրագոյ առաջեալ մեր ՚ի ջուղայ առ արհին և գրեալ արևիմական սիրով զոր հարկ ՚ի գնացս իւր, բացակայութեան ՚ի վնասակարաց անտի :

(2) Իսկ որ ըստ տեսրժականաց անձին բերի ՚ի գնել և ՚ի գրանել, ոչ զօրէնս ըստ յլ զկամս իւր ունի կանոն դատաւորութեան — (Ծիկն՝ Թ. Ը՞՞՞ Գործի, Գործ. Գ. Երեւ 508) ”

պատճառաց՝ չունի անցանիլ առանց պատժոյ ծանրագունի, ուր մնացէ զստորաշրութիս և զանուանութիւն հարիւրաց, ահա քեզ արգարուծի դատատանի առաջնորդաց վանաց ջուշայ:

Ուարուք ինձ, (Զուգանէն) հայրենակիցք իմ սիրելի ասացաւ ցօս (Չաւրթառն) թէ սիւտան (Ուրաբ) զքեզ հատանէ ասաց, մեղեքն (ԿՅՆ) յինէն է, դու եթէ արեւիս գերուածք և և տուպտիս սովով՝ այն քեզ պատիժէ երկնաւաք, յարշագ մեղաց և անօրէնութեց, (1) — Բայց մինչ լլկիս քիցոց՝ այն պատուհաս ասի քեզմէ աշխուժեմէ — Սոյսէս հովիւն Խորայէլեան տոհմի, զժողովուրդ իւր՝ Խորհրդակորոյն բանադատաց, (Բ. Օրն՝ ԼԲ.) Արդ դուք թուունք զձեզ՝ ի նմին հաստատէք — Ազգասէր Աթուղիկոսս մեր բուռն ճշգամբ ճարակ փրկութեան ազգիս հնարէ՝ յամուրեք Արթարան Սարգարան և Արժապետ յաճախէ, յառանգաւորաց դասք մեծարէ, ձեզ և ազգին համօրէն ըստ այ հովիւս իմաստուն և հանձարեղս յարուցանել նկրտի, ի մերձաւորս և ի հեռաւորս տար փողեալ՝ զցրուեալ և զվարատեալ մանկունս ազգին՝ ընդ հայրակնամ թեոցն տածել աշխատասիրի, բայց պորաբոյժ հովիւք տան քո՝ չսիրեն տեսանել զայր իմաստուն՝ առ ընթեր, թէպէտ ըստ մեղաց չունին ի միջի և զրկեալ կան յամէ, սակայն եթէ ի ձեռն պատահմանց կողմկաղ գտցեն զկիս հանձարեղս մին կամ երկու, իբրև ի ժանտախտէ մահարերէ գարչին ի նմանէ, և սատանդական զնա մերժեն՝ ըստ օրինակին տէր Խղիչէիք — ո՛վ անբերելի ողորմ լուծեանս:

Չէր անիւ վրէժխնդրութի զոր ընդդէմ առաջնորդին հանարեցիք գործադրել, այսինքն կերպիւ քի միք զկոնդակ նորին առ տէր Խղիչէ վասն թեմին Քասրայու ի ձեռն բերել և ծուկնս ծուկնս պատառիլ, զի վերօք զվերս բժշկելն անհնար է:

(1) Եւ հարի զքեզ արեւանդ թեմաբ վասն միաց քեց — անս Սիւրբ՝ Զ. 13.

Յանցուածք սքօղեալ՝ անտես յիշխանաց,
 Յփռէ ընդ Արև՝ բորբ նախաստեանց,
 Թնչ կրէ զամբն՝ որ հաղիւ գիտաց,
 Թէ սլ արժանի՝ սլ զուրկ 'ի շնորհաց :
 Այսպէս մերթ կարկուտ՝ և ջաղք անձրևոյ,
 Անարիշ լափեն՝ զորեարս 'ի յանդոյ,
 Կայծ արծարծ շանթոյ՝ 'ի ճայթմանց փոյ,
 Յարգ ընդ ցորենուն՝ հուր փոփէ շեղջոյ :
 Արտափարն անհոգ՝ ըստարում մշակ,
 Ի չիւշիւր 'ի քուն՝ ննջեալ անուշակ,
 Բայց տես դու զտէր՝ արտոյն հրաճաբակ,
 Զխնորդ վայ կարգայ՝ զմահուն իւր դուշակ :
 Ար երէկ բազմեալ՝ 'ի գահ իւր փագաց,
 Յանկմանէն հաղիւ՝ երբէք երազեաց, (1)
 Այսօր վարկ գիրեալ՝ յանպարտ դրացւոյ,
 Ում յափշտակել՝ պատիւ գոռգոռաց :
 Ա՛ն յարարպանար՝ մինչ կեսօ 'ի բարին,
 Մթ արհամարեր՝ զատիւ զքնկերին :
 Զի մի շանթ յերկնուստ՝ 'ի քեզ քա բերցին,
 Մինչ վրդանաց հուշ՝ մարտել չէ գիւրին :

Անքն ձեր՝ անդ վահան է հաւատոյ, և պարիսպ ամբ
 բռն, տեղի է պարծանաց և շնորհաց, որոյ և զմնան աջօք
 բացօք տեսնէք, ոչ այնքան յանհաւատից պարսից տան, որ
 ինն ուսեալ յայն ըստ խարաբօրք կրօնին, այլ որքան իբր
 ի նանց հաւատացելոց տան քու՛մ — զի եթէ անձնաթէք հը
 նութեանց՝ 'ի ձեռն գործոյս հմտասղիք, եթէ նիրհեալ էք՝
 զորթիք, եթէ մեռելոտի հոգով թմրեալ՝ զգաստասղիք և
 ինցէք, թէ էյք եղեն և են՝ թշնամիք տան ձերոյ, համազու
 լիցէք զսա՝ ընդ կարեկցական գրոյն, զոր ձեզ մատուցաք
 յո՞վ տեսան. 1881. Ապրիլի 30 թուականաւ, (2) և ընդ նմին

(1) Կայրն Գաշիչոյ :
 2) Տես յարժանագրի մտում, յէջ 5 :

յուշ ի ձեր ածէք, թէ՛ հեղինակն գրոյս բարեկամն հայրե-
նւոյդ՝ չէ՛ ՚ի կայի լինելոց միշտ, զի Հրեշտակն մահու-
արդէն բախել հանգերձեալէ զդրունս ասն կենաց նորա :

Տեսուր հանգիսիդ՝ խաւար տեսարան ,
Ձեզ ձեան կալու՝ այժմ և առ յապայն ,
Եթէ խուզեալիք՝ լուսով իմաստից ,
Գալիք անվրէպ : զոր ինչ պիտեան :

Պիտեան հոգւոյ՝ ան որիչ անձին ,
Ջուգափառ կցորդ՝ կենցաղոյս այս սին ,
Որովք և փոփոխ՝ տուր և յառս բանից ,
Անասլթաք ՚ի ահ՝ անմոլար յուզին :

Անհաշտ ասին գոյ՝ կեանք պարզամտին ,
Հաւատով յուսով՝ ընդ խորամանկին ,
Ձի մինչ գայ ՚ի մին՝ զիղջ ՚ի հոգին պարզ ,
Անցանէ առ միւս՝ խորհուրդ չար նենգին :

Տարացոյց այսմիկ՝ երկոքումբք ՚ի տես ,
Հուրջ ձեր շողշողուն՝ ուր մնամ և ես ,
Եթէ պատեհ ժամ՝ կալնուք անագան ,
Դիւրին ըմբռնումն՝ շաւղոյ բարեաց ձեզ :

Անցոյց գաղափարն՝ պատիւ սրբազան ,
Յանապատ անշէն՝ ուր տխմարք խաղան ,
Այժ կեանք չարին՝ զօրաւոր յաւէտ ,
Մղեաց և մղէ՝ բարիք ՚ի կործան — (1)

Երկար այս ահեղ՝ պատերազմ գաղտնի ,
Լափեաց լուելեան՝ զորեարքս Դաշտի ,
Ի գալա խաւարի՝ ուր չիք աչք ՚ի տես ,
Եւ ոչ լոյս աղօտ՝ ՚ի նշաւակի :

(1) Եթէ Գրիստիս ոչ փրկեցէ զժողովուրդ իւր . . . յեկեղեցական բանա-
ւորութենէ աստի , զիւրազոյն իցէ, արդեօք հանդուրժել տաճկացն բանաւո-
րութեան , ասաց Ֆիշեր Եղիսկապոս — Տես ՚ի գիրս Յանսի , յերես 299 , Թարգ-
մանեալ ՚ի Հ . Գաբրիէէ Այվազսէ :

Պատրեալ վաշտուց ցանկ՝ 'ի զօրագլխէն ,
 Զօրագլուխն յաւեա՝ 'ի խորամանկէն ,
 Զոհեաց զոր զոհեաց՝ ընդ բազմաց և զիւր ,
 Գատիւ սրբազան՝ լոյս յաշտանակէն , (1)

Այժ մի 'ի հրոյ՝ յանզգոյշ լապտեր .
 Հրձիգ թ' յաճիւն՝ փոխարկէ պատկեր ,
 Խնկաբեր նոճից՝ կամ Գիոց տեսիլ ,
 Բարեյոյս կեցից՝ արկած մահաբեր :

Աստէ իմաստնոյն՝ արուեստ 'ի գիտել ,
 Թէ ուստի վնասն՝ ուստի այս վերել ,
 Մեքենայք գործեաց՝ արուեստից վսեմ ,
 Զնչին պատճառաւ՝ դնին փոյթ յարգել :

Առ որ միշտ ճարտար՝ գործավարն արթուն ,
 Դիտէ ամենից՝ շրջան 'ի շարժուն ,
 Ի խոչոյն փոքու՝ գոյուլթեան ընդ մէջ ,
 Դիտէ խանգարումն՝ գործեաց իսկ համբուն :

Ի ստեղծուածս անբան՝ միայն հանճարեղ ,
 Աշուհսուն ասէ՝ Առակն իւր յեղեղ ,
 Խորամանկ վարուք՝ շողմող բարուք ,
 Դնէ 'ի վտանգ՝ Զառիւծուն զօրեղ :

Յայս իսկ վերածի՝ վիճակ առ տնին ,
 Վանացդ ան ընդհատ՝ յիւր գնացք ներքին ,
 Ոչ ոք վերահաս՝ խոչոյն ան յայտի ,
 Որով միշտ բարիք՝ եղծեալ խանգարին :

Աղետիս այսմիկ՝ անհնար դարման ,
 Մինչ ոչ ըստ ձեռոյն՝ կալցէ զիւր սահման ,
 Կանոն գիրքն իմա՝ Գանոն և ուղղիչ ,
 Անպայ վարուց՝ և գործոց խոտան :

Բայց թէ ասիցես՝ զինչ քանոն ընտիր ,
 Բան ըզսուրբ գրոց՝ ճոխ և հոգելիւր ,
 Զի որ զԱստուծոյն՝ թողեալ պատուիրան ,
 Զի արդ ընթեռնու՝ կանոնաց քոց գիր :

(1) Խորհրդարան վանաց ջուշայ , ուր 'ի սեղի Աշուհ բարոյից՝ նստեալ
 Օճարայք :

1. պատասխանի՝ դառնամ համբուրել,
 Ըզ սուրբ շրթունս քօ՝ և ողբալ կոծել,
 Զի սոքին նշան՝ գալատեան նեռին,
 Այլ ինձ փրկութիւն՝ ի Յեսուս է մաղթել:

Եթէ Խլմիածին քեզ զլացեալ, շնորհատան արար
 քեզ կարգ և ցանկ բարւօք, խրատեաց քեզ արիանալ, ի գալ
 առաջնորդի՝ ի վանսդ՝ ի ցուցակ արկանել զառանձին և զսեպ-
 հական ինչս նօրին, որպէս զի ՚ի գէպս իրիք ձախողակի՝ մի
 զվանացդ իրաւունք ընդ նմին խառն կորնչիցի, բայց դու-
 ան լուր և չէ զօք եղեր:

Արդ եկ ցոյց մեզ՝ թէ ուր չքացաւ արդեօք զառատ-
 գոյս թ՝ Եպիսկոպոսի, և թէ առ ինչ գիտութիւն կապեցեր
 զաչսդ՝ ՚ի չտեսանել զկողօպտումն ընչից նորա — զի անդ
 թոյլ ետուր Մ. Եպիսկոպոսի 240 թուամսով վաճառել
 զտուն Եսայեայ թուովի՝ որ յետ կոյս վանացդ, և զարժէան
 զեռեղել ի քսակ եւր:

Գիտացեր արդեօք, թէ քանի քրտունս ջանից և նիւ-
 կան արդեսնց թափեալ մեր ի վերայ, մինչ տուեալ շնորհ-
 սիմէ այրւոյն ընծայել զայն տուն աթոռոյդ, և ընդէր արդեօք,
 վասն սրբելոյ զտեղին՝ ի պղծութեց անօրաց և խենշաբա-
 րոյ բնակչացն, (Ուրտոյ Գրաստի Գուրգոյ) և յապագայ վտանգէ
 բացակայ պահելոյ զվանքդ — Եւ մի՞ թէ այս օրինակ վնասու-
 շեն ենթակայ և այլ միւս կալուածք վանացդ, այն են և կան՝
 ցորչափ գուք ննջեալ և ներհեալ համարիք:

Գրեցիք երբեմն առ վեհափառ Աթոռադիկոսն՝ և խնդ-
 րեցիք ձեզ առաջնորդ ոք իմաստուն, հանձարեղ քաղաքակիրթ
 և գործունեայ — բայց ՚ի նմին ժամու ոչ ածիք զմտաւ, թէ
 այնպիսւոյ առաջնորդին՝ պիտոյ է և նոյնհանգէտ հանձարեղ,
 ժողովուրդ, որ ըստ մեղաց մերոց այդր ՚ի ձեզ չիք, (՚ի բնց
 տար զխենթն՝ զոր երբեմն կալեալ զձեռանէ կնոջն և ածեալ
 առ թ՝ Եպիսկոպոս — օրհնեան զսա հայր սուրբ, զի լաւ կին է
 ննձ շատ սիրէ, սիրեմ՝ և ես զինքն յոյժ — անմթ մեծ)

Թերևս պատրեալ ՚ի համբաւոյ նախապատիւ եպիսկոպոսաց, որպէսի են Չալալեան Սարգիս—Սեհապետեան Վեյրդ, —Վ. Բալազդուկի—Սահար—Խորհման Ս. Հայրիկ, և ՍԼ նմանիք — սակայն ոչ ազգեցաւ ձեզ՝ թէ ձեր այդ լանաց տարեկան մուտք, չառնէ պատասխանի ամսականոյ միւսմ նոցին, և թէ զիսորդ նոքին զճոխ պատիւս բազմամարդ լիճահացն Քրիստոնեայ իշխանութեան թողեալ՝ յօժարեսցին հասնել ընդ թեմիւ ջուղայ՝ և նահատակիլ յանորէն իշխանութեան Պարսից — ուստի այսու ամիւ, և այլ վն բաշմաց պատճառաց՝ մի անհունիցի վիճակ ձեր տեղւոյդ լաւագունի ունին, որպէս և որք առ տեղեաւդ յօժարեալ՝ քաջ վերահատեն, թէ լաւագունի քան զձերոյն տեղւոյ՝ չունին ժաւանդաւորիլ — ոյր վասն և յուսով բարձրագոյն վիճակի՝ ջանս ի դանձուցն առ բերեն, ուսեալ ՚ի հանրապատում փորձոյ թէ, բանձիւք՝ անհնարինք հնարաւորին, և իմ մեղք քաւին, առ որ մի ընդ վայր աշխատիք, զի եթէ վն մի անցանէ՝ երկուք՝ ի տեղի դան : (Յայն՝ Թ. 12)

Թ. Եպիսկոպոս նախ քան զԵպիսկոպոսանալն՝ առաջնորդէք Սըրմոյ քաղաքի — ՚ի պատճառս իրիք անհաճոյ դիպոյ, (որս անս ի դափասանագրի Էջմիածնի դափասանութեամբ Թ. Դանիէլեան Կաթողիկոսի) մերժեալ Էջմիածին — ուր ՚ի խնդիրն Առաջնորդութեան ջուղայ վանաց, եպիսկոպոսուցեալ ՚ի Ս. Կաթողիկոսէ առաքի այդր :

Ս. Եպիսկոպոս, պատճառաւ լուծման կապի ամուսնութեան աղայ Սարգանի և ամուսնացուցանելոյն գնա ընդ Թրիորդի միոջ, մերժեալ ՚ի Շամախւոյ՝ կարգի յառաջնորդութեան ջուղայոյդ — որոյ անցք ՚ի դիւանի Էջմիածնի, հարց և ՚ի Շամախացւոց և յարձակեալ կնօջէն, որ կրկին ամուսնացեալ ընդ Ռուս չինովկի ունին, և վերստին ըստ օրինաց նոցին մկրտեալ և մտեալ ՚ի դաւանութիւն առն :

Օ առ ՚ի ծագմանէ Վրիգորիս Եպիսկոպոսիդ՝ այսպէս իմանամք ՚ի յայտարարութենէ Էջմիածնի, Ս՝ իբրև պարզ վարդապետ առաի և անաի, առանց բացայայտեալ իմն աւթի :

դարձեալ Աշջմիածին — յամի տեառն 1872 Մարտի 26 ձեռնադրի Երպիսկոպոս և առաքի Չուղայ, (1) ուր տեսիք զոր տեսիք 'ի նմանէ, լսելոցէք ևս՝ զոր հազիւ երբէք լուեալ:

Խողովմբ գտոցա՝ դառնամբ ընդ ձեզ խօսել ամակոյս կողմանէ, չպիտի հաւատալ թէ սոքին առաջնորդք 'ի բնէ ընդ հանրապէս վատ և անպիտանք — վասն զի առաջնորդն ըստ ինքեան մին ասի՝ և 'ի միջի ձերում անզոր օտարահան, զի եթէ դուք համակարիք և լաւիցէք՝ գիւրաւ կարէք զվասն ևս լաւացանել, զսն ընտելն՝ ընտելացուցանել, և փոխարձ սիրով միեմտարիլ և միեմտարել, իսկ եթէ ոչ՝ ո՞վ կարէ յորձանաց ընդ դէմ կեալ — ահա յո՛ւշ ձեր լիցին զօրն՝ յորում մեւա՝ 'ի ձեզ գործեալ Պարիզորիս, առանց իմանալոյ թէ ճրպիսի հոգի է նա՝ առանց ստուգելոյ զգործնական արդիւնս նորա, փողեցիք գալարափողեցիք զնա ո՞վսաննայ երգով, որոյ զշուրջն առեալ նոճիւ լի բանանու զնա 'ի բարձունս հասուցիք, և զկնի այսօր խաչեցարուք ասելով զնա յանդուռնս խոնարհեցուցանէք:

Չասեմք արդ թէ ով ուղիղ՝ կամ ո՞վ վրէպ, այլ սա միայն 'ի ձէնջ հարցանեմք, թէ որոյ բանից ձերոց հաւատալ անկանիմք — անցելոյն խրախուսականի՝ թէ նարդեմնույս ողբականի — նա թէ բանին Պղատոնի՝ որ ասէ — ընութիւն է ժողովրդեան դատապարտել, և ապա անպարտ առնել, մեռուցանել և իսկոյն փսոսելով զոր հասին յիշատակ՝ կամիլ կենդանացուցանել — մեռի՞ր ասէ՝ մին լամ՝ քեզ, ոչ ապաքէն բարեգոյն լիցի քեզ և ինձ չմեռանիլ, և գիրկս սիրոյ միմեանց ապրիլ կենակցիլ — ո՞վ թշուառութեանցս:

Հապա իներքոյ այսմիկ ծանուցեալ հանգամանաց, թուե եթէ Մովսէս և Մհարովն զարթիցեն յառաջնորդութի ձեր, ոչ կարեն բաւարարել ձեզ՝ և բաւարարիլ ձեօք, վասն զի ըստ առակին՝ ձուկն հոտեալ է գլխոյն, զի տուն ձեր արգի չունի իմաստութի բնական, չունի կարգ և կանոն գրական, կամ գլուխ պարառական, զի ուր չիք զասացեալս՝ անդ ասի դժոխք տեսական — ըստորում ամբուլութիւն իշխանութեան՝ դնի օրէնք և կարգ, որ 'ի սուրբ գիրս ասի ցանկ, 'ի քակիլ

անկոյն՝ անցաւորք կթեն զպառւշո — Խողք և Խրեվայրիք
 նա արածին, (Սուր. 26.)

Մի հուպ լինիր՝ ուր չիք օրէնք,
 Զի անօրէնն քեզ հրկիզէ,
 Եւ որ 'ի խիղճն՝ սաի գու չար,
 Զի յոյս բարեաց՝ քեզ 'ի նմանէ, (Սուր. 67. 5)

Սուրբն դարձ բուռն հար 'ի քո տանէ քեզ Առաջնորդ,
 Եթէ կոյր եցէ՝ և եթէ խեղ — զի այսպէս քեզ կտակեալ Յա-
 յորոս Առաջնորդ վանացդ և յերաւիս, ուստի 'ի զուր մեր-
 քեցեր զտէր Եղիշէ, մինչ զորոյ զնմանն այլ քեզ ունիլ
 Գթուարին յոյժ — այս կարգ գերարժան՝ պաշտէ Աթուռն
 Երաւասողէմի, զի առնու Պատրիարդ իւր՝ յիւրմէ օւխտէ,
 Բաջ յարմարեալ զանհաւատարմութենէ դրսեցոյն, և զկարեկ-
 ցութենէ տնեցւոյն, որով թերեւս ամփոփ և սիրաշաղկապ
 Քաբանութիւն տեղւոյն:

Ասիցէք թերեւ, մեք ունիմք չունիմք՝ մին կիսածոյլ
 վարդապետ ունիմք, որ իբրև միաբան, յաջորդ և Առաջնորդ
 լալով լուսով կառավարէ զվանս մեր, այլ ուստի՝ կամ որ կալէ
 կամ հնձանէ մուրասցոք մեզ զաւելիկ քրանաբեր և այլն:

Ի պատասխանի մնայ մեզ հարցանել 'ի ձէնջ զկարեւորն, զի
 եթէ տէր մի՛ արացէ մեռանիլ հասանիցի և զմիոյդ՝ ըստորում
 Ինք, յայնժամ ում նմանիցի վանքդ՝ եթէ ոչ խոնարհեալ
 քրոջ, այն է ամայացիալ եկեղեցեաց՝ որոց մին սաի (Յով-
 հաննայ) վանք — մի՛ թէ դուք ունիք կնգուղ 'ի գլուխ ձեր
 գնիլ, թողուլ զաշխարհ և գնալ բնակիլ անդ — արդ որովհե-
 տե այս ձեզ անհնար՝ ապա փութացարձք ժամանակին բու-
 ռն արկանել զհնարաւորն, զի մի՛ իսպառ անկցի շուք և պա-
 տիւ վանացդ, որ ըստ ասացելոյն 'ի վեր՝ ձեզ վահանէ ամրու-
 թեան և պարծանք կենաց:

Ապաքէն հարցանիցէք զերանակէն հնարիցն, յօժարամիտ
 սասցից ձեզ՝ եթէ անսալն հաճոյական — ըստ մեզ՝ երեք են
 Քրոջ հրապուրիչ մարդկան 'ի միանձնութիւն և 'ի կրօնաւո-

րութեան — որք տիրեն զվանորայս և զվարդապետական սքեմն
չեն արտաքոյ յերից աստի ունակութանց, առաջին՝ եռան
դեամբ հոգւոյն վառեալ 'ի սէր սրբութեան, տեսանելոյ
զունայնութիւնն անտի և վաղանցուկ կենցաղոյս՝ որոնէ ըզ
տեղի ուր բնակին սքե, առաջինիք և անձն ուրացք (Ա, 1 է Վա.
իս աւագոս) ուր և ըստ Մ՝ արգարէին ասէ, ընտրեցի Է աղբ կա
ի տանն ար առաւել՝ քան զբնականաւ 'ի յարկս մեղաւորաց
Սաւ. 29. 11) և այս ասի 'ի փառս ար, կամաւոր ներքինութ
վածն անանց երանութե երկնից, (Մա.՝ Թ. 12) բայց աւան
թէ հրքան պակաս թիւ սոցին այժմէն ՚ի մեզ:

Երկրորդ՝ մեղկութիւն հոգւոյ, ՚ի չակամիլն քրտամբք
երեսաց հոգալ զկարիս մարմնոյ՝ փութան վարդապետական
սքեմաւ. վաստակօք ազգին պարարիլ, և փոխանակ կրթելոյ
զոգին ըստ ար՝ մարմնապաշտութեամբ զհետ լինիլ յայտն
և անյայտ ցոպութեց և եղծման օրինաց սրբոյն, և այս անու
անի կեղծ ներքինութի, որոյ և թիւ զարդիս յաճախեալ յան
կիւնս վանորէից յամ ուրեք:

Իսկ երրորդն, պատրուակաւ կրօնի և տարազու հոշեորա
կանութեան կողոպտել զժողովուրդն, և այնու վերանալ յաս
տիճան բարձր, կամ ծայրագունութե կամ եպիսկոպոսութե
որ ասի լրուան եկեղեցւոյ, (չասեմք այնու ևս Աթուղիկո
սութեան եթէ հնար.) յայնժամ օձադլուխ գաւազանաւ ջա
խել ջախջախել զոսկերտ հպատակաց, անիծեալ նգովից ար
մատ, մի՞ թէ եպիսկոպոս չեմ և առաջնորդ քոյ, մի՞ թէ օրի
նագրեալ չէ՝ քո լինիլ հնազանդ Առաջնորդին քում, ար
զվեղարս առ 'ի գլուխ քո, դէհ, արդայի, բունիթութ օնի
թութ, աւանդ ցաւոցս՝ թէ հրքան աչօք մերովք և պանջք
տեսեալ և լուեալ զայսցանեաց:

Արդ ըստ որում 'ի վրէժ մեղաց մերոց ՚ի բազում ամայ
հետէ և այսր խուսափեալ սրբազան ընտրութեան առաջնոյ
ի վանաց այդի, երկուց վերջնոց արժանացեալ վանացոյ, ու
մտողն յուսահատ 'ի կրօնէ դառնալ յօժարի՝ քան անդ կեալ
և ապրիլ, զի արդ յոյս աճման վարդապետաց ՚ի նմին, չասեմ

զայս առանց հաւաստեալ և ճշդիւ փորձոյ, վասն զի յորժամ
 Կախարհանաւ թի՛ գերին երարձ 'ի գլխոյ մերմէ զթագն ամուս-
 նաբեան, եղաք 'ի մտի զնալ բնակիլ 'ի վանս անդր, և
 անգայլիկ սպասահարկութեամբ վճարել զհուրական պարտիս
 նազովիւք կնքեալ անձին, քառ ու և զկեանս վերաննացելոյ
 քառ, սակայն անձաներով զվանականաց խուժ գուժ և ան զգոծ
 վիճակ, հարկեցաք 'ի բաց մերկանալ յուխտե անտի, մանադ
 արեալ յայնմ աւուր ասկաւին հաւատ մեր աւուրջ և ան փորձ
 վերնայոյս բնակուման՝ զայն ընարեաք մեզ իբր վիճակ ան-
 դարբաւ կենաց 'ի փառս այ, իսկ սերկեանս փոխացեալ փոր-
 ձաք տամք փառս ոչ յաջողողին մեզ և փրկողին զայսմանէ
 փոխացից, վս զի եթէ արգի աղան պաշտամամք 'ի տարան-
 ձան վայրի առա տանջեալ ասկնապեալ և ան զերծ գտեալ
 ի վրաց նոյն վանականաց, զննչ նաւազ շարիք ի մեզ՝ եթէ
 մեզ ընդ նոսա լինեաք, անշուշտ ցայս վայր շերկաքէր կեանք
 մեր, և կաթուածական ատիւ մեզ մեռանիլ հասանէր:

Քանչի բնութիւն մեր 'ի բնէ զխառնուած իւր՝ յայլ
 թի՛ զանբուածեալ, այդինքն ոչ ասեալ մեզ զչողոքովմական
 կերս, և ոչ լուսութիւն ընդդէմ անկրտայի վարուց և բարուց,
 զք զժ և միշտ գրեալ թէ յաչս մտելոցարե լի է քամահերկեալ
 Արքաբէ բազում անգամ և 'ի վնասակարաց մեզ զզջալի՛ զայն
 մեղքութի՛, սակայն ճարն թնչ՝ զի ըստ ասածին, բիծն զգերս-
 տուց՝ օճառն յարմայ, ինկ արանն ընդ թե՛ մահն բնական:
 ... Ի՛ ծանր: զբնացի ձեզ: զցաւալ թի՛ անտուժիւնս՝ յոր-
 ժամ ասկեանց ալարանորէն, թի՛ զուղոյ ձեր և վնք ըստ
 զբաւանցելոյ՝ չունի յոյս երկարութեամբ կեցից՝ ըստորում,
 անգործեալ յակն մաշարահան, յաւուրց ասուրն հիպոթի (և)
 մեկն զի եթէ 'ի Զէ հարգուց ամնց գաղթականաց մեկնցեալ
 պի՛ք հարկու 500, և 'ի ԶԹ եկեղեցեաց իբրեւ տասն: (Գրեամայ):
 զի՛ք յայլ ձեզ յայս յարուցանելոյ զչորեք օրեայն մեռեալ:
 քի՛ եթէ Բան օրդին ամ 'ի նորոյ յիբրի երեւալ՝ անգտին
 զի՛ք բաշխել զլերանորոգութիւն, (Գրե՛ ԺԳ՝ 58)

... Ընդ մե կթէ կամիք՝ արարէք զոր ձեզ խորհրդատրեմք,
 մատուցէք զաղերս պաղատանաց յոսս վեհափառ Ասթուղիկոսի,

զի խստիւ Հրաման արձակեացէ յայրի քահանայս ձեր այդի, որ պէս զի կամ յօժարեալ ընկալցին զվեզար և մկենացին ՚ի վանս, կամ մերկացին ՚ի քահանայական պատուոյ, և այսպէս կերպիւ ՚ի միք՝ անդորրացին վիճակք, նախ ինքեանք զերծցին ՚ի հոգեկորոյս վտանգէ մեղաց, երկրորդ՝ տուն ժողովրդեանք մաքրիցի ՚ի հաշրից ստանայական խլրամանց, ուշ ՚ի բան ԹԺՄԻՆԻ Աղշոսի եգեալ, (Բ. ՏԻՆ.՝ Դ. 6)

Օ այս արարեալ ձեր, ըստ հոգւոյ և ըստ մարմնոյ վալձըս բազում ունիք գտանել յայ, զգուռն վանացդ՝ անփակ մեալոցէ — գբարոյականութեան գլուխ ձեր՝ յանբարոյական ցաւոց զերծ լինելոցէ — զխառնիճաղանձից թիւ՝ պակասելոցէ, զվարդ վարդ զովելն, զնարտանաղ՝ զքուէյ, և զայլ մոլեկան ախտս, յամանց բառնլոցէ — մանաւանդ եթէ զնա ՚ի մի մի պաշտօն կացուցեալ, թնղ ՚ի ցեն վերահասուք առ անին պիտոյից, կամ արտաքին կառավարութեան այգեաց և արտոքեից վանացդ, (1)

Եւ թերի սպասու չմիւ շնորհք հոգւոյն սըյ ՚ի թիկունս նոցին զօրավիգ գտցի՝, փոխելով զվիճակ նոցա՝ յայլ իմնէու թիւն, այսինքն լինել ընթերցասէր և փափակօղ ուսման, և հեռեւորար ատեցաղ ագիտութե և կարեկից ժողովրդեանք, գաստիարակելով և կրթելով զմանկունս ձեր յերկիւշ և ՚ի շնորհս այ — զմտակայ վտանգ պակասութեան հայրենւոյն՝ երկարելով — ահա գործ հաճելի այ և մարգկան :

Յաւուրս ոյստիկ չմ ազգ և ազինք օր ըստ օրէ լուսաւորութեամբ կրթեալ աճին և զարգանան, մինչ գաւառականաց անգամ յայտնի եղեալ զզուտ համակրութեան՝ օրոյ և միարանութեան, որդասիք ուսման և կրթման, սակայն զմերն ջուղայ ոչ պնդեա՝ եթէ ոչ ընդ հակառակն — մի՞ թէ մանկունք ջուղայուք չեն սրամիտ քան զճնունդս այլ քաղաքաց, այժ սրամիտ անդր քան զայլոց, զի առողջարար սիւք՝ և հով ու զով եղանակ տեղոյդ՝ ընտրելագոյն և կենսատու :

(1) Զիղէ է մեզ սատ զբացարութիւն անլուր պատահարին՝ որ ՚ի կուսանոցի, ՚ի կոյն Բրիտանիոսական ըստ պահանջման հարկին ասեմք, անբարեաւարութեան վանոց ջուղայ...

բայց սակայն ուր մշակն բերրի արտարեիցդ : ըստ առաջաւոր
բանի որքոյ աւետարանի : (Ղ-ւ-ի" Ժ . 2)

Ու անդէպ աստանօր զանցս Միխիթարայ Սեբաստացւոյ , որ
թէ պէտ մին էր հետտեալ անդամ եկեղեցւոյ , սակայն առա-
ջերկան պաշտօնիւ ծնաւ զբազում պիտանի անդամն յեկե-
ղեցիս և յազբս — ով կարէ ուրանալ զբազմարդիւն ջանս
երկանց միաբանաց Սենեակոյ և Սենայու , որովք և զծաւա-
կութեն իմաստալիր մատենից 'ի սունն մերումն ազգութեան , որ
զբերէ 'ի ստուերի խաւար աշխուղութե' զմտալուտ կորստենէ
լեզուի իւրոյ հառաչէր — որոյ ասին այս շնորհ արդեանց
թէ ոչ նորին Միխիթարայ որ հոգեւորապէս միխիթարեաց զազդ
իւր , որ ըստ մեզ ոչ առանց մատին յայ — արդ' ով ինչ կամի
թեղ խորհիցէ 'ի միտս իւր և սասոցէ : սակայն մեք հազիւ ան-
յուսցանեմք զօր' առանց ողորմի կարգալոյ հոգւոյ նորուն .
կողալով միշտ 'ի գրեանս վենետկոյ և վենայի , որոց ամենից
բուն պատճառն նա' և այլ ոչ ոք :

Այսչափս առ այժմ բաւական հայրենակցացդ , գառ-
նամք յառանձինս մեր բան' ընդ արհւոյն , յորժամ որպ 'ի
բուն այդր մեք ևս ուրպէս ջուղայիցի , որպէս Քրիստոնեայ ,
և իբրև քահանայ ոչ 'ի նո' իրական ճրից և պարտեաց առ նա'
յեսաս նահանջեալ — և ոչ 'ի կարեւո' խորհրդոց բարեաց յինքն
թերացեալ , և մանաւանդ առ վրիպակն որ 'ի տէր Նշիչէ'
որով և յարպարտ կիրս մերում վնասու , այժ մինչ բարեկա-
րեան համոզանք մեր առ նա անբորժ , հարկեցաք պաշտօնա-
կան իմն սճով բողոքել առ նա' ըստ յետագայ օրինակիդ :

Ինչ բարեկամն զքեզ յարգէ' պատուեան և գու զնա սիրով,
զի մի զիւրջ իմն յառաջ գայցէ' խաղաղ վիճակդ յառանել վրդով'
իտեղողման սէրն անհաստատ' ոչ կարէ կ'ալ յաւէժաբար ,
որպէս զի սերմն անհամեմատ' շունի բղխել ծիւ հաւասար :
Իսրբն որպէս զաչս 'ի յերկինս' համբառնայցէ մատց աչօք ,
ի յայտէս ԱՃ գնացք հարթինս' ճրէ 'ի նա առատ շնորհօք ,
առ այս և իսկ պատշաճն սրբոյ' մեզ աւանդէ հոգեկեցոյց ,
բոս քաջիկ ուխտիւ նորոյ' երանութեան վճար և ցոյց :

Բարձրագատիւ Տէր Գրեգորիս Արք Եպիսկոպոս Ա-
ռաջնորդ Ամենափրկէան վանաց ջոզայ :

Պերայատիւ տէր

Սրբազնագոյնն 'ի պատճառս : Թելադրէ զայս Թուղթ խո-
նարհարար գրել առ ձեզ , և որպէս քահանայ առ եպիսկոպոսնդ
բողոքել և որոյ պատասխանին ստանալ 'ի ձէնջ զոր ինչ և իցէ :

Արդէն 'ի քաղի նուաշս թէ կողմնակի և թէ ուղղակի
բարեկամաբար գրաւոր ազգումն ձեզ տուեալ , և ըստ նիւթոյն
իբաւաբանեալ զանցից այդի ընտրուած ատենաչպրի վանացդ
օրով և յուզումն երեսկայութեանց անխրատից սմանց 'ի ձերս
քնգրէմ՝ զոր թուին յուսկէսս եղեալ—յորժամ և ոչ յշոյլ իմն
պատասխանեաց առ մեզ յուցեալ , զոր կարծեմք չիցէ գործ
պատուաւոր :

Չէ փոթ մեզ առ այժմուս զստեմնադարէն վանացդ , թէ
սա իցէ անձն կամ նա : (Թէ և երբեմն ըստ որում գրչա-
աշխարհականին վնաս բազում , ի վանսդ 'ի գաւալալն , 'ի մեզ և
յայտս ներգործեալ , այր վասն թէ մեր ' և թէ այլոց ոմանց
աղերսեալ առ կառավարութի վանացդ ' փոխարել զնա 'ի հո-
գեւորականին գրիչ) սակայն փոյթ մեծ յիրաւունս տեսնեմք ,
յորժամ ցաւօք սրտի գգամք թէ սրբազան պատիւ մեր այնու
'ի ձեզն վնայ քարովդ անձանց ոմանց եղելոց այդր՝ տուայտի :

Եթէ նախ քան զմուտ ձեր յԱթոռդ , կառավարութիւն
վանացդ զտէր Եղիշէ քահանայ ընտրեաց յայնմ պաշտօն գա-
րութեան , և ձեր 'ի գալն հաւանեալ զնա և օրհնութեամբ
դրոշմեալ , և թէ յետ փոքու առանց իմն ընաւոր պատճառի
մերժեալ զնա 'ի պաշտօնէ պատի գրագրութեան , և թէ վասն
այսր տարապարտ հանգամանաց , ինքն տէր Եղիշէ կամ կառա-
վարիչք ժամանակին դրաւոր պատճառ 'ի ձէնջ աղերսեալ , և
ձեր բանիւ և եթ պատասխանել , թէ բաժանումն տէր Եղիշէի
'ի զքեաց պաշտօնէն : Թուի ինձ որպէս միս 'ի մարմնոյ իմեան
ձառեալ , սակայն այսու ամիս չկարեմ ստել զպատճառն և
այլն , բարոն եղեն և մնան 'ի կամս ձեր , սակայն զոր յայտնի
տու թեամբ՝ չկարեմք զանց զնովալ լինիլ : Google

Եւ որպէս այսր 'ի ձեզ հաշտութեալ, իբր տէր Եղիշէ առանձին խորհուրդս լանաց և ձեր փոս և անդ հուշակեալ, Զ-ը Բ-ով աշտ-նի ինչ կան զաշտնեցոյ յե Բ-ու-նեալ) պայտես և ուր բերոն տէր Մարտիրոս տէր Աթոկիմեան Մարտի Բաւանայ փոս և մեզ և յեկեղեցոյան տեղէջս և այլոց ոմանց սպասեալ, ընդ և 'ի հաստատութի իբր իսկ գրութիւն տէր Եղիշէի ունե-րով յիւրում ձեռնի, 'ի դառնալն այդր ունեք զ՛ս դատ վա-նել յատեան ձեր :

Ի ինչրեւն մեր 'ի նմանէ զտեսութիւն գրոյն սպացելոյ՝ ետ ինչ պատգոխանի, որով և մատնեալ զմեզ թերևս 'ի հաս-տատութի կոսկածանացս, քանզի զսա մերում հաւաստի տե-րեկութե տէր Եղիշէ չեղեալ ընդ ումք նամակաղիր 'ի հն-դիկս, բաց յերբեմնապէս 'ի մէնջ, և 'ի նմին ժամանակի տա-րարողդապէս փորձանք մի վերածամանեալ 'ի վր, այն է վնասն ութգրկաց պատահեալ 'ի հանգ " տէր Յ. տէր Ստեփաննոս առ Զոհնապարհաւ Բուշեղայ, որ մերկացեալ յընչից իւրոց և ունեցից այլոց՝ յինքն յանձն արարեալ, ընդորս էին աւանգն մեր յեջմիածնէ՝ շնորհիւ ձերով, և կոնդակն սրբազուծար Սե-րգիսի՝ յանձնեալն ձեր 'ի նա առ բերելոյ մեզ այսր, զոր զկնի վերաստայման 'ի գողոց, ամենեցուն որոց էին նամականեք՝ անա-րատ եկին հասին ասա ցտեարսն, բազ զմերն բացակիք, մըձո-տեալ և քայքայեալ 'ի շնորհ տէր Աիւրեղի աներ որդւոյ նո-րին տէր Մարտիրոսի, և այն զկնի ութնից փառ, ըց ժաման-մանն ասա, զորմէ ասացին պահեալ յընթերցումն գրքոյն ծայր 'ի ծայր :

Ստուար թուղթ մի 'ի տէր Եղիշէ էն առ մեզ գրեալ (Յ-... և անշակտն գեռան իւրեան Ձե ի նմանէ) յանձնեալն 'ի նոյն հանգրուցեալ քահանայ՝ զոր ընդ իրացն ասացելոյ մատնեալ ի վառնգ կողդպտման, զկնի վերաստայելոյն անհետացեալ զայն եհաս 'ի ձեռս մեր, ուստի համոզեալ կամք՝ թէ բն իցէ գիւն կնկանաւորեալ՝ զորմէ պնտեր տէր Մարտիրոս, և եթէ չէր այս՝ ոչ զլանայր նա 'ի ցուցանելն մեզ, առ բարձունն կապա-ծանացս, որով այժմ՝ բռնապատիմք հոգւոյ պնդութեամբ 'ի յոյզ լինիլ :

Մեք զառ յայտմանէ խնդրոյ սովին ոճով ծանուցա
նոյն տէր Մարտիրոսին՝ յաւուր երանելոյն սասի, զի եթ
ըստ ասիցն ՚ի գալն այդր ոչ ՚ի լոյս հանցէ զամբաստանեալ գի
նորին տէր Եղիշէի, և ոչ վարեացէ զնա յատեան ձեր ՚ի դատ
մեք օրպէս դատախազ անողոքելի՝ ունիմք ՚ի ձեզ բողոքել
և աւնուլ զլուծումն, և արդ տէր Եղիշէ չէ այդր ՚ի բողո
քել, մեք ՚ի գիմաց մերս իրաւանց՝ ահա սովաւ բուռն թա
խանձանօք բողոք ՚ի ձեզ համբաւնամք — բողոք՝ որ ոչ այլ
ազգ միջոցաւ զիջանի, քան նուրբ քննադատութիւն այնր գրոյ
թէ չէր և չէ մերն կորուսեալ գիր, որոյ օրինակն վաւերացու
ցեալ քանի մի հաւատարիմ՝ վկայութեամբ անձանց՝ առաքել
մեզ աստ պաշտատւոր առ ձեզ լինիմք, քանզի հուչակ այլ
յայտարարութիւն նորա աստ առ մեզ, առ եկեղեցական տե
զոյս, և առ այլ ոմանս, գժուարինէ ժխտել, (1)

Իսկ եթէ նա այսինքն տէր Մարտիրոս ոչ ցուցցէ ձեզ
զա՞ն գիր՝ կամ սրբութիւն ձեր կերպիւ իմիք բարձի թող
զնա առցէ, մեք յայնժամ պարտաւորիմք ընտրել շաւիղ իմ
նոր՝ անձանօթ ձեր և աշխարհի, առ այնու հասանիլ իրաւանց
և արդարութե, քանզի յայպիսի ոճիր ան հետացուցման նամա
կաց անուան մերոյ յայլոց, կամ մերոց առ այլս մերով ծանօթ
ձեռագրով՝ չէ նոր իմն, այլ ՚ի 1862 ամաց հետէ և այսր —
որպէս երբեմն կոնդակա՛իք հանգուցեալ Մատթէգսի Աթու
ղիկոսի առ մեզ՝ բոցապահեալ այդր ՚ի վանսդ, սապէս և զայլ
գրեանս աստ և անդ, որով և մեզ վնաս ոչ սակաւ, մինչ պար
տաւորեալ զչքեանս թաքթաքուր հասուցանել՝ ուր հարկ
բայց վասն եկեղոց թղթոց ՚ի հեռուստ վայրէ առ մեզ, չտեսա
նմք զհնարս ապահովութեան, զի որք ծանօթեն արուան փո
ղոցի և թուոյ բնակութեան մերում տան, և ՚ի վերնագրի նշա
նակեն, գտանեմք ան կորուստ, իսկ որ ոչն՝ մնան ընդ վտան
գօք՝ յորժամ ըստ մակագրութեանն Անդլիկերէն աժին յե
կեղեցին, է զօր ստանամք, և է զօր ոչ:

(1) : Տայս վայր չէր իմացեալ միջեկեղեցականն՝ թէ ինքն իսկ ընթեր
եալ ունէր զայն գիր :

Մեք համոզեալ կամք, թէ այք սմանք են՝ որք վճարեն
 զայս չարիք, սակայն չէ ՚ի կարիս ըն որինի ունիլ զառաջն, բառ
 ում՝ չունիմք ապացոյց ՚ի ձեռի, թէ և շատ հետամուտ եղեալ
 էր ՚ի գտանել, իսկ զոր վասն այժմուս ասեմք ցուելի զիպոյ՝
 ներև թարմաար, ցորչափ չէ ցուցեալ նա ձեզ զքերն, այլ
 թէ ժխտիցի նա կամ զլասցի՝ յայնժամ կարի աղետալիք,
 անին գալ ՚ի վերայ, որչափ և մեզ տարժանական հանումն
 ի վրաւ ասինից սկզբանց — Այնկարեալ պատասխանելոյ գրու-
 մեան այսովի, մեամք անհաճութիւն մեծաւ, ձերդ բարձ-
 րութեան արեւտխմարէ։

Ի Կարգաթա 1874 }
 Հոկտեմբեր 30 }
 նորդ ամարի, }
 Արդի և ծառայ
 (21-ի) Տէր Յովհաննէս Խաչիկեան,
 Խաչա՝ Աւագ Քահանայ Հայոց։

Գ Ա Տ Ա Ս Ի Ա Ն Ի Բ ։

Արժանապատիւ Խաչիկեան Խաչ՝ Տէր Յովհաննէս
 Երուսաղարդ Աւագ Քահանայդ հասցէ ուղղոյն փրկչական։

Երկնքին գրութիւք սիրելութե ձեր արդեալք ՚ի 186 և
 Հոկտեմբեր 1, Տ. հասեալ առ մեզ յայտնեաց զմիտ
 ար, յուսամք զի ՚ի 25 Հոկտեմբեր գրութիւն առ ձերդ սի-
 րելութիւն հասեալ է։

Առաջին նամակն՝ որ բողոք մի է ընդդէմ նամակի միոյ
 Երուսելոյ զոր գրեալ է ասեք սրբակրօն տեր Եղշիչէ Քահա-
 նայի առ ձերդ սիրելութիւն արցանկալի էք մեզ յայս նուագ
 ինչ ձեզ բաւարարութիւն՝ այլ չեղև պատեհ, ուստի միւս
 ուրջանդակաւ ունիմք կատարել զխնդիր ձեր, երանի էր զի
 արդեալք իրօք չպատահէին երբէք, որպէս և ձերդ սիրե-
 րութեան չկամի, (1) սակայն երբ թշնամին սիրոյ սատանայ, (2)
 մայ վրդովել զխաղաղ ծերութի ձեր որ մխիթարութե է
 արժանի, (3) այլ յուսամք զի գիտեք զմեքեանայս նորին խոր-

(1) Իրական բողոք է ցու. որով մերոյ՝ յեթանութիւնս հոյի, սակայն եւ
 զայն վայելել զայն յարժամ մանաւանդ բժշկաց զաս՝ այնու ին սխտացեալ։
 (2) Բուն սատանայն՝ փոխի յարդի մարտնցեալ արտանայնց
 (3) Օ՛չ թէ փոխանակ արթարութեան՝ ոչ յաւելոյր վիշտ ՚ի վերայ։

տակել, քորձ անկալ համբերութեամբ զարտապէս սիրի
լուծելուն ձեռքի ցանկութիւն մը է և շինի խաղաղել զվր
գողեալ հանգիստ ձեռք (1)

Արժանապատիւ Իսաչիկեան-Խաչ՝ Տէր Յովհաննէս Տե
րունազարդ Աւաշ Պատուական Քահանայի խնդալ 'ի տէր :

Այցեալ սուրհանդակաւ 180 Արեւածարքեր ամին անցել
գրեալ գրութեամբ խառնոցայ տալ ձեզ բաւարարութիւն քան
բողոքական գրոյն որ զարժ " Խաչ" : Ա՝ Այսպէս Բաւհանայե
նեղկայիւս կատարեմք, վստահացեալ 'ի բարեւորութիւն մը

Ա՛հա արդէն լուծալ էր բազմոցս, զի 'ի գործիկն մնող
յիշեալ աւագ քահանայ եղբոր ձեռք, պատուութեամբ քան
վարեալ էր նա ընդ ձերունազարդ սիրելութիւն ձեր : (2) և
ուրախեաք, զի բաւարարիք կնքանէ, (3) նոյնպէս լուծալ
եմք զի կարի սիրելաբար բաժանեալ էք 'ի նման 'ի գալս
տեանն այժր : (4)

Այլեցաք աւ մեզ և խնդրեցաք զբացատրութիւն, այլ ու
րախեմք ապել, զի ինքն ձեռն պատուով խօսեցեալ զձեզ (5)
յայտնեաց ձեռ կարի յայժ ցաւ ընալէ ինքեան, զի 'ի գալստեանէ
իւրեք այժր : չէ կարացեալ զրեւել զիք քոհոնանկութե զձեզ
որպէս ունէր տկարութիւն, այլ այստէ ձմալ խոտանցաւ զի
ձանաչէ զպարտ 'իւր, յայլգել զձեզ կրօնք իւրալ : (6)

(1) 'ի դատաստան այլոց Թողմք, զհանգստութիւն մերոյ վրդովութեան արդի
(2) Այժ կերպարանաւ արծալ ներքութեամբ, քա՛ն երես այլ և Գրեկունն
գործալք այլ և այլ :
(3) Բաւարարութիւնն քնայ, յենթակայն և ոչ յանհաղորդն, այլ եթէ օտար
ոք մերոյ եղեալ բնութիւն և իմացեալ զբողոքն մերոյ կրեց շինմամբ մեք :
(4) Ի ժամանակ բաժանեալ զիք ոք 'ի ինքն սերմք կամ զկայս, այլ արժանի
հարցաք եղեալ և ազգեալ զայնման, այնու եւ զիմազի բաւհիք լինել :
(5) Զուներ նա և լուծի զաւ քի մեկ իբրևուն անբաւարարութեան, բաց
ընդ հակառակն խնդրելէ զիւրեք ան փոխադարձութեան :
(6) Այժ արդէն փորձեցեալ ոք քոյք և մարտի մոյցն այլ և այլ սկզբ
բանց, թէ ստախոտութիւն քնայ գործի և ստանայի, որով մշտ գտարէ զժար
դի քի իմարտ շարութեան խորս, ոչ կրեալու հանձնայր բանից ներս,
(չանեմք թէ ինքն ինչ հեղինակեցաք, քա՛ն զիսկ քառացեալս) Թայ ուրեք
հարցանել թիւր անբարոյն այժ որ իրատեսանք յանձն աւելու զձեռ իւր . . .

Է. Հարցաք զինգրոյդ թէ եցնն արդեօք 'ի ձեռս իւր գիր
 տէր Խշիշէի զորմէ գլխոցիք թէ ունի սասցեալ ձեզ անդ, այլ
 պատասխանի 'նորին այս է, զի ինքն չէ սասցեալ անդ սիրելու
 թեան ձեր թէ ունի 'ի ձեռս գիր այնպիսի, սակայն 'ի պնդեղն
 ձեր վասն այլ, և այլ առարկայից՝ սասցեալ է ձեզ թէ. 'ի Հար-
 կին ունի խոսիլ ընդ ձեզ ապացուցութք, (1) որ և 'ի վեց-
 լոյ զիջեալ ձեր, եղբայրական սիրով, համաւորիւ սիրոյ
 մկնեալ էք 'ի միմեանց, ընդ որ և մեր ուրախացեալ գամք
 սովին գ. Ե թք յայտնել պատուական ծէրութեն ձերում, (2)
 զի 'յետ միանգամ եղբայրաբար բաժանելոյդ չյիշել զառա-
 ջին խօսեցեալան 'ի միջի ձերում, և արգարե իրաւունս համա-
 ղիք յուսալ 'ի ձէնջ զի ունիք լսել, եթէ ոչ իբրև հայր,
 գէթ լբրև պաշտնակից եկեղեցւոյն 'Քրիստոսի, զյորդոր
 մեր որ իբրև ընդ որդեակս խօսիմ ընդ ձեզ, (3)
 . . . ինչն ինքնուզ ձեր գրիրս՝ զարմանալք անշուշտ, (4)
 զի յորդոր մտացութեան կարգամք առ ձեզ վասն ամենայնի,
 այլ և մեք իսկ իրաւունս ունիմք 'ի ձէնջ պակասջել զայն,
 (5) Ժնեաւանք վասն պաշտնակցիդ, (6) որ ամենայն պատուով

(1) Ահա մերկս թիւն ստոյն, եթէ չէր ինչիւր 'ի միջի՝ զի՞ այլ պահանջ
 հարկին սասցելոյ, և թէ զոր հարկ առաւել՝ քան զոր պահանջի այժմէն . . .
 (2) Զարմանալի, պատուականութիւն, որ յանրագաց չնշեալ տարկուպիս
 (3) Բողոք և խրատ հօր առ որդեակնս, պար ի գոչ հաւատարմեան թեմաք
 Է ոչ միակողմի կուսակցութեամբ — ալ յորժամ ոչ այսպէս, անշուշտ զհնե
 ցոյ ստանալութիւն 'ի տղի հնազանդութիւն, ընդհանե այս — մեք ըստ մերում
 իզէի և հաւատոյ, յամենայն կեանս մեր ճանաչեալ էք և պիտի ճանաչեմք զյորդ
 որդեակիդ հարց անգր քան զարժանի, սակայն 'ի արիտուր կլաւեմք 'ի ծոցի
 զարեաս բազում. սաւզութիւն ինքն 'յայտ անտի գործոց և յիլից ժամանա-
 կի տեսնի. ուստի վաստակեալ 'ի նեղից խորթահարց՝ երանաւորեմք զոչ արժա-
 նացելոց բաժակիս դաւնութեան .
 (4) Ընդ զորմասուլիս եւմ զարմանալ ոչ հասանե — որպէս է արհին ինքն
 ուրոյն զգայ, քաջ յորմարեալ զպատասխանոյն անյաւիր մերում պահաջուն և
 իրաւանց — որդարե մեր իսկզբան զարմացեալ՝ սակայն զկի մասնոյ աչօք տե-
 առ թեան զարհւոյն և փորձիւ շոշափման ունկուսութեան 'նորս՝ սթափեալ 'ի մա-
 լեանք հաւատոյ մերմ որբոցաք, յուժամ զԱրուրի իմացեալ եպք իբրև լլսկի .
 (5) Պաշտանակից միշտ անուսիք՝ և ոչ զործնական արդեամբ, առ դու ըզ-
 կարէին և չափեան զարմագիծն, երօչ հաւատար կարես գտանել .
 (6) յիսկզբանէ անտի ծանօթութեանն չէ սնեցեալ 'նորս զիրաւունս ան-
 բաւարարութեան զմէնջ, մանաւանդ եթէ ոչ այնպէս խօսեցր՝ չունէր որտալ
 զհանցօ արեւոյն, թոզ զոր արուեստէ 'նորին ըստ տեղոյն յարմարել զե-
 իցս ուղին քոյթ՝ թէ համոնգամայն ներհակ Աստուծոյ և իզէի .

Քասի գծերը սիրելութենէ, որոյ և կենցաղավարութիւն ընդ
ձեզ լեալէ ընդ երկար սիրելարար : (1)

Ի վերջոյ, խնդրելով 'ի ջէշջ (2) և այն իրաւամբ եզ-
բայր սիրուիտէ, (3) մոռանալ զամենայն, և 'ի նորոյ վարել
սիրով, (4) ձանձնելով զձեզ առ առաջեղ շնորհաց սուրբ հո-
գւոյն, մեամ ձերումդ արժանապատուութեան :

ՁԴ Եռանվար, 1875

Ի վանս ամեն ջուղայ,
Համար 32

(1) Օրհնարան և աշօթարար,
(2) Վրիգորիս արք (Եպիսկոպոս,
Վարս" և Հնդկաստանի, (3)

(1) Միքի վենեցութեան Կատակն եղնալ Քշտ զանխշաշարութեան մար-
յալս վիայն երկրց գրուար մաղայական խբ, թող ինչն վիպեցե տկար խզ-
ժիւ իւրով, եթէ ոչ մեռեալ իսպառ :

(2) Սգանելի և զայս, զի արևն այնպէս ճեացուցանէ զքան իւր՝ որպէս
թե սկսնասն ԻՔիլի, ոչ տունեալ Ի Նիքանի, զոր եթէ զիջուան՝ էր այն յա-
րուցան Ի նորոյ, և եթէ համբարիւ սիրոյ՝ զճ' այլ բոլոր խաղկեալ որտի, և
թէ զիճոր զնորայն ման հաւատուի՝ և զմերն ոչ, նոյն արարեալ և Մ. Եպիս-
կոպոս ընդ մզ, բնդեմ բոլորոյ մայ Ի տեր Ի իննէսիս, (3) և ճեիւ թ-
'Գեորջ ճե, ճե 19)

(3) Ո՛ւր յաշխարհի, առ զիւրայր սիրութիւն, մանաւանդ յարմամ՝ մին
Մեի և միւս Կայն, մի սիրող և միւս առեցող :

(4) Մոռանալով զվնաս թշնամոյն և սկսանելով զսեր նոր՝ հասագ յա-
զեա վերջին, ուր անպան սղոմք զմիտանդ հաւատոյն մարմէ :

(5) Ետեկացուցիւ անուանդ Հայոց՝ բարձեալ, զի արտագոյ հայ ժողովր-
դեամ՝ ոչ Պարսկաստան և ոչ Հնդկաստան կարտի Եպիսկոպոսութեան արեւոյն :

Օ կնի թողլոյ տեր Մարտիրոսի զքաղաքս : քրեալ մեր
 գիր մի յանգլիմանական, որոյ զպատճեն տեսցի յաղլում տեղւոյ—
 այն ըստ բնի տեսութե թու ի վերժմնողայ (Ա՛ժաւօ՛նի Կնաւաւ
 Անտ Կոտ) իբրև կրի՝ քատերու թք, սակայն լը մերում խզճի ոչ
 այնպէս, այլ թէ պատշաճ նորին հանգամանաց վարուց — այն
 իխա՝ բայց ոչ անտիգի, գրեցաք հոգւով յանգլիմանութե տե
 ՚ի խրատ՝ որով մե ք սիրեմք զխրատիչս մեր, յարժամ լը այ, մեզ
 գլխադիր ան աւզուութե, թող սրոյ ոճն իցէ խխա՝ և գլխու մե
 ուղղեալ յորէնս արդարութեան Աստուծոյ, (1)

Վսխանձ օրինացն այ շարժէ զերկիւղածս ՚ի տարապայման
 վարահութի, մինչ անգամ զպատգամս այ ՚ի վրէժ խնդրութի
 խորատակել, որպէս հովիւն իսրաէլեան քանի հեզն Մսվսն,
 զքոյ զհաւատարմութէ վկայեալ աստուծոյ, (Թոոս ԺԲ. 7)
 ՚ի տեսանելն զորթապատուութի ժողովրդեան զաախատկա պատ-
 գամաց ան ՚ի սրտմտութէ առ ոտան խորատակեալ, և անպատիժ յայ
 մայցեալ — ահա տես զնախադասութի նախանձու օրինաց, տես
 և զրրինապահութի և զնահատակութի ի շքիազարու քսհանայի,
 և Շամսնայ ընդ եօթնեկի որդւոց, (Բ. Մսկա՝ 2.) տես և
 ՚ի նոր օրէնս շնորհաց՝ քարկոծումն սրց Ստեփաննոսի, Պիտ-
 րոսի Պողոսի, և այլոց բազմաց զպսակօյնկեղեցին :

Եզատ է ամ ոք գոր ինչ ըստ հաճայնս աւցէ, բայց չէ
 պատ առանց քննողութի իբաւանց դատաւոր լը քմացն կեալ,
 զի գոր ցայտ վայր գրեցաք և գրեցուք առ յապա, գրեցաք
 իզճի մտօք և խնայողարար, և պատրաստեմք ապացուցանել
 զգրեալն մեր ՚ի սոին, եթէ ոք կամ սցի, այցելու լինիլ մեզ
 քննադատական ոճով — ստեպն այնպիսւոյն ունիլ յանթա-
 տակն պարտի վսուրբ գիրս, և ոչ յե՛նուլ ՚ի կամ իւր հա-
 կառակ դարձուածովք՝ ըստ Պարսիականին թէ, կամք՝ հրա-
 մանին այ անյա է՝ զորեւս ասեմ — ով սանդարամատական յան-
 ցուածոյ, որում միայն բաւական իշխանութի ահեղ զօրութի
 զինու վաշտուց, Սաբոյ թնգ անօթի, և շրայանի, զորս ՚ի մէնջ
 անհնար ըստ առաքելոյն, զի Օ կն զինուորութեան մերոյ չեն
 մարմաւոր՝ այլ հողեոր, (Բ. Կ. Բ՝ Ժ, 4)

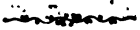
(1) Սոյն այս գիր գտեալ նորա՝ և տուեալ չիմանալոյն, գովէի հանձար :

Երբ փորձառուք լսեսցին՝ անփորձառուք թժղ կայսուին ,
 Զի այլ խնդիր իմաստնոյն՝ և այլ պահանջ յիմարին :
 Իմաստութիւն թորց փորձոյ՝ զերթ ըզ քօսի զառ տակւոյ ,
 Թախուր ՚ի գոյս անկեալ տան՝ ըստ անպիտան կրօնոյ :
 Զափեան դու չափ պահանջուն՝ ընդդէմ ծանունց վճարին :
 Որ ըզ նժար երկոցունց՝ փորձիւ ունի ՚ի ձեռքին :
 Ես դատաւոր անաչառ՝ արդարութեամբ վառ ՚ի վառ :
 Ես բաւական ՚ի կողմոր՝ սուրբ պաշտանիւն վեհափառ :
 Որ ՚ի տանեաց գլորեալ՝ ջարդ նմանոյն խելամուտ :
 Իսկ ան ճաշակն և անփորձ՝ զիմարէ կրից քոց հմուտ :
 Ես ոչ զգայ յանձըն իւր՝ թէ յաշխարհի կան փորձանք :
 Եւ թէ անհաշտ հուր և ջուր՝ ածեն վընասու յորձանք :
 Հուսնձ ցորենոյն քաղցր ՚ի տես՝ լոկ բացակայ ՚ի դաշտի :
 Բոյց երբ մանգաղ ՚ի ձեռք քո՝ մտեալ ՚ի փարձ զշալի :
 Զայնժամ հակուսն ծանր կողման՝ փոյթ ծանիցիս վատագին :
 Ըստ այնմ և քոյդ կարծեաց յոյզ՝ ցաւօք սրտի փոփոխին :
 Գնահատ լինիս յատուկ՝ աշխատանաց մշակին ,
 կարեկցական քօ խղճիւ՝ յօդուտ աշխատասիրին :
 Զարարերեմք սա կերպիւ՝ ի կիրքս մեր դառնագին ,
 Յանձն առնեմք մեր զիրաւունս՝ ՚ի դատ փորձանաւորին :
 Քանզի գիտեմք հաւաստեալ՝ զբախտից բարբանջանս ,
 Անէժք տրտունջ ի վատտակս՝ քան ըստ խղճի գօտարանս :
 Իսկայն մեր յոյս ոչ ի սա՝ և ոչ ՚ի նա բեւեռեալ :
 Այլ ի տեսողն ամենից՝ խորոց սրտից բան ծածկեալ :
 Սեր դատաւորն նա լիցի՝ թէ կրիւք ընդ սա անցեալ ,
 Այլ զոր ցայս վայր զբոյց մեր՝ յանկեղծ խղճէ վեր յերեալ :
 Այն գիտեմք և զայս մին՝ թէ աշխատիմք ընդ ունայն ,
 Զի ուր խաւարն շօշափէ՝ անդ վատտակիլն ՚ի զուր ջան :
 Ինայց և այնպէս բնութիւնն՝ ոչ խոստանայ միզ համբեր ,
 Սիւեմք սերմանս յապառատ՝ գէթ գոյղն լիցի պտղաբեր :
 Իսկ թէ համակ ազազուն՝ մեզ ոչ վնաս առաւել ,
 Ցորչախ տարաք և տանիմք՝ քան ըզկարիս մեր աւել :
 Զայնժամ լիցին պարտաւորք՝ բժիշկք ախից տանս տկար :
 Եւ մեր ան պարտ ՚ի հոգիս՝ այտու ըլոմայիւ վճար :

Աստուած բուռն արկանեմք՝ զՊատճէնիւք ի բերթափոց
մերոց ։ պատարաշէլոց ՚ի մեծարանս Արհոյն ։ ։

ՈՒՂԵՐՁ ՈՒՐՈՅ՝ ԵՒ ՅԱՐԳԱՆԵՑ ԸՌՏԷՐ ԳՐԻԳՐՐԻՍ
ԱՐԲ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՆՈՐ ԸՆՏԻՐ ԸՌԵՋՆՈՐԻՆ ԶՈՒՂԵՑ ՎԵՆԵՑ

Տունն Լսարայէլեան՝ մինչ փոխեալ զիւր օտ,
Ի չու ՚ի փախուստ՝ յերկրէն գարշաճոտ,
Զհնչ արգիօք նորուն՝ վիճակ ահաւոր,
Ահեղ ՚ի տեսիլ՝ կարմիր ծովուն մոճ ։

Իշու ծովն առաջի՝ և մահն ընդաջմէ,
Թշնամին յեա կոյս՝ կորուստն յահեկէ,
Գոռիւն և գոչիւն՝ ՚ի լանջաց ՚ի լանջս ։
Ան յոյս ՚ի կինաց՝ ՚ի փրկութենէ ։

Ի ենատեան շովիւ՝ գաւազանն չզր,
Զդեալ ՚ի ծովանդր՝ զերթ վմաճ յարօր ։
Ճեղք է պատառ է՝ ըզ յորձանս ծովուն,
Տայ ժողովրդեան՝ անցանիլ ընդ հօր ։

Գիւտից այն տիպար՝ ընտրեալ ձեր արագ,
Ի հոգւոյն սրբոյ՝ հովիւ բարեկազ,
Ի տալ հալածել՝ զԱմողէկն հոյարտ ։
Թշնամւոյն շոշոյ՝ դժնդակն ՚ի դագ ։

Ի աբունւոյն վերնոյ՝ Աշակերտ յարմար ։ (1)
Ընդ նախկնոյ սրբոյ՝ բոլորիոց պար,
Որք ՚ի գահ վսեմ՝ տաճարիդ փեսայ,
Բազմեալ թաղակապ՝ ան ընդ հատաբար ։

Իւր փանջիւր ոք՝ ըստ իւրում կարի ։
Տնկել ջանայեալ՝ հողեպուն զԱյրի ։
Այլ ոչ ամենից՝ արդիւնք բարեբեր,
Ըստ որում եռանդն՝ ամենից սչ մի ։

(1) Ապագէն ափցէ ոչ ցնեղ. զեմրդ յիմարաբար առանց փորձոյ մտեր յաս-
գարեզ գողեստիւր՝ օտար քնմանէ. ասեմք յոյն մեծ ափ խարեխտ արագանոյ
յաւորականոյ — եւ թէ բազում անգամ թիւրեալն՝ ուղղի գովեստեք ։

Գլխուց մշակաց՝ նախկին ասի հոգ,
 Ըմբոսեւ ցերեանս՝ իմաստից յիւր գոգ,
 Անխառն որումանց՝ Թշնամաց զեղծից,
 Որք զանձամբք կրեն՝ չար նախանձուն խորս ։

Սուսեաց այսմիկ՝ Արուեստին այժ,
 Ջեղանին շամբարք՝ զտեալ ցորեհոյ,
 Անպակաս ՚ի գոյս՝ անյաղթ ՚ի սոլաւ,
 Վառեալ թողակօք՝ հոգւոյ և մարմնոյ ։

Քողեք երջանի՛կ՝ կենաց մեր ակար,
 Աննիւթից թեօք՝ ճախրին անդադար,
 Ոչ ուրեք հանդիստ՝ գտեալ անդստին,
 Դառնան յօթեանս՝ բնութեանս ան յարգար ։

Իսկ ներկուա հոգին՝ մինչ կիրթ և արի,
 Քէ խաղոյ յալիս՝ ծովուն ամենի,
 Ջիւր նաւուն կենաց՝ զիկ զլաստութեամբ ։
 Մեկն է ան շփոթ՝ յանվկանդ ուզի ։

Սոյնպէս ձեզ յուսամք՝ յայդ նոր ասպարէս,
 Ուր մտէք հարթել՝ սուրբ հոգւոյն հանդէտ ։
 Նա ինքն օժանդակ՝ զարավիզ համայն ։
 Չեռն արկ ձեր բարի՝ Յեսուայ նաւեան պէ՛Ս ։

Մանել արժանի՛ փլոցման իմն ։
 Նոր երիքովին՝ Պարիսպ անուպայ,
 Որ ՚ի Գարսիստան՝ վայր մշտատատան ։
 Ի տենդ եւ օրեայ՝ դշի և գողաց ։

Թամից տգիտաց՝ բանալ սեղան նոր ։
 Կրթութեամբ տալ դարձ՝ յընթացից մոլոր ։ (Յէ՛ջաւէ)
 Այսպէս հաւատամ՝ կարի վաղ ընդ փոյթ ։
 Վիճակ ձեր զգեցցի՛ կեանք քաղցր և անդորր ։

Քանզի փորձառեալ՝ հողագործն ցաւօք ։
 Մինչ թափէ զիւր քիրտն՝ բուսն աշխատանօք ։
 Շամոզեալ ՚ի յոյս՝ ՚ի դոյր ՚ի հանդիստ ։
 Ի հունձ սերմանց իւր՝ առատ և ատօք ։

Եղբերսք այնպէս՝ և դուք սուրբ շայր մեր ։
 Քրտնաջան երկամբք՝ հոգւով մշտամբերցե՛ք

ԶԱՆՔ հօտիք ԳՐԹԻԼ՝ ոււճանալ ժողովիւն
 Թէպէտ կորդոցեալ՝ խիտ անդատանք ձեր օ
Պիտոյից կարեաց՝ կեցողին պարապ,
 Ձեռ հաստին էիցս՝ վրիւ ան տազնապ,
 Զի քրտամբ ուսոյց՝ ջախել մեղ զուտեստ,
 Տալ ճիգն վաստակոց՝ յանկուց և շողկազ օ
 Իրահան համուռք՝ և շողք ՚ի մարմնի,
 Բաշադրեալ մասամբք՝ ըստ վճռոյն բունի,
 Ձեռք ոչ գործողաց՝ ուտել ոչ կարնն,
 Թէ և ճիտակերք՝ յոլովք ՚ի կենի օ
Սակայն անջլպեան՝ որ յայն և որ յայս,
 Հասանէ միջոց՝ անցեալն ընդ ներկայս,
 Ապառնին զիւր բազդ՝ ինչնին վճռեոցէ,
 Սջով կամ ձախով՝ շրջել զառարկաւ օ
Սւրինն մինչ այսպէս՝ գլտութեան պիտոյ,
 Եղեղուկ վիճակ՝ կենաց մեր նանրոյ,
 Ոչինչ հիմնաւոր՝ ՚ի ուն յայս կենցաղ,
 Ի ձեռն առ օրհայ՝ աղետոյց փորձոյ օ
Պարծամբ ՚ի պարծանս՝ Հոլովին ՚ի դէպ,
 Առ բազուկ քաջին՝ մլցողին սակպ,
 Երաշխեպս կենաց՝ ընդ աւուց շարաց,
 Եարացոյց անմահ՝ սիրաւուն ՚ի վկա օ
Սվ տէր ՚ի բարձունս՝ հարիւրօք լցո,
 Զամս կենաց հօր մեր՝ և զՍԸ զօրացմ,
 Սպայէտ տաւր հօտի՝ փոքուն բանաւոր,
 Տկպ ի սնորհուրեան՝ Հողի հանճարոյ օ
Սեան սիրոյ, նորին՝ առ մեղ մշտաւոս,
 Զերթ զանձըշաւոս՝ Գրքուժ և Նարգոս,
 Օրով լակ ոգեաց՝ Հէլն տէր Յովաննէս,
 Առ տէր Գրիգորիս՝ արք Եպիսոպոս օ

Տե՛ս Երուսաղէմի Երեմիայի, ԵՆԻԶ, Եր- ԵՃՏ

ՍԵՐՈՍՏ

ԻՐԱՒԱԳԱՆ ԵՒՐՈՅՑ ԵՒ ՌԻՒՑԻ ԱՌ ՏԷՐ ԳՐԻԳՈՐԻՄ ԱՐՔ ԵԳԻՍ
ՎՈԳՈՍ ԲԱՐԵՆՆԱԹ ԱՌԱՂԱՌԻՆ ԵՆԴԿԱՍՏԱՆԻ ԵՒ
ԳԱՐՍՎԱՍՏԱՆԻ ՀԱՅՈՑ :

Երևոյն անեղ՝ մինչ առ հեղն Մովսէս,
Ջայնեալ ընդ ամպով՝ օրինադրէր ծէս,
Երախտեաց սիրոյ՝ սեւին բանական,
Ոչ դատարկածեռն՝ զնալ յիւր հանդէս :

Սինչ սորայս խորհուրդ՝ շտաշաշեղ տիպար,
Քան տածիչ հոգւոց՝ անմահից պաշար,
Որ լսող բանի՝ նոյն և երկիւղած,
Առ պատուէր եին՝ լուրջ և անպաշար :

Հպատակութիւն՝ առ բանին սիրոյ,
Կեանք կենդանարար՝ հոտ անուշ Գիւրջ,
Որք ուսան նոխա՝ օժանիլ իւզով,
Հետոց զնացլց՝ փայլին հոգւոյ :

Որ ունէր երկնք՝ ալժառ նստին իւր,
Երկիր պատուաւորան՝ ոտին յամէն ուր,
Անդատին խնդրէր՝ կայեան օխալան,
Սիրտ հեղ և խոնարհ՝ յարարածս իւր :

Պատգամս իսոյեալ՝ ինկեալ՝ ի հոտի,
Ի տուն սիրելոյն՝ Բակրահան տահմի,
Այն օր եղևութեամբ՝ չեկն պատուար նմին,
Վերս յանձին քերեալ՝ անդարմանելի :

Ոչ յանցն իւր մեղքն՝ պլլ և արարչի,
Ըստ Ջաջարիայն՝ վկայեալ ձայնին,
Ի տան սիրելոյս՝ գոայ վերաւար,
Ահա վերք թիգապս՝ սահ զուրանի :

Սինչ պլլ չար եղևրն՝ մահ ամբար զան գո,
Թոյն հոգեկործան՝ վիւր բացեալ գժնեայ,
Ուր տաջմաղ ասեղ՝ ան-տղաք հարապ,
Տայ ի պատժապարտ՝ սիրով անխնայ :

Օ ի՛ կոչէք զիս տէր՝ առոց Բան որդին,
Ջօր սահ մա չառնէք՝ պարտ ձերոց անձին :

Քսա խ իս ձեզ, շուկիմ ճանկել
 Յաւուրն, ան երեկ, հանուրց յիմ գատին Ե
 Այս սոյն սահաւ, յապառաւմ կեցից,
 Գառուհաս անկոյժ, ան զղջաց մեղկից,
 Ար ոչ ճեռան իւրոյ, պաշտե զպատգամս,
 Դասակցի ընդ ճնուհոս, ժանտածու 'ի ժից Ե
 Բայց 'ի ըզգալի՝ յայս կենցաղոյ ասն,
 Տեսցուք թէ քանի՝ հաճոյք իրական,
 Օտար 'ի չարին՝ ընտանի բարւոյն,
 Հաւատով սիրով՝ Հոգւոյն անպատան Ե
 Այնքէն թէպէտ՝ կուչեալքն յայս սեղան,
 Սահաւք 'ի յոգւոնց՝ գասուն սրբաղան,
 Սահայն և այնպէս՝ 'ի նոցին ճակաս,
 Կնիք սուրբ հոգւոյն՝ իսկութեամբ չեղան,
 Ի սոցոսնց և մին՝ մեր բաղմաւ զատու,
 Անպիտան ծառայ՝ կալլիք ձեզ փոքու,
 Կարօտ օրհնութեանց՝ ծարաւի շնորհաց,
 Արքան վամենայն՝ մեզ քաղցր և աղու Ե
 Ընդ այս միք գրեի՝ ըզմեզ 'ի յանդէսս,
 Գարտուց պաշտամանց՝ ըզձից ան 'ի պէտս,
 Թէ ունայնաձեռն՝ 'ի ձեր առաջի,
 Ըստ այժմուս փութայ՝ առ հրածեղա յայնպէս Ե
 Ի ծագիլ Գարնան՝ գորթուցեալ ծաղիկն,
 Արմատք ցամաքեալ՝ 'ի բքոյ սառին,
 Դոյն զգոյն բանան՝ երանգ հրաշագեղ,
 Զարգարեն զերեսն՝ Լայն արձակ գալտին Ե
 Ար և տանու Տէրն՝ ճիրանի վրանաւ,
 Զմայլի հոգւով՝ խնդութեամբ բազմաւ,
 Հաւաքեալ զփունջս՝ 'ի հոտ իւր անոյլ,
 Կարգայ առ հաստիչն՝ զտնութիւն ան բաւ Ե
 Ի սոյն սարտի՝ վարկիչիք մեր զայս բան,
 Ոչ 'ի անտեսաց՝ ոչ իմն ցնդական,
 Ար տիրիւր համուրց՝ եղական սեռից,
 Անդրին հարօտիւր՝ երանկատաց մարդկան Ե

Ան նիւթ յիւր խորան՝ 'ի յարկ իւր վերին՝
Յաթոռ քրովբէից՝ բազմալ ան քննին,
Որպիսի տուն ինձ՝ ասէ շինեցիք,
Ըստ ասացելոյն՝ 'ի բան առաջին:

Թող և զոր Յովսէս՝ Այր սքանչելին,
Ի կատար Բլրոյն՝ թալկացմամբ ձեռին,
Կարօտեալ և խակ՝ բնութենակցաց,
Նպաստից Ովբայ՝ և Ահարօնին:

Օ առ 'ի սոյն հարկէ՝ խօսեցեալ բազմաց,
Մանաւանդ լցեալ՝ շովուով սրբով շաքց,
Տինա շնորհալիք՝ ներօէս և Սարգիս,
Ի մատենազիրան՝ երկանց և ճգանց:

Ի սոցունց առեալ՝ զաւանդ տնելին,
Ի դարուս ան դոյք՝ պաշտամամբք մեծին,
Մերթ Գտաքիարզի՝ կոստանդնու Պօլսոյ,
Պողոսին իման՝ բարեացապարտին:

Որ 'ի Թագարան՝ ըստ մեզ Գանձարան,
Շնորհաց երկնայնոյ՝ շնչեալ 'ի բերան,
Արմատ և ընձիւղ՝ կիրթ փորձառութեան,
Հայելի վճիտ՝ քերուք պատուական:

Յամենայն վիճակ՝ քանոն ուղղադիժ,
Վերածեալ կարգաւ՝ անսութեամբ անբիժ,
Որք ի սա վարժեալ՝ դործնական արդեամբք,
Յանդորրու կենօք՝ վարին ան թախիժ:

Արդ եթէ վրիպակ՝ ինչ առ սա գացի,
Հայրական գթով՝ թողութեան տացի,
Որպէս թոթովումն՝ ըզուոյ Որգւոյ՝ Կօր:
Ան յարիր 'ի բան՝ սայթաքեալ գրչի:

Հոգւով ընկալնուլ՝ միայն ըզ Հոգին,
Խնդացեալ սովիմբ՝ յասպարէս բանին,
Թէպէտ 'ի բացուստ՝ այլ իրր ի մտոյ,
Տայ մատուցանէ՝ ըզ պարտիս ուխտին:

Ուխտին որ հայի՝ յիշձ յատուկ ներբիժն,
Մարդոյն անտեժի՝ յոնիւթ խորանին,

որովք սեռք իրաց՝ ընտանի հիւսմամբ,
 Յօգիւ միութեան՝ ան լոյծ ասնձին,
 Բաւեցցի-ցայս վայր՝ բանիս յարանութիւն,
 Ապառ պատճառել՝ զտաղտուկ ձանձրութիւն ։
 Ընորհաց սուրբ շողօցն՝ ելօյլ ապաստան,
 Ձի ննքն լցուսցէ՝ զլիպոյդ թերութիւն ։
 Եւ ձեր սլ սուրբ շայր՝ եթէ հաճելի,
 Տէր Յովհաննիսիս՝ ունել 'ի մտի,
 Ի ժամ աղօթից՝ 'ի սուրբ խնդրուածս,
 Օրհնութեամբ յիշման՝ առնեալ արժանի ։

Տէր Աւետիք Բարսեղի, 1873, Բի. 961.

Օրհնի ցայս վայր ճառից մերոց, հարկ լինի և ծանուցուան զանշարժ կալուածոց և մտից վանաց, որպէս զի ամ ոք գիտացի զնորքին և զարտաքին հանգամանս վանաց ։

Ա Ն Հ Ա Ր Ժ Կ Ա Լ Ո Ւ Ռ Ծ Բ

Խաղողի այգին, 24 ջրիւր—Չարազարէնց 2 Այգիքն 10 ջրիւր 4 7 1/2 ափիս — 11 ախմի այգին 4 շ. — Գալչաբէգէնց այգին 9 շ. — Գրիգորեանց այգին 5 շ. և 5 շ. — Երրաշինի սերկէղի այգին 26 շ. — Հաքիմ Ստեփանեանց տուն և այգին 5 շ. և 4 շ. — Զօսէնի ասացեալ այգին 3 շ. և 5 շ. — 11 ալաթեանց մուլք 8 շ. և 5 շ. — սորա միւս երեւոյց 1 շ. — Բազամատան ասացեալն 7 շ. — Տէր Զակոբեանց մուլք 1 շ. և 4 շ. — Գալանդարեանց մուլք 1 շ. և 4 շ. — Զուրիխանեանց մուլք՝ 8 շ. — Աւագէնց մուլք՝ 14 շ. — Բարսուղատան 6 շ. — Սադա մուլք՝ 2 շ. — Չանդրէնց մուլք՝ 8 շ. — Սուրազաղէնց Եկեղեցին՝ 5 շ. և 4 շ. — Բաղին մէջիդ ասացեալն 4 շ. — Շաւէլից Եկեղեցին՝ 1 շ. և 4 շ. — Յովհանայ վանքն 6 շ. — Ընդամենն՝ 151 շ. և 6 շ. ։

Ա. Յոյն Ղափիս՝ լինէ ֆն Զրիւր — Իսկ Ղափիսն բառանկիւնի 21 և Կարալ Չարիւր — որս ձողալան 5 գող և 6 գրի, երկից լայնութեամբ և երկայնութեամբ չափեալն՝ ասի ֆն Ղափիս — Զն՝ իմն Զրիւր և Ղափիս իսկ մուլք ասի գառարկ զնին՝ ուր գինն ցանց սերմանց ։

Բյուջեի կալուածք եթէ բարեպէս կառավարեցին՝ ոչ պահաս քան 400 թուամեաց՝ պաշարերեն։ (Որտե՛ստե՛ր շատե՛ր իտալացի, հայ, արաբ քառակարգներն զրոյ, ունեալ ի վարձու 260 բանակ) և՛ զոր տայ ի վարձու, և և՛ զոր խնայ մնայէ։

ԱՐՏԱՔԻՆ Մ ՈՒՑՔՐ

Տարեկան վաշի 1,000 սքայ Սոււփոց աւանդելոց	
ի անդուկ եկեղեցւոյ տեղւոյ։ (1) 400 սքայ, կամ	
Պարտից Սոււփք	986
Վ աշի Բթաւիւ Պարոն Վ. Մանուկի կտակաւ առ	
կառավարութի տեղւոյ թողեալ տասն հարար սու-	
փոց, առ ամ 400 սուփք կամ	920
Պարտիք Իտալի կտակեալ հրեական տարեկան 111½	
սուփք խնդկէ եկեղեցւոյն, կամ	255
Հնդկաստանի թեմակալ Քահանայից, (Տուգուն) իբրև	
կապալ, մի հարար սուփք, (2) կամ	2300
Պսակչէք (Մուշուք) յանսանացոցս հնդկաստանի յակել	
պակաս առ ամ 100 սուփք (3) կամ	250
Քամի տեառն 1857 ի վաթաւիայ նուիրակութե՛ք քրտնով	
գնեալ մթերանոցի տարեկան վարձն	3000
Ս գւղպի ի անրաբաժնաւէն (Թէգան ստոնա) առ նաւաղն	300
Ի հասարակութի Ջուղայ պէտքէս մուտք յուր պակաս	300
Ի Թէհրանայ և ի Ս անակ գեղջէ, նուէր զանձանակ են	150
Ինքնասն և զվերոյ յիշեալ տարեկան բերք կալուածոցն	4000

Պարտից Սոււփք 13,441

(1) Չայմանէ տես ի Ճառի Բ. Վ արգաստեալ, երես 28.

(2) Պրակեք քա այս ի բնէ հասարակաւ. քննութե՛ք մտքով արտ. սեփ. այն և 10 սուփք թե՛րս և կրտմ ըստ հաշոյից երկպարտի վճարեալ. իսկ պարտն յանձնութե՛ն կառավարութեան՝ ձապեալ ըստ հանոյս — և՛ զոր տայ Հնչին ինն, և և՛ զոր ոչ.

(3) Այս կեպեալ յար տեառն 1684 հաստատմալ Քյանիսանուէ կոթիկոյտի վաշից, որտես զի թեմակալք հեաւ որ վայրաց լինչին ինն լուսաղին, իսկ քննութե՛ն ոչ, զինն սակաւ սակաւ հասուցեալ 3400 սուփք, իսկ թու. երկիկոյտ ըստ թեմաք բերեալ ի մի հարար սուփք, ընդդէմ անձնայնի իրաւաց, քննչի արդ վիճակաւորք Հնդկաստանի՝ ըունին զարդին ըստ նախնեաց, և անհրա՛նք քննչ. նախնի, սակայն ըստ մի եկեղեցի ժամանակ, յորում ոչ քայն բաննի զայս տարեկանք ի միջոյ այլ և կառավարութե՛ն վանայ հարկեցրի՝ անը զմտեալ միջ. և միւր թեման Քահանայից — եթէ հարկաւորեցի։

Պաշտարար-մին յեօթնից ամայ ինդրի և նախակու-
բիան ՚հնդկաստանէ, ՚հնուա յսակեղէն գարու հարսնու-
կեան ժողովրդոց ՚ի 25 հարարոց 950 անցեալ թողեալ զսո-
կեայ և զարժամեայ սպար յիջնասկից ընդ մեծագին զառնա-
ուխա զգեստուց, (2-րդ հետ ս, 109 հաշ-՝ Երևն)

Իսկ զհնի ՚ի նուազիւ ժողովրդոց և արեւանց յաշարու-
ածոյ՝ պակասեալ և զքանակ արացն, որպէս երկիցս մերով ձե-
ռամբ, յամի ամ 1842 և 53 — յառաջնում՝ նուազի իբրև 10
հարար ուսուցիչ, և յերկրորդում՝ 5 — յամին 1868 ՚ի ձեռն
Մարտնամու Ս արգապետի 4000, զորոյ զկէսն հազիւ հասեալ
է վանս, (1) և զորոյ յմեյս ՚ի ձեռն Վերիգորիսի Ապիսկոպոսի՝
տարուք յայլում գիպս :

Արեւսուք արդ ՚ի հաշիւ, արոց գիւղքերից սահմանաց
չաւրս ըստ հնոյ կարգազբաւթեան և ըստ արդի վերանորո-
գութեան թ. Ապիսկոպոսի յամի ամ 1858 .

Պաւսան չարմահարս, ամ թ ամի տայալիւք 18 բիռն, 6
իւղ ՚ի իտր—պանիբ ՚25 — չարման՝ 50 — յար ՚4 հաս :
Պաւսան փեթու, ամ ըստ ամի տայալիւք 70 բիռն —
իւղ ՚10 իտր — պանիբ 25 — չարման 50 — զչարս ՚20, և
իւղ 2 հաս :

Պաւսան իւրաքաղ զամարս : Պեւսիւււայ, Ս ալալի-
ցոյ, և Ս պլաշանայ, ընձեռե տարեկան զուս գրամ 70 թու-
մեա, զչամսգանու գաւաան թողաք, ըստորում ՚ի ցու սրտի
գարձեալ ՚ի բողոքականութի — յետագայս են անուանք գիւ-
ղքերից Նւոյց, ընդ թուոց տանց նոցա :

Իւօջի զաւայ ՚22 տանիք — Նաղար զիբր՝ 22 — Բաւարան
Յե—Վիլնուսուլ ՚50 — Նագան՝ 62 — Կամազէրս ՚81 —
Պարսխանի՝ 14 — Վիլնուսուլ ՚50 — Շրջիան՝ 11 Բժիկերս՝ 21

(1) Քաւք բարեբարին Աստուծոյ, որ երկուսուց վարեալ գործած նախա-
կութեան ոչ քայն ըստ կարելոյն արդիւնաւոր զգոշանա արտեալ, այլ և
ոչ չարմեալ գանձիան մի զարդ նշխարանց, քայն գու բնեան ցայտն, և
հարցա զամեանսր մե՝ հրե՝ 22 — զարմիկը ևս ՚ի շեւ, թի 2600. Ուստոյ
տարանց ներքայտու ցանկ զմե կանցեալ — սե զարկեանսր մը երե 227 :

21 — Խաւանէ՛ 40 — Սանկիբարան՛ 89 — Խոյզան՛ 75 —
 Կաջան՛ 56 — Գարդուն՛ 49 — Սլարան՛ 19 — Սուղան՛ 26 —
 Բարիզան՛ 64 — Կանազիչան՛ 49 — Բրդեր՛ 20 — Գա-
 րաբուրդ՛ 16 — Սնդամէն՛ 21 Գ. շ — 10 20 Տուճ. և
 Հոգիք՛ 6517 — (3)

Յամի տեառն 1839, ՚ի գալ իս. Խոյիսկոպոսի յառաջ-
 նորդութիւն ջուղայ, ՚ի Թեհրանայ անցեալ ՚ի գեղորայս, և
 հաւաքեալ նուիրակութիւն վանաց, տեսաք աչճք մերովք ըզ-
 գորդս պատուական, զՋէջիմս, զանկապանս բրդոյ անո՛ւստադոր-
 ծեալ — զհարիւրաւոր կովս և ոչ խարս, զբեռննս ցորենոյ՝
 ալեր, ոսպոյ, սխաան, հաճարոյ, մեղեր, մամոյ, ձիթոյ, իւ-
 ղոյ, պանրոյ, չորածանի և այլն, որոց արժէնք անդր քան զերիս
 հարիւրս Թուամնաց անցաներ :

Մտք տես գու զլիութիւն վանաց, և ողորս ՚ի վերայ չքա-
 ւորութե և ան ընկ հաս պարտուցն, և եթէ ընթերցեալ ու-
 նիցիս զՄաննայ Շիրակացոյ եօթն հազարակ, կամ զարամա-
 բանական գրեանս Վրիգորի Սաշիտարոսի՝ Թերևս մարթա-
 ցիս հանել զայս հանելուկ, թէ հւեր վատեալ չքանան առատ
 մուտք վանաց, և թէ զիտք, ան լուր. ձայն ազաղակի պար-
 տուցն — ասացեալեմք և կրկնեմք զիրաւացիս, զի եթէ վանքն
 ՚ի բնէ ունիցեր կարգադրութիւն, և ելոս մտնէ տք նորին պահ-
 պանիւր խնամք, սիւնք քաճարին ոսկեպոս լինէին, բայց
 մինչ որպէս կարտա ծակ քոր անկանի կորնչի՝ զի ոչ այլ խն-
 դիր պարծեաց ՚ի նս :

Սվ ոչ զարմացի արդեօք ՚ի լտել զասացեալս, թէ զոյքք
 այստքիկ ՚ի ձեռն միջ վանս հօր Մաւղանորդի, (Ու ա, թէ Բա, ա-
 ւա, չանտն) և միոյ աքեղայի սպառնս ապմ. ըն հաւաքիտեա
 զեկութի՝ լաս այ վկայէ, զի եթէ ոչ յայլ ուտեքէ իպակ
 աւարեսցի վանքն իւրով այգեաց որթոց՝ ուտոց և ծառոց
 խշտեցելովք. բաւէ կեալ ամի բաւականութիւն — բայց սակաջ
 եթէ այսպէս իցե, ճապի տպա ծանրադին սամուր վերակուն,
 Բիշմիրայ մեծարժէնք ասուաւ — ՚ի զեւր արիւտադրեալ կանտ-

(3) Թուարութիւնք այստքիկ եղեմ 1838 ամի Կոնստանդուպոլս Երեւ-
 ոսց սովան անցելոյ՝ չթուի գան կեայ լսիով Թացեալ :

Տոյ. Եկեղեցւոյ՝ քուրձ և խարտիչ անապատականաց՝ յգրաշխարհութի, յու՛մ պէտս և ձայն Աւետարանիչ, որք ժափուկսն զգեցիպէն՝ ի տունս թաւարաց են, (ՄԻՔ՝ ԳԱՅ) Թող մերսպիտաց քամբասեցեն մարդիկ թէ ոչ իստեալ ի վնացս մերս

Օ ինչ առ ի՞ծ սքոզեալ պատճառի, ծանցցած զուն լինելոյ թի՛. Եպիսկոպոսի ՚ի մեզ, քան զինդրոյն պահելոյ զկառավարիչս: յորժամ մեզմով զինքն ծանուցաք, թէ ժողովուրդն քրիստոնէ զձեիջ վասն չպահելոյ ՚ի վանադ կառավարիչ և այլն, որոյ ՚ի շրուժիւն գլխալ սաս և ինդրեալ սասէն զկառավարիչան՝ որ զներ յանձնարեաց սակի օ:

Յաւուրց, անտի Առաջնորդութեան (Յովհաննու երկրորդի) բարձեալ զկառավարչութիւն վանացն և եթէ երբեմն բերեալ ՚ի տեղի՝ անտամբ և եթէ, յաւետ ծածկոյթ գործոց շույթութեանց Առաջնորդաց՝ քան կանոնաւոր վարչութեանց, զոր առեալ վճարեալ՝ հաշիւ մի բերեալ յանդիման, և նոցա յերկիւղէ ատորագրեալ զուղղութենէ լաբիւրին թաստեան, հաշուացն — որպէս երբեմն և մեր օ:

Ասիցես թերևս ընդէր արդեօք այսպէս, իրաւաբանէ քեզ պատասխանին — յերկիւղէ խստութեան թշնամանաց և վնասու հոցին, զի ի խնտութիւն վարին՝ անկարգ և բարբաղսս, յանդիման աչաց՝ Փալտոյ և խրճուես քալար փայտից, գառու ղայն՝ երկաթա ծայր մահակաւ, արդալիք՝ յաջմէ և իժժեմէ — գան, բանդ, և տոյժ առ ընթեր, և հնչունն հրամանին պատրաստ, (Բուսի Բուս, օնի Բուս) յայժամ թող կարգացի զՍաղմոսն Լուսով լաղ աղաղակի տնպա տին — անհ քեզ բով չարաչար, յորեւմ բազմօք խորպեալ մեր՝ և լուռ և մնջիկ, քայց և այնպէս վինչ ցարսօր փրկեալ զմեզ տեր, և գտեալ զգատազն մեր, փանք արգարութեան նորա օ:

Մինչ ցայս ֆէա զար փոքր իշտէ աւելալ ժանիտ տե-
 բարան ընթերցողոց՝ կարճեմք բաւական լիցի, ալ զտե-
 թերի՝ փութամք ՚ի լրութիւն բերելը, այն է՝ թիւ կանգաւն
 և խոնարհեալ եկեղեցեաց քան և չտից, կարտցելոց յաւ-
 ուր շահ Աբբասայ :

Ինք արձակ փողոցաւ Արևելեան ՚ի մտանելք ՚ի Շուշայ ր
 նախողջոյն քեզ լինի Իրկեղեցին Ռեթիանէ մի՝ բաւացի և
 հրաշակերտ գմբէթաւ իւրով, որ իբրև թագաւհի համարէն
 եկեղեցեաց Շուշայ, սուր ընդ գլխով վարակեալ յոչս ցաւա-
 գին, զի շունի ժողովուրդ և ոչ Վահանայ :

Ի մտանելք ՚ի ներս յեկեղեցին՝ սասանունն թևոց Ա-
 զանեաց բունելոց միայն լսելոցես՝ և հառաչանօք յարասքա
 ելանելոց — Ենեալ այս եկեղեցի ՚ի խօջայ Պետրոսի յամի-
 տն 1627, ՚ի շարժե արասուողեալ երբեմն՝ ցարդ թերևս ընդ
 փլուտակաց դատիւր, եմէն այրն այ Ալայ (Յովան Զան Լլիտալ՝
 մերով յորդորմամբ չիցէր ձեռնառու վերանորոգման :

Իբրև քար ընկէց երկու հեռաւորութք ընդ հարաւով
 դտանելոցեղեկեղեցին սրբոյ Թճածնի, կառուցեալ ՚ի խօջայ
 Աւետքէ, յամի տեաւն 1616, — ՚ի գմբէթի տարին տեաւնի
 պատկարակաճև կերտուած իմն, ուր ասի ի ջրօրհնաց աւուր կա-
 նանին Է ան Աբբասայ Միային ՚ի հետադատութի հանդ իսին, (2)
 ունի սա այժմ՝ տունս ժողովուրդոց 80, և քահանայո 6 :

Գուճ ինչ ՚ի խոնարհ ընդ արևմուտս՝ տեաւնելոցես զկանս
 բաւանչ վանս սրբոյ Աննափրկչի, զորմէ բաւականին իրօն-
 ցեալ կանխու՝ կրկնումն աստէն աւելարդ վարկանիմք, միայն
 լիցի արժանին քիտելոյ, թէ յաւուրց անտի շխութեան ՚ի խն-
 կածիոյ և ՚ի փոշոյ նսեմացեալ զտիկնկերի նկարս սրբոց և
 այլոց, յաւաստաղէ ցորմունս սրբեալ պայծառացեալ արդեամբ
 վերոյ ասացեալ Ալայ (Յովան Զանի, և ոչ այսչափ միայն՝
 այլ և զնցոտի մաշեալ և փտեալ սփռացս (Գ. ԷԷ) եկեղեցւոյն
 նորացուցեալ ըստ մերում խնդրոյ :

Ինք հիւսիսով դարձեալ, (Ա- իւնիսէ Զանգարուփայ Գեոյն)

Անխ. փերաները զեկեղեցին (ՄԿՑ ԽՍԷԷ), սրբոյն Գերմարայ
 Բրաւտրիս (Կերտեալ. Մ թօջայ: Մարտի յամի անառն 1619,
 որոյ շքանշանաւորակ իբրև զվարդ. Կ'ակն փչոց մնացեալ, միջ
 սերեկ: յանտեալ... մեր: զվաշխ աստաւ է շէն երեք ասասն
 անկէք. յորս. եկն Գողովուրդք բնակաւորք, սորս կործան
 նան պարտօրան ճանաչի. անի Պ շաքար Պ րիգոր:

Ի սմին եկեղեցոջ պահին Քարինք 1. Շնքածնի, Ե ազ
 Բարատա վարեալն Ի պարս, ուր զամս բազում ծածկեալ
 Էնք հոշով շէտես հեռաճուտ ոք ցամ տնառն 1821, յորում
 Պարոն Իսաակ Սերահեան գտեալ ընդ միջոցք ամառային
 է անբային. (1) եկեղեցեաց յարուցեալ շինուած իմն
 շէտեղե անդ, ուր և լեալ որ խտաստեղի շերմանանդաց, զյո
 նանէ կարգն պատմութի Լուսաբել վարդապետի, Գ Լ Ծ Է:

Բնդ հարաւով է շեալ Ի վայր Գ աններ ունիս զեկեղե
 ցին. (Փոսո. Յալեհ): սրէյ Գ րիգորի 1. ուսաւորչին (2) կառու
 թուլ. հաւաքածու գրամով յամի անառն 1633, որոյ արտաքին
 յն է ամառային եկեղեցի չքնեղ տեսարանաւ շինեալ Ի Պրն
 Ստրբոնի. յամի անառն 1714, ունի սա զաղբատիկ օրունս
 Բողովրդոց 20, և զքահանայս 2.

Մ Է և յարե երկար Ի յեմին հուլմէ ընդ արևմուտս, գառ
 ներեցես զեկեղեցին սրբոյն Ստեփաննոսի նախալկային, (Ի Թալե
 Բոլեհ. Էնկիան): Ի Կն (Յոսէ Կան), (3) կառուցեալ Գողովածու
 բրտով յամի անառն 1640, որոյ Էրնմանեան և հիշսինային
 կողմուսնք իպառա յւեբղի, ունի սա զտունս Գողովրդոց 30, և
 կողահանայս 2.

Բնդ հարաւով ան ներքս (Ի Զարտ գանցալ Եալե) ունիս
 տանակ զեկեղեցին սրբոյն Յովհաննու Սկրտչի, կերտեալ
 Ի թօջայ Աշխաշարե յամի տն 1620, ունի սա զտունս Գողովր
 դոց 60, և զքահանայս 6:

(1) Ե կ'ակն Էնկայ շային և որիշ Ամառային և անբային, հուլ
 քեղ երեք:
 (2) Այս թող մակամայեալ գինէ վախճառի պատկառաս անդ լինելոյ
 դիտառն Քերթիզանի, ուր Ի անն Զոլա Սկրտչի պատրաստեալ գինի և
 շիտով սա ամի աւազեր աւ նա Ի Շիբալ:
 (3) Բնակէջ յայր Քարէ ըստ մասին պրտուագործ, ունի և ընկալեալ
 անուն Պրտուեանց:

Ի յ յարմին կողմ սորին կկեղեցուց' ընդ հրաւմով' Գառու-
ցեալ է յարմին կողմադարս է 1622 յմի', հուաննց մի յանուս
սորու հւցն կ'ստարին էր, որ ք մեծն կուաննց թեւով է 25 :

Ի դիւր ապիւղը ընդ հարուով (Ե. Գ. է. Ե. մասքալ թուի) Գառու
նկնցես զեկեզե ին սրբոյն էր բարսի կ'տախնաց' համ ի Է. Ե.
տեսց, կառուցեալ է Պարլամնցի ի կերտքե յամի ան 1600, աւան
սո զտուր Կողմադարսց 67 յ 4 զքանաննց 8 :

Ի Յերմին կողմ սորին կկեղեցուց' անկանի վանս ի սոր
նաց, Սողաբրիու համ Գառու մանիքայ, (Գառու մաս) քննե ադ
յամի տեսնն 1710, սո չունի սեպհական մոգուղարի նարան
քոյ քանի հեասելոց 'ի մեհը, պահե ան հրքե մի մին, և մեքե յ
քանանայ, զնորքե նար բեկուցն (Յարու թի մի արդապեալ Գառու
քելեան, այր հեղախամբայր քաղաքե հրի թե և գարեռնեայ
տեսեալ մեր աչք զտա յորժամ ի բրե Յ' ամք ստաղ ընդդեմ
սովուն Պարսկաստանի կկեալ է կոչմանս (Ննպանահաճաճ
'ի դիմաց ժողովրդոց, հարուակողմ և կ'տախնադլ' Եյամի
Թաղի' աւերեալ և անկեալ Սյոբի :

Գունն ինչ 'ի խոնարհաւ սո հիւ սխաւ արտանկըցես զեկե
զեցին սրբոյն կ'կողալոսի Հայրապետի, 'ի վաղք ի արապե
Թաղի, (Մեծ Ղարտեւ սո Գ. Ե. Ե. սո զմի մի սո անպեւս
Ղե, նոս, ու Ե լուսն Թանախոց)

Ունի սո զտուր աղ քասիկ ժողովրդոց Երքե : 13 և 45 մյն է
Գարսեալ անդրեն ընդ հարուով' Գ. Ե. Ե. Ե. Ե. Ե. Ե. Ե. Ե. Ե.
ասացեալ, զամնելոցես զեկեզեցին սծքոյն Գ. Ե. ի սո սաւ արչի
կամ 'ի վեղոյ սրբոյն Մինասայ, կառուցեալ հանգանակի Եր
Թարկի կեցոց և յարեղի մանցւոց յամի տեսնն 1662, սո ունի
զտունս ժողովրդոց 300, և քանանայ 'ի հարուակն հիւսն
ային և արևմտեան կողմանք այսր Թաղի, իսկաւ աւերեալ
և անկեալ Սյոբի :

Իսկալի մի ըսդ արեմաւաս 'ի վեր, զամնելոցես զեկե
զեցին Աննափրկչեան (Յերևան սո յունեալ բայ) Գառու
ցեալ արբեամբ Գառարիւ թեան յամի տեսնն 1662 :

Գարաբաղդ այս թաղ որ երբեմն միջին սրդ Գամարի
իւրջին, ու ք զկոյ առնու անհման շինոց և բնակիւ թեան

Հայտարարեմք սոյն զտուրնս ժողովրդացմք : և զբանասերս ի սրտ
 շնորհակալութիւնս : և քաղաքի սիւնքերս քաղաքայ, (Արշակ) քաղ-
 մաք 'ի' քանց արեւն ասին : Ինչ աշխարհացեալք քաղաքսեամբ
 ընտելոս ձեռն ժողովրդաց : Ինչեալ ընդ իշխանութիւնք քահա-
 նայիս ի կիզեցեալք : Սլ բերեք սոյն յոյս մե մտնս 'ի' պարզե-
 տեր Սասնիս ասեր Ս ազարու : շնորհակալութիւնս նմայ ազուն մի
 'ի' քահայութեան : և պարզեալ յեա մամուկայ արեւել 'ի' յոյն
 բնակին մինչ ցայսօր : (4)

Արքայս քանն համբառականի բաւական զոր վն կէն ամայի
 եկեղեցեաց : զանամբ յամայիս և 'ի' խոնարհեալն իսպառ ,
 որպէս և զկնի 'յանհեաայեալնս 'ի' միջոյ , առ 'ի' բովանդակել
 զթիւ քաննից և չորից եկեղեցեաց որք 'ի' զաղթականութեանն անդ
 մերոց շինեալ 'ի' ջուղայ , չէ պս նուաշուսն եկեղեցեաց զար-
 մանալի 'ցորչակ' սպառուան ժողովրդեան : հարց թէ ուր քա-
 ջան քանն և չորս հազար առնք զաղթականաց ազգիս , որ հազիւ
 պսոր ճառքաշ իբրե 300 ամբք արուստի : զթիւ գու 'ի' ման'
 թէ այլ զկենդանութիւն գտանելոցէ ջուղայ : բնուս ոչ :

ԹԻՒՅ ԵՅՆԽԱԿԱԼ ԵՎԵՂԵՑԻՍ ԱՐԻՆ ԿԵՑ ԵՒ ԵՎ ԱՌՈՒՆ :
 Անտոնի՛ւս կարմիր Ա միգրորուայ գեղոյ , Կաղարեթայ իշ-
 կեղեթի՛ որ և աթի նորոյթի , (3) կերտեալ յամի մ 1611 :
 Արա Արաբա նպէց արար (Յակոբայ եկեղեցի , շինեալ
 յամի տեղուն 1632 :

Գ. — Թովմայի Արաբեցի՛ կամ (1) անգու (3) եկեղեցի :

(1) Սրբոյ քաղաք մի 1260 ամբք բնակչոք կառավարի մի Վար-
 գարիս Առաքորտ : և Թ. Բարսեղոս (Իսկ աստուաղէն ջուղայ) Երե 300
 ամբք բնակչոք կի գեղորոյթիս և զկարս 32 Քահարայից-գրեմե զբեռով
 առեալ զշնորհասուն : ուր չէք պէս քան զաղթից Քահանայից — Հոգեւոյ
 Ն. կաթողիկոս լուեալ մշտ զարամայնութեան հոգեորակինաց ջուղայ չե-
 մանայր զտեմն , այլ 'ի' լուս թոսայ Քահանայից 'սոս : ԱՅն արեւին ան-
 գորար ծմբն-սպեռն Բոնագորտ առ Վիկ կայր բազիլէս : ոչ կարողեալ
 անգորել զշնորհութիւն իւր , մինչ 'ի' հանեալ զպարմաթիւ Եղանակիւ
 կեցաց : Ինչակ ջրուն 'ի' գիւնգրութեան :

(2) Գուցե գտանաու արաբի շնորհեան՝ արացեալ զայն քնուն :

(3) Իւր երեկն : որ մն 'ի' տարուէ յաւուր տանի թովմայու գտարար
 մաշիւր 'ի' մին , զբեռ և մք առեալ սնր զաշտն սարկաւարութեան : զաս
 իոյսա կորոյս իւր Եպիսկոպոս , զքահանայից քանոնն նորս յանեալ , և բե-
 ռելով 'ի' վանս աս 'ի' սալայտտի առնույ զբակ սեղոյն :

- Ղինեալ ծախիւք խաղալեանց յամբանն 1695 :
- Ի. — Շաւկէնց տւրք (Յովհաննու Եկեղեցի, Կանոնացի արքեամբք (Յովսեփայ Մարգարեան, յամբան 1677 :
- Ե. — Բաղասայ սբ (Յակոբայ Եկեղեցի, Ղինեալ յամբան 1686 :
- Զ. — Յովհանայ վանք, որ առի և սուրբ Սարգիս, N (1) Կիսեալ յամբան 1622 :
- Մատիցուք սրբ յիտպա անհետացեալ Եկեղեցի, սրբ նոյնութեամբ վեցեկի թուովք գան 'ի գրիչ :
- Բ. — Սբ Սինասայ, և սբ Աճածնի եկեղեցիք, որք է պաղատանեալ անկեալ և կործանեալ թաղի :
- Գ. — Հրեշտակապետաց Եկեղեցի :
- Դ. — Ընանեայ սուրբ Առաքելոյ Եկեղեցի :
- Ե. — Խօջայ Շաֆրազէնց եկեղեցի :
- Զ. — Հոգևոյն սրբոյ Եկեղեցի :

Օ՛ անօթուծիք անհետացեալ եկեղեցեաց՝ առաք բազմաւ դժուարութիւն որ 'ի հնոյ յիշատակարանաց մատենից, որ ի տպագրութեան քարաց նկնցեւոց, և որք ի հրեշտակոց Եկեղեցի, որպէս օղինակի ողագաւ ասեմք զմիտ, — Ի յիշատակարանի վայելչագիր Աւետարանի միտմ տեսաք — «գրեցու Վճեաարանն ընդ հովանեալ մայր եկեղեցւոյս՝ Հոգևոյն սրբոյ՝ ձեռամբ Վնետիկ տուտ երեցու» : (Ար. Եռնիսն երթեալ Ղինեալ)

Յորոնելն մեր այս եկեղեցի՝ չկարեաք գտանել եթէ շէր ցուցեալ մեզ զտեղին, ասկերիչ Փանոս Գեորգեան յամբ տեառն 1840, որոյ ամբ կենաց ինքն ասէր 106, և զկնի կեցեալ զամս 10 — տարեալ սորա մեզ առ ճանապարհաւ նարա շինի՝ ընդ հիւսիսով յարեմոստ, եցոյց զտեղին հարթեալ արտորայք ցանքից, (Սեբեւի հաս իւնեալ) կալուած Գրիգորի Յովակիմեան օճառեփի, ուր հետազօտեալ յանկեան ուրեք տեսաք և զկայտ կմախից մեաւոց, զոր հեր-

(1) Ի սմն Եկեղեցւոյ Քամի սրբոյն Սարգիս ևս մատչել գտարաք ուրեք անտարբէր բաղամ, տեսալ և մեր պաշտօն սարկաւորութիւնն :

կեանք քեանոյն և զի թողալ էր անթի՝ և ևս ախի հառաչանօք և ար-
 անաննօք արախի կարծեալ թ անուշ արձանագրեցաք յորագրի մս-
 րնէմ: Եւ իմե՛ւ զարդիւս՝ բերեալ նայս թ՛ծանծուցումն, զՀան-
 գասարանէն՝ ջուղայ՝ և նամանա՛տու թիւն՝ ինչ այսր ըստ մեզ ոչ
 անգէպ, ըստ որում և գործ մերայս՝ հայր թ՛հանգնումն:

Անդամակ հանգստարան տեղւոյն՝ ընդ հարաւով յըս-
 տորոտս լերան՝ (ՍՊԻ ՍՊԻՆԿԱԿԷՆ) (1) կարև մի մղոնու հեռու է
 ի շինէ, ի բացուստ անծանօթ տեսողին՝ թերևս թուփցի ի բրև
 բանակ զօրու օթացելոյ առ տեղեալն, հազարապոր թանձր՝
 բարձր՝ լայն և երկայն տապանաքարօք՝ յորոց վերայ ոչ միայն
 փորագրեալ զանուանս, զտոհմս և զանցս մեզ լըցն, այլ և քան-
 դակեալ զարհիստս նց՝ զոր օրինակ, եթէ գարբին՝ զասլն տուրի
 և զմուրճ՝ ի ձեռին, եթէ բան երգու՛ (ՅԵ-Է) կիթարն ի ձեռի
 և մատունքն՝ ի լար երգարանին, և ոչ սակաւ զքալի տեսարան
 ճննդականայ ընդ երկա մքք թ՛մահ վարեցելոց, որոց ի գիրկան
 մանուկ խանձարրապատ գլխակոր ի նա ողբան:

Անտի աւանդութի իմն եղեալ ախարստեատաց, յուռուս
 մեռելոց ի հանգստ արան շրջել Է կողմամբք համօրէն ննջիլոց, և
 դարձել յերբ հանգստ արանին լուանալ զձեռս և զոտս, և խոփ
 ասկիլով զանօթ ջրոյն՝ դառնալ ի տուն, թարց յետս նայելոյ ող
 թէ ախտն բացա բեցել զանձնէ՝ մի այլ առ ինքն դարձցի յետս:

Սակայն մի զարմացիս դու թէ հաւատք քոցին պրոքիւնաւ-
 որին յուսով թէ ի մեռելոց անտի սքթոց ընկալնումք զփարա-
 տումն, և զնչ առ այս թերևս մեզ երկբայակուն, յորժամ քիրտն
 Պողոսի, բաշխէր զըժշկութի ախտատէտոց (ԳԵԹՅ ԺԹ . 12)
 հաւատով ի կիր առողաց—ըստ այնմ թէ՛ հաւատ քոյ կեցու-
 ցին բեզ, (ՄՊԻԷԻԻԹ . 29) թէ և այլք զմանք տան զայն ներ-
 գործութիւն յօդափոխութի, և ի պարզ առողջարար օգոյ
 տեղւոյն, զու հաճեաց՝ զոր և կամիցիս:

(1) Թերևս Սաֆաֆիան՝ կրճագեալ Սօֆոյ, Սաֆաֆիանք կոչին ցեղապետք
 իբր յառաջիալք ի Մասնետ, սոքա բունանն իբր իշխանութե թագի են ժառան-
 քաւորք, որ ազազաւ զանցելոց և զնարդնելոյ թափաւորն՝ բունակալ համարն և
 ոչ տոհմակն իշխող—աւանդի թէ օրքին յաճախ ելեալ մնչ ի խորհրտ
 իբրև զգաղմիս, առ որ Սաֆաֆայի՝ կամ օօֆի առեալ զանուն:

11. Երջայկո՛ւ ետկան՝ ինքեք քանի՛ս լինի իմեալս : Թէ որք
այցիլո՛ւ լինին հոնցստացանի՛ տեաւոյն : ոչ միայն զուարճա-
հան ըստ մտորման : ալ Կ. ըստ հոգւոյ ոչնէ՛ զչարսովն քետեանի
Թէ այն է՝ սեղհակոյն տեղի վերջնա կարեանց Կ. Թէ՛ Ի մեռեալս
Խրատին : զմնաց զլս :

Ս՝ ահ կանացուք, զինչ ինքրեա՛ւ երբ՝ ՚ի վաշիւ այսր գայցես :
Մեծք զքեզ յար խոկո՛ծ ցորչափ՝ ՚ի մահ վարեալ չես :
Եւրեմն և մեր քո նման՝ ՚ի տես եկեալ այսմիկ ասն :
Տուեն սեպկական ամենից՝ որք յերաշխէս մաղոց կան :
Չէր մեր ՚ի սփաս թէ՛ ՚ի վազ՝ դնէին մեզ ՚ի դաշաշ :
Մին ինքուրեւտար մին լալով՝ հետի ոտս կաշիկաշ :
Ս՝ արիլով ասս սիրելիք՝ կին և որդիք քնանիք :
Յամենայնէ՛ մերկացեալ՝ և ՚ի գոյից բացալիք :
Ս՝ Ի՞ գու յուստք յինչըս՝ քո՛ այն որ ՚ի բնէ չէ ինչ քո՛ :
Որպէս յայլմէ՛ քեզ սուուա՛ւ այնպէս այլոց տայ զոր՝ քո :
Երթէ ունին բնական՝ գործ ինչ բարի անխոտան :
Յայսմ վիճակի քեզ հերիք՝ Թողակ՝ կենաց ան վախճան :
Ս՝ սուտ կենցաղս և նանիր՝ դու արդ զքեզ փոյթ ծանիր :
Մի յաղորայս հեշտութեանց՝ քեզ արկանել, այլ փախիր :
Պ՝ ու զմերն թող քոյդ զողան՝ թէ՛ ՚ի վաշիւ առ քեզ գայ :
Սնդիմուոր դահիճ մահն՝ ՚ի կենցաղէ քեզ բառնայ :
Ս՝ ինչ կարեաք չիմայաք՝ երբ իմացաք վաշ մեռաք :
Յանձուկ վայրիս՝ ոչ կարեմք, գործել զոր յետոյ ուսաք :
Ի զիմաց մեր երթ ձենս՝ որոց ՚ի խարս նիրհեալ կան :
Զարթիք բարիս գործեցէք՝ մինչ ժամանակ ձեր մնան :
Եւր շիջանին լապտերք ձեր՝ քաշցրիկ կենաց պատուական :
Ս՝ Ե ոչ կարէք յոտն յառնիլ՝ ՚ի գործ լուսոյ և պատկան :
Ս՝ Ի փոխարկէք ձեր բալին՝ ընդ յորձանաց հեղեղան :
Եւ մի ծաղկածիլ գարուն՝ ընդ սառնաշունչ ձմեռան :
Ս՝ Արոց տեսաք յամուռեալ՝ ՚ի կեանս իւրեանց մոլորեալ :
Ս՝ Են ընդ մեզ տեսանեմք՝ ՚ի խշտի այսր խոնարհեալ :
Ս՝ Ես բաւական քեզ իրատ՝ Թէ հոգի ես հազարատ :
Իսկ թէ հոգեզուրկ Սրձան՝ զի այլ պիտոյ քեզ խրատ :

Արդ ի վախճանի Գատուածոյս առաջնայ՝ զայս և եթ խնդ
 րեմք՝ ի սիրասուն ընթերցողաց, իբր փոխարինութի ի մեզ՝ և
 վարձ վաստակոց, ոչ հասարակապէս յայնց՝ որք ունին զփորձ
 գծուարուէ համահանգէտ գործոյս հաւաքման հնուեց և գիտնի
 գնահատել անբաւական արժէիւք զաշխատանս աշխատասիրաց,
 այլ յաւէտ ՚ի մեղկասէր ոգւոց, որք սովորեն ծաղրել զեռանդ
 և զգործս այլոց, յայնպիսիս կարգամբք զհրեւէրս՝ ոչ ի ստեղ-
 ծումն նմանւոյն, այլ ՚ի վերծանումն՝ զոր առ ձեռն սլատրաստ
 յինքն նուիրի, իբրև զառհաւատ շայր օրբոյ, և անգր ի գատել
 զգործս՝ կալցի զգորչափորձութիւն ի թղթի, օրինակելով միայն
 զյիսներորդ փոխն Մաղճոսի, Ողորմն ինձ Ա՛ճ, ըստ մեծի
 ողորմութեան քում և այլն — հուսկ այնու փոքումբ իւրով՝
 գատել զբազումն ընկերին աշխատանս. շատեմք զմերն կրկ-
 նապատիկ, այն է փոխումն շաղագրոյ՝ ՚ի ապագիր, վն վերծանե-
 լոյ հնգիկ գրաշարին — ըստ որում շայ գրաշար չիք աստ ի մեզ
 թնջ և զանչափութիւն վրիպակաց առաջեալն այնու, ոչ միայն
 լծորգատառիւք, այլ և փոփոխ հալովմամբ, զուղղականն,
 օտեւականին տալով, և զսեռականն ուղղականին, սապէս և վրի-
 պակք բաղժամ, փոխարէն միոյ կամ երկուց տեսանելոյ և
 ուղղագրելոյ զփորձն, (Անշո՛ւ աւօ) առնեմք բազմօք, և տա-
 կաւին ոչ զերծ ՚ի սխալանաց,
 ահա այս է նժար կշռոյն արգարութեան՝ ՚ի աէր, որոց զամենե-
 սեան օրհնեսցէ պարգեւատուն Թմի Քրիստոս Աստուած, և
 եթէ արժան՝ վարձատրել մեզ՝ յանանց երանութի իւրում,
 և ինքեան փառք յաւիտեան ամէն :

Կարգելոյս հարուած աստիկն :

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՊՈՍՏՈՆԱԿԱՆ ԳՐԱԳԻՏՈՒԹՅԱՆ ԳՐԱԳՐԱԿԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆ

(2 . 11 . 1914)

ՎԵՐ

ՌԵԴԱԿՏ

2-50	—
1-23	— Զեյթ	...	Վեյթ
32-24	— Ենչի	...	Ենչի
44-33	— Ենչի	...	Ենչի
46-13	— Գնաց	...	Գնաց
53-28	— Գնաց	...	Գնաց
54-21	— Բան	...	Բան
60-8	— Գնաց	...	Գնաց
..-20	— Գնաց	...	Գնաց
61-10	— Գնաց	...	Գնաց
62-24	— Գնաց	...	Գնաց
87-24	— Գնաց	...	Գնաց
89-33	— Գնաց	...	Գնաց

ԵՒՐՄԻԿ ԳՐԱՆԵՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՈՐ ԲԱՌՆԱՅ ԶՄԵՆՆՍ ԱՇԽԱՐՀԻ •
 (Յ-ԼԿՈՆ " Ա . 29)

096

UNIVERSITY OF MICHIGAN

3 9015 04146 7096

